

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-77-13

Druk nr 3244 cz.1

Warszawa, 12 marca 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym z projektami aktów wykonawczych.

Uprzejmie informuję Pana Marszałka, że ww. projekt ustawy został notyfikowany Komisji Europejskiej w dniu 6 marca 2015 r. pod numerem 2015/111/PL.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zwanego dalej „zużyтым sprzętem”, i gospodarowania nim lub przez ograniczanie tych skutków oraz ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania.

Art. 2. 1. Ustawę stosuje się do:

- 1) sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zwanego dalej „sprzętem”;
- 2) zużytego sprzętu.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

²⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38, z późn. zm.);
- 2) została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 6 marca 2015 r. pod numerem 2015/111/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;
- 2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia;
- 3) żarówek żarnikowych;
- 4) przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- 5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
- 6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- 7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- 8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- 9) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie w ramach transakcji B2B;
- 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679, z późn. zm.³⁾), w przypadku gdy mogą być

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 113, poz. 657 oraz z 2014 r. poz. 1138 i 1662.

źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

3. Przepisów art. 18, art. 19, art. 20 ust. 1, art. 21 i art. 23 nie stosuje się do:

- 1) wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu małogabarytowy sprzęt, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg,
- 2) wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu wielkogabarytowy sprzęt, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 1000 kg

– który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

Art. 3. W sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) decyzjach w zakresie gospodarki odpadami – rozumie się przez to decyzje, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁵⁾);
- 2) dystrybutorze – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt;
- 3) marszałku województwa – rozumie się przez to w przypadku:
 - a) wprowadzającego sprzęt, autoryzowanego przedstawiciela oraz organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego – marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę,
 - b) zbierającego zużyty sprzęt, prowadzącego zakład przetwarzania, prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku – marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87 i 122.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122 i 151.

- 4) numerze rejestrowym – rozumie się przez to numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 5) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską;
- 6) PCB – rozumie się przez to PCB w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 7) prowadzącym zakład przetwarzania – rozumie się przez to podmiot prowadzący zakład przetwarzania, który posiada decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu;
- 8) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁶⁾);
- 9) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz wspomaganie osiągnięcia wysokiego poziomu zbierania zużytego sprzętu, obejmujące informowanie o możliwym wpływie zużytego sprzętu na środowisko i zdrowie ludzi oraz o prawidłowym postępowaniu ze użytym sprzętem, w szczególności o metodach selektywnego zbierania, dostępnych systemach zwrotu oraz roli użytkowników sprzętu w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
- 10) punkcie serwisowym – rozumie się przez to miejsce, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu;
- 11) producencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewania się na odległość:
 - a) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822, 1133, 1138, 1146 i 1885.

tego państwa członkowskiego sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,

- b) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za producenta, jeżeli na sprzęcie znajduje się nazwa lub znak towarowy podmiotu, o którym mowa w lit. a albo w pkt 20 lit. a,
- c) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, dostarcza sprzęt w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania, po raz pierwszy na rynku tego państwa członkowskiego z państwa niebędącego państwem członkowskim lub z innego państwa członkowskiego lub
- d) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim i sprzedaje sprzęt na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe

– z tym, że za producenta nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową rozumianą jako każda umowa lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu, chyba że jednocześnie działa on jako producent;

- 12) siedzibie – rozumienie się przez to odpowiednio siedzibę lub miejsce zamieszkania;
- 13) sprzęcie – rozumie się przez to urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1 000 V dla prądu przemiennego oraz 1 500 V dla prądu stałego;

- 14) sprzęcie przeznaczonym dla gospodarstw domowych – rozumie się przez to sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;
- 15) średniorocznej masie sprzętu – rozumie się przez to średnioroczną masę sprzętu wprowadzonego do obrotu w 3 poprzednich latach przez danego wprowadzającego sprzęt; jeżeli wprowadzający sprzęt nie wprowadził do obrotu sprzętu przez 3 lata, średnioroczną masę sprzętu liczy się za cały okres, w którym nastąpiło wprowadzenie do obrotu sprzętu;
- 16) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) udostępnieniu na rynku – rozumie się przez to dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 18) usunięciu – rozumie się przez to ręczną, mechaniczną, chemiczną lub metalurgiczną obróbkę, w wyniku której niebezpieczne: substancje, mieszaniny i części składowe zostają wyodrębnione w postaci oddzielnego strumienia lub stanowią wyróżniającą się część strumienia w procesie przetwarzania, przy czym substancja, mieszanina lub część składowa są możliwe do zidentyfikowania, jeżeli jest możliwe ich monitorowanie w celu zweryfikowania przetwarzania bezpiecznego dla środowiska;
- 19) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędziach przemysłowych – rozumie się przez to wielkogabarytowy zespół maszyn, urządzeń lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowany i utrzymywany przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym;
- 20) wprowadzającym sprzęt – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewania się na odległość:
 - a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
 - b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inny podmiot;

odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajduje się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt lub

- c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim

– z tym że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt;

- 21) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to udostępnienie na rynku sprzętu po raz pierwszy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 22) zakładzie przetwarzania – rozumie się przez to instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, które posiadają decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu;
- 23) zbierającym zużyty sprzęt – rozumie się przez to podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na zbieranie zużytego sprzętu;
- 24) zużytym sprzęcie – rozumie się przez to sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, łącznie ze wszystkimi częściami składowymi, podzespołami i materiałami eksploatacyjnymi stanowiącymi część sprzętu w momencie pozbywania się go;
- 25) zużytym sprzęcie pochodzącym z gospodarstw domowych – rozumie się przez to zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz zużyty sprzęt pochodzący ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych; za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych uznaje się odpady powstałe ze sprzętu, który z dużym prawdopodobieństwem będzie używany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

Art. 5. 1. Sprzęt zalicza się do odpowiedniej grupy sprzętu.

2. Numery i nazwy grup sprzętu oraz przykładowe rodzaje sprzętu należące do tych grup określa załącznik nr 1 do ustawy.

Art. 6. 1. Wprowadzenie do obrotu następuje w dniu:

- 1) wydania sprzętu z magazynu albo przekazania osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wytworzonego na terytorium kraju;
- 2) wystawienia faktury potwierdzającej przywóz sprzętu na terytorium kraju z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo dokumentu celnego potwierdzającego przywóz sprzętu na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 3) przywozu sprzętu na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu.

2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu nastąpiło w dwóch różnych dniach, o których mowa w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu uważa się dzień, w którym wprowadzenie do obrotu nastąpiło wcześniej.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym sprzęt.

Art. 7. 1. Organy administracji publicznej, w zakresie swojej właściwości, wspierają współpracę między wprowadzającymi sprzęt a podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku oraz podejmują działania na rzecz promowania projektowania i produkcji sprzętu, aby ułatwić ponowne użycie, demontaż oraz odzysk zużytego sprzętu, jego części składowych i materiałów.

2. Przy projektowaniu sprzętu stosuje się wymagania dotyczące ekoprojektu ułatwiające ponowne użycie i przetwarzanie zużytego sprzętu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r. poz. 1645 i 1662).

3. Zakazuje się uniemożliwiania ponownego użycia zużytego sprzętu przez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych, o ile takie rozwiązania lub procesy nie niosą korzyści nadrzędnych, w szczególności w odniesieniu do ochrony środowiska, ochrony życia i zdrowia ludzi lub wymogów bezpieczeństwa.

Art. 8. 1. Przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się masy sprzętu, który został wywieziony z terytorium kraju przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę, na podstawie dokumentów potwierdzających wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim lub wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia

o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym samym roku kalendarzowym, w którym sprzęt został wprowadzony do obrotu.

2. Przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów stanowiących przynależność albo część składową tego sprzętu.

Art. 9. Wywóz z terytorium kraju odpadów powstałych ze zużytego sprzętu w celu poddania ich przetworzeniu odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1013/2006”, oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 316 z 04.12.2007, str. 6, z późn. zm.).

Art. 10. 1. Każda osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, która ma siedzibę na terytorium kraju, która sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim jest obowiązana do wyznaczenia w tym państwie przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na jego terytorium obowiązków określonych w przepisach krajowych tego państwa dotyczących sprzętu oraz zużytego sprzętu.

2. Przedstawiciel, o którym mowa w ust. 1, jest wyznaczany w drodze umowy zawartej pod rygorem nieważności w formie pisemnej.

Rozdział 2

Udostępnianie na rynku sprzętu

Art. 11. 1. Wprowadzający sprzęt wykonuje obowiązki określone w ustawie:

- 1) samodzielnie albo
- 2) za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12-14, art. 17, art. 22 ust. 1 i 3 i art. 84, oraz spraw, o których mowa w art. 16.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejmuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod

rygorem nieważności, w odniesieniu do masy sprzętu należącego do grupy sprzętu wskazanej w umowie, jaką wprowadzający sprzęt wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zorganizowania i sfinansowania zbierania zużytego sprzętu oraz przetwarzania zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu wprowadzonego do obrotu w okresie obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 2, także po zakończeniu obowiązywania tej umowy.

4. W przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego dalej „rejestrem”, organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przejęte przez nią obowiązki ponownie stają się, z dniem otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru, obowiązkami wprowadzającego sprzęt, od którego zostały one przejęte, w odniesieniu do masy sprzętu należącego do grupy sprzętu wprowadzonego do obrotu przez tego wprowadzającego sprzęt.

5. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 2, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 12. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczania numeru rejestrowego na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu sprzętu.

2. Wprowadzający sprzęt, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu sprzętu pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela numeru rejestrowego tego autoryzowanego przedstawiciela.

Art. 13. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

2. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do informowania o:

- 1) systemie zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu;

- 2) roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu.

Art. 14. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do ustawy. Oznakowanie oznacza jednocześnie, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się na sprzęcie w sposób wyraźny, czytelny i trwały, a jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu – na opakowaniu i dokumentach dołączonych do sprzętu.

Art. 15. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeniesiony przez wprowadzającego sprzęt na organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, uznaje się za wykonywany w ramach art. 62.

3. Wprowadzający sprzęt, samodzielnie wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) wnoszą na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego – łącznie co najmniej 0,1% przychodów z tytułu wprowadzania do obrotu sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Wprowadzający sprzęt, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, oblicza wysokość środków, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do przychodów z tytułu wprowadzania do obrotu sprzętu osiągniętych w tym roku kalendarzowym.

5. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym wprowadzający sprzęt był obowiązany do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wykonany, jeżeli wprowadzający sprzęt posiada dokumentację potwierdzającą przeznaczenie środków, o których mowa w ust. 3, na publiczne kampanie edukacyjne.

7. Wprowadzający sprzęt jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wysokość środków obliczonych w sposób określony w ust. 3 nie przekracza 100 zł w danym roku kalendarzowym.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 7, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) wprowadzający sprzęt złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku:
 - a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis* w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.⁷⁾),
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;
- 2) są spełnione dla wprowadzającego sprzęt warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie.

9. Wartość pomocy *de minimis* odpowiada wysokości środków obliczonych zgodnie z ust. 3.

10. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 1, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

11. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt, pomimo ciężącego obowiązku, nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne lub nie wniósł środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, albo przeznaczył lub wniósł je w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2.

12. Wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez wprowadzającego sprzęt na publiczne kampanie edukacyjne, potwierdzoną przez dokumentację, o której mowa w ust. 6.

13. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, w wysokości 10% stanowią dochód budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych środków i obsługę administracyjną systemu tych środków.

14. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

o których mowa w ust. 13, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

15. Do środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁸⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 16. 1. Z chwilą sprzedaży sprzętu przedstawia się nabywcom sprzętu koszty gospodarowania odpadami, obejmujące koszty zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, jeżeli wprowadzający sprzęt przekazał dystrybutorom informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami.

2. Dystrybutor jest obowiązany do informowania, w sposób określony w ust. 3, nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt.

3. Informowanie nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami następuje przez wyróżnienie w cenie sprzętu kosztów gospodarowania odpadami przypadających na jednostkę sprzętu.

4. Koszty gospodarowania odpadami nie mogą przekraczać kosztów faktycznie poniesionych na ten cel.

Art. 17. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do opracowania informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, zawierającej w szczególności wskazanie poszczególnych części składowych oraz materiałów zawartych w sprzęcie, a także umiejscowienia w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest opracowywana w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia na rynek państwa członkowskiego nowego typu sprzętu.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do bezpłatnego przekazania prowadzącemu zakład przetwarzania, prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia złożenia przez nich wniosku o jej udzielenie.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1171, 1215, 1328 i 1644.

4. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana w postaci papierowej lub elektronicznej na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).

Art. 18. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu:

- 1) do dnia 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu należącego do tej samej grupy sprzętu co sprzęt przez niego wprowadzony do obrotu, proporcjonalnie do jego udziału w masie wprowadzonego do obrotu sprzętu należącego do tej grupy;
- 2) po dniu 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu.

Art. 19. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest także obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który został przez niego wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje.

3. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 2, może być również ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem tego sprzętu.

4. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu innego niż wskazany w ust. 2, który został wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jest ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt.

Art. 20. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą:

- 1) od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. – nie mniej niż 40% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu, a w przypadku sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu;
- 2) od dnia 1 stycznia 2021 r. – nie mniej niż 65% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

2. Przy obliczaniu poziomów zbierania zużytego sprzętu nie uwzględnia się masy zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który nie został wprowadzony do obrotu, oraz odpadów poprodukcyjnych.

3. Sposób obliczania minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu określa załącznik nr 3 do ustawy.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w poszczególnych latach do końca 2020 r., kierując się:

- 1) potrzebą osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu;
- 2) masą wprowadzonego do obrotu sprzętu;
- 3) działaniami na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki;
- 4) poziomem rozwoju infrastruktury niezbędnej w procesie zbierania zużytego sprzętu.

Art. 21. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia, w poszczególnych latach, określonych poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

2. Należy osiągnąć następujące poziomy odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu:

- 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 1 i 4 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz

- b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
- 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 2 określonej w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;
- 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 5 i 6 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
- 4) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – recyklingu – w wysokości 80% masy tego zużytego sprzętu.

3. Sposób obliczania rocznego poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu określa załącznik nr 4 do ustawy.

Art. 22. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji obejmującej informacje o masie wprowadzonego do obrotu sprzętu.

2. Podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu stanowią dane zawarte w dodatkowej ewidencji oraz w zaświadczeniach o zużytym sprzęcie.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.

Art. 23. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z prowadzącym zakład przetwarzania, który prowadzi demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu należącego do grupy sprzętu, do której należy sprzęt wprowadzony do obrotu przez wprowadzającego sprzęt.

2. Wprowadzający sprzęt w przypadku:

- 1) cofnięcia prowadzącemu zakład przetwarzania decyzji w zakresie gospodarki odpadami,
 - 2) rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1
- jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia cofnięcia decyzji, rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 24. Do podmiotu mającego siedzibę na terytorium kraju i udostępniającego na rynku sprzęt wprowadzony do obrotu przez dystrybutora, który nie jest wpisany do rejestru, stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt.

Art. 25. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt pochodzący od producenta, nie musi wykonywać obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) autoryzowany przedstawiciel tego producenta jest wpisany do rejestru;
- 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi wszelkie niezbędne dane do wykonywania przez autoryzowanego przedstawiciela obowiązków w odniesieniu do sprzętu wprowadzonego do obrotu przez tego wprowadzającego sprzęt, w szczególności informacje o masie wprowadzonego do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym sprzętu pochodzącego od producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela;
- 3) został wskazany w wykazie wprowadzających sprzęt, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi danych, o których mowa ust. 1 pkt 2, wprowadzający sprzęt jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy sprzętu, jaką wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

Rozdział 3

Autoryzowany przedstawiciel

Art. 26. 1. Producent, o którym mowa w art. 4 pkt 11 lit. a–c, ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt w odniesieniu do wprowadzonego do obrotu sprzętu pochodzącego od tego producenta.

2. Producent, o którym mowa w art. 4 pkt 11 lit. d, jest obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt w odniesieniu do wprowadzonego do obrotu sprzętu pochodzącego od tego producenta.

3. Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej pod rygorem nieważności w formie pisemnej.

4. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, mające siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

5. Autoryzowany przedstawiciel wykonuje obowiązki określone ustawą dla wprowadzającego sprzęt za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12–14, art. 17, art. 22 ust. 1 i 3 i art. 84, oraz spraw, o których mowa w art. 16.

6. W przypadku gdy autoryzowanym przedstawicielem jest organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego i autoryzowany przedstawiciel wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem tej organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, nie zawiera się umowy, o której mowa w art. 11 ust. 2, między autoryzowanym przedstawicielem a tą organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

7. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt.

8. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela przez producenta, producent działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt.

Rozdział 4

Zabezpieczenie finansowe

Art. 27. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych:

- 1) który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 18 ust. 1,
- 2) w przypadku wygaśnięcia albo rozwiązania umowy, o której mowa w art. 11 ust. 2,
- 3) w przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą ma zawartą umowę, o której mowa w art. 11 ust. 2

– jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy, przeznaczonego na pokrycie opłaty produktowej, zwanego dalej „zabezpieczeniem finansowym”.

2. Zabezpieczenie finansowe ma formę:

- 1) depozytu wpłaconego na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego prowadzony w Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 2) gwarancji ubezpieczeniowej złożonej do marszałka województwa;
- 3) gwarancji bankowej złożonej do marszałka województwa.

3. W przypadku gwarancji ubezpieczeniowej oraz gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie:

- 1) instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego;
- 2) instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 28. 1. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, który rozpoczyna działalność w zakresie wprowadzania do obrotu sprzętu, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.

3. Wprowadzający sprzęt, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 i 3, są obowiązani do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie 14 dni od dnia, w którym:

- 1) wygasła albo uległa rozwiązaniu umowa, o której mowa w art. 11 ust. 2;
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji, ogłoszenie upadłości lub wykreślenie z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą ma zawartą umowę, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Art. 29. 1. Podstawę obliczenia wysokości zabezpieczenia finansowego stanowi w przypadku:

- 1) wprowadzającego sprzęt wnoszącego zabezpieczenie finansowe przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, który zamierza wprowadzić do obrotu w danym roku kalendarzowym;
- 2) wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Wysokość zabezpieczenia finansowego oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej oraz masy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, o której mowa w ust. 1.

Art. 30. Gwarancja ubezpieczeniowa oraz gwarancja bankowa, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2 i 3, stwierdzają, że w razie nieuiszczenia opłaty produktowej, zakład ubezpieczeń albo bank ureguluje zobowiązania na rzecz marszałka województwa.

Art. 31. Marszałek województwa przechowuje złożone przez wprowadzającego sprzęt dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia finansowego przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

Art. 32. 1. W razie powzięcia wątpliwości co do autentyczności lub integralności dokumentów gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2 i 3, marszałek województwa bezzwłocznie wzywa gwaranta do potwierdzenia udzielenia gwarancji.

2. Bank lub zakład ubezpieczeń, do którego zostanie skierowane wezwanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania wraz z uwierzytelnioną kopią dokumentu gwarancji przedłożonego marszałkowi województwa, informuje marszałka województwa, czy dokument jest autentyczny oraz czy zachowano jego integralność.

3. W przypadku uzyskania w trybie przewidzianym w ust. 2 informacji, że dokument gwarancji nie jest autentyczny lub naruszono jego integralność, marszałek województwa, w drodze decyzji, odmawia przyjęcia gwarancji. Decyzja ma rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, doręcza się też gwarantowi. Gwarant nie jest stroną w sprawie i nie przysługują mu środki zaskarżenia.

Art. 33. 1. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 października roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe, dokonuje rozliczenia tego zabezpieczenia.

2. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, nie osiągnął wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia opłaty produktowej.

3. Jeżeli ze sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wynika, że wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, osiągnął wymagany minimalny roczny poziom

zbierania zużytego sprzętu, poziom odzysku oraz poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego.

4. Jeżeli wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, wniósł zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową.

5. Wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 4, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 77 ust. 1.

6. Jeżeli wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, zawarł umowę, o której mowa w art. 11 ust. 2, po wniesieniu zabezpieczenia finansowego, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego za rok kalendarzowy, którego dotyczy ta umowa.

7. W przypadku wniesienia zabezpieczenia finansowego w formie depozytu wpłaconego na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego zwrot zabezpieczenia finansowego następuje w kwocie nominalnej zabezpieczenia finansowego w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzje, o których mowa w ust. 3 i 6, stały się ostateczne oraz po wskazaniu przez wprowadzającego sprzęt rachunku bankowego, na który należy dokonać zwrotu.

8. Marszałek województwa prowadzi ewidencję rozliczeń zabezpieczeń finansowych, dokonanych na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 2–4 i 6, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą rozliczenia zabezpieczeń finansowych.

Rozdział 5

Zbieranie oraz transport zużytego sprzętu

Art. 34. Zakazuje się umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami.

Art. 35. 1. Zakazuje się zbierania niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu podmiotowi niebędącemu prowadzącym zakład przetwarzania, odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub prowadzącym punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa

w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 i 1593 oraz z 2015 r. poz. 87 i 122).

2. Za niekompletny zużyty sprzęt uważa się zużyty sprzęt, który nie zawiera istotnych części składowych, podzespołów i materiałów eksploatacyjnych, które stanowiły część sprzętu, z którego powstał zużyty sprzęt, w dniu wprowadzenia do obrotu tego sprzętu.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji o zakazie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 36. Posiadacz zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych jest obowiązany do przekazania go zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 37. 1. Dystrybutor zapewnia, że można mu zwrócić zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, co najmniej nieodpłatnie, o ile ten zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany.

2. Dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, zapewnia, że można mu zwrócić zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych, co najmniej nieodpłatnie, w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony.

3. Dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.⁹⁾), wynoszącej co najmniej 400 m², na której jest sprzedawany sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

4. Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1–3. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445, z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446, z 2014 r. poz. 379, 768 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 22.

przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na witrynie internetowej lub w formie komunikatu.

Art. 38. System zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu, który tworzą zbierający zużyty sprzęt, prowadzący zakłady przetwarzania, dystrybutorzy, podmioty, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz prowadzący punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uwzględnia gęstość zaludnienia.

Art. 39. Dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na witrynie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczzonego dla gospodarstw domowych.

Art. 40. 1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna.

2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

3. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym, w widocznym miejscu, informacji o możliwości nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna.

Art. 41. 1. Dystrybutor oraz prowadzący punkt serwisowy mogą odmówić przyjęcia zużytego sprzętu, który z uwagi na zanieczyszczenie zużytego sprzętu stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia osób przyjmujących zużyty sprzęt.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz zużytego sprzętu przekazuje go do zbierającego zużyty sprzęt lub prowadzącego zakład przetwarzania.

Art. 42. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przyjęcia przekazywanego do niego zużytego sprzętu, w tym do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Zbierający zużyty sprzęt lub podmiot uprawniony do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, jest obowiązany do zachowania niezbędnych środków ostrożności w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.

Art. 43. Miejsca, w których jest magazynowany zużyty sprzęt, wyposaża się w:

- 1) przypadku zużytego sprzętu zawierającego substancje ciekłe, które podczas uszkodzenia zużytego sprzętu mogą spowodować niekontrolowane wycieki do środowiska – nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami oraz zadanie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;
- 2) utwardzone podłoże;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 44. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania posiadającemu:

- 1) umowę z wprowadzającym sprzęt lub organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz
- 2) decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

2. Zbierający zużyty sprzęt przed przekazaniem zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania zapewnia, w miarę możliwości, wyselekcjonowanie w punkcie zbierania zużytego sprzętu przeznaczonego do przygotowania do ponownego użycia.

3. Zbieranie i transport zużytego sprzętu odbywa się w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji.

Art. 45. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informacji zawierającej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę zbierającego zużyty sprzęt oraz adres siedziby;
- 2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych.

2. W przypadku zmiany danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 1, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania o tym wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zmiany.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, o zakończeniu działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia trwałego zaprzestania jej wykonywania.

Rozdział 6

Przetwarzanie zużytego sprzętu

Art. 46. 1. Demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu prowadzi się wyłącznie w zakładzie przetwarzania.

2. Demontaż zużytego sprzętu, procesy recyklingu i inne niż recykling procesy odzysku, z wyjątkiem przygotowania do ponownego użycia, obejmują przynajmniej usunięcie ze zużytego sprzętu płynów oraz postępowanie prowadzone w sposób określony w załączniku nr 5 do ustawy.

3. Procesy odzysku prowadzi się przy użyciu najlepszych dostępnych technik.

Art. 47. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytego sprzętu przed poddaniem go przetworzeniu, o którym mowa w art. 46.

Art. 48. 1. Wnioskodawca we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami dla zakładu przetwarzania jest obowiązany podać numer i nazwę grupy sprzętu określoną w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

2. Przed wydaniem decyzji w zakresie gospodarki odpadami właściwy organ występuje z wnioskiem do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w których ma być prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w art. 50 i art. 51, oraz określonych w innych przepisach ochrony środowiska.

3. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań, o których mowa w art. 50 i art. 51, oraz określonych w innych przepisach ochrony środowiska. Na postanowienie nie służy zażalenie.

4. Decyzja w zakresie gospodarki odpadami jest wydawana po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli, o której mowa w ust. 2.

5. W przypadku wydania postanowienia negatywnie opiniującego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 50 i art. 51, oraz określonych w innych przepisach ochrony środowiska, właściwy organ wydaje odmowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami.

Art. 49. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 23 ust. 1, jest obowiązany do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt.

Art. 50. Miejsca, w których jest magazynowany zużyty sprzęt przed poddaniem go przetwarzaniu, wyposaża się w:

- 1) nieprzepuszczalne podłóża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 2) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych na właściwych obszarach;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 51. 1. Zakład przetwarzania wyposaża się w:

- 1) urządzenie ważące do ustalenia masy odpadów powstałych ze zużytego sprzętu;
- 2) magazyn na odpady powstałe ze zużytego sprzętu przygotowane do ponownego użycia;

- 3) pojemniki do magazynowania baterii i akumulatorów, kondensatorów zawierających PCB oraz innych odpadów niebezpiecznych, w tym odpadów promieniotwórczych;
- 4) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 5) urządzenia do oczyszczania wody, które odpowiadają regulacjom z zakresu ochrony zdrowia i środowiska, w szczególności przepisom prawa wodnego;
- 6) instalacje umożliwiające przetworzenie zużytego sprzętu powstałego z poszczególnych grup sprzętu przetwarzanego w danym zakładzie przetwarzania;
- 7) w przypadku przetwarzania urządzeń chłodniczych – w instalacje umożliwiające wyeliminowanie emisji wodorochlorowęglowodorów (HCFC), chlorofluorowęglowodorów (CFC), wodorofluorowęglowodorów (HFC), węglowodorów (HC) oraz gazów mających potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15 oraz zapewniające stałą inertyzację poszczególnych elementów instalacji w celu zapobiegania pożarowi lub wybuchowi.

2. Zakazuje się przyjmowania zużytego sprzętu przez zakład przetwarzania, który nie jest wyposażony zgodnie z ust. 1.

Art. 52. 1. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru.

2. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu, które nie zostały przekazane do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

3. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać wywozu odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu z terytorium kraju na terytorium:

- 1) innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) państwa niebędącego państwem członkowskim do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

4. W przypadku wywozu odpadów powstałych ze zużytego sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu, prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że recykling, inny niż recykling proces odzysku albo unieszkodliwianie, odbywa się

w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Zużyte baterie i zużyte akumulatory przekazuje się zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.¹⁰⁾).

Art. 53. 1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do wydania wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 23 ust. 1, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia o zużytym sprzęcie.

2. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 5) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 6) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 7) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania;
- 8) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania;
- 9) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 10) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 11) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016, Nr 178, poz. 1060 i Nr 152, poz. 897, z 2013 r. poz. 21 oraz z 2014 r. poz. 1322.

- 12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 13) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 14) masę zużytego sprzętu przetworzonego w zakładzie przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt;
- 15) grupę sprzętu, z którego powstał przetworzony w zakładzie przetwarzania zużyty sprzęt;
- 16) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;
- 17) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;
- 18) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku dla wprowadzającego sprzęt;
- 19) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem typu procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 20) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;
- 21) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania, z podaniem typu procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 22) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;
- 23) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt.

3. Prowadzący zakład przetwarzania w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie może uwzględnić:

- 1) masę zużytego sprzętu oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia,
- 2) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu,

3) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu

– do dnia 1 lutego następnego roku.

4. Prowadzący zakład przetwarzania wystawia zaświadczenie o zużyтым sprzęcie w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje wprowadzający sprzęt, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania.

5. Zaświadczenie o zużyтым sprzęcie jest sporządzane w postaci papierowej lub elektronicznej.

6. Masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

7. W przypadku zakładu przetwarzania będącego jednocześnie zbierającym zużyty sprzęt, masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania zebranego w ramach prowadzenia działalności w zakresie zbierania zużytego sprzętu ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez tego przedsiębiorcę.

8. Masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia ustala się na podstawie karty ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

9. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesowi recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku ustala się odpowiednio na podstawie zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku.

10. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu ustala się na podstawie kart przekazania odpadu sporządzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania, potwierdzonych przez prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia o zużyтым sprzęcie oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia sporządzania i przekazywania zaświadczeń.

Art. 54. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń o zużyтым sprzęcie, zaświadczeń potwierdzających recykling oraz zaświadczeń

potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Rozdział 7

Działalność w zakresie recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku

Art. 55. 1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, zaświadczenia potwierdzającego recykling za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie potwierdzające recykling zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do recyklingu;
- 10) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typu, określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu wystawia zaświadczenie potwierdzające recykling w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie recyklingu.

5. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest sporządzane w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 56. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających recykling przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 57. 1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do innych niż recykling procesów odzysku;
- 10) oznaczenie innego niż recykling zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typu, określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku wystawia zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

5. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku jest sporządzane w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 58. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 59. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia sporządzania i przekazywania tych zaświadczeń.

Rozdział 8

Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

Art. 60. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez producentów, wprowadzających sprzęt, a także reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków przejętych na podstawie umów od wprowadzających sprzęt.

2. Akcjonariuszami organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są wyłącznie podmioty, o których mowa w ust. 1.

Art. 61. 1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub prowadzenie zbierania tych odpadów, w tym publiczne kampanie edukacyjne.

2. Nazwa organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawiera oznaczenie „organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego”.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001.

Art. 62. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w tym roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19.

4. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązana była do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wykonany, jeżeli organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego posiada dokumentację potwierdzającą przeznaczenie środków, o których mowa w ust. 2 i 3, na publiczne kampanie edukacyjne.

6. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie przeznaczyła w terminie, o którym ust. 4, na publiczne kampanie edukacyjne środków w wysokości co najmniej równej odpowiednio przychodom, o których mowa w ust. 2 albo 3, jest ona obowiązana do wpłaty bez wezwania w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązana była do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, na rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego środków w wysokości równej odpowiednio przychodom, o których mowa w ust. 2 albo 3.

7. Wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa w ust. 6, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na publiczne kampanie edukacyjne, potwierdzoną przez dokumentację, o której mowa w ust. 5.

8. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie wniosła środków, o których mowa w ust. 6, albo wniosła je w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu tych środków.

9. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 6, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów,

o których mowa w ust. 10, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

10. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 6, w wysokości 10% stanowią dochód budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych środków i obsługę administracyjną systemu tych środków.

11. Do środków, o których mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 63. 1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi co najmniej 5 000 000 zł i nie może być zebrany w drodze subskrypcji otwartej.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1.

5. Akcje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 64. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez bank

o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydanej przez gwaranta, o którym mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2;

- 2) do przedstawienia, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydanego przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2.

Art. 65. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zachowania w tajemnicy wszelkich danych przekazanych jej przez wprowadzających sprzęt, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy obowiązków informacyjnych organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynikających z ustawy.

Rozdział 9

Audyt zewnętrzny

Art. 66. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.

2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy. Audyt kończy się podpisaniem przez audytora sprawozdania z przeprowadzonego audytu.

Art. 67. 1. Audyt jest przeprowadzany przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.).

2. Audytora wybiera organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego albo prowadzący zakład przetwarzania.

3. Koszty przeprowadzenia audytu obciążają organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego albo prowadzącego zakład przetwarzania.

Art. 68. 1. Celem audytu jest sprawdzenie zgodności z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska działalności organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzącego zakład przetwarzania, w szczególności w zakresie gospodarowania zużytym sprzętem, w tym procesów przetwarzania prowadzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania.

2. Audyt organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obejmuje kontrolę, w szczególności:

- 1) zakresu prowadzonej przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego działalności;
- 2) spełniania wymagań dla akcjonariusza organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 3) umów z prowadzącym zakład przetwarzania;
- 4) zaświadczeń o zużytym sprzęcie wystawionych przez prowadzących zakłady przetwarzania;
- 5) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.

3. Audyt prowadzącego zakład przetwarzania obejmuje kontrolę, w szczególności:

- 1) spełniania wymagań wynikających z niniejszej ustawy oraz z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w szczególności zgodności posiadanych decyzji w zakresie gospodarki odpadami z prowadzonym procesem przetwarzania;
- 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji służących do przetwarzania, w szczególności umożliwiających demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zebranego zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu wprowadzonego do obrotu przez wprowadzających sprzęt, z którymi zawarł umowy oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu;
- 3) zgodności informacji zawartych w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie wystawionym przez prowadzącego zakład przetwarzania ze stanem faktycznym.

Art. 69. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu.

Art. 70. 1. Audytor przekazuje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzącemu zakład przetwarzania sprawozdanie z przeprowadzonego audytu wraz z dokumentacją audytu.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania przekazują właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu niezwłocznie, nie później niż w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego audyt dotyczy.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania są obowiązani do przechowywania sprawozdania z przeprowadzonego audytu wraz z dokumentacją audytu przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 71. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania audytu,
 - 2) szczegółowy zakres sprawozdania z przeprowadzonego audytu
- kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych w dokumentach objętych audytem oraz ujednoczeniem sprawozdań z przeprowadzonego audytu.

Rozdział 10

Oplata produktowa

Art. 72. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu, w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) zbierania;
- 2) odzysku;
- 3) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

3. Rozliczenie wykonania obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego

użycia i recyklingu zużytego sprzętu wprowadzającego sprzęt, który wniósł zabezpieczenie finansowe na dany rok kalendarzowy, następuje zgodnie z art. 33.

4. W przypadku gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, wprowadzający sprzęt jest obowiązany do wniesienia różnicy pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.

Art. 73. 1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach zużytego sprzętu.

2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy odpowiednio wymaganym a osiągniętym minimalnym rocznym poziomem zbierania zużytego sprzętu, poziomem odzysku oraz poziomem przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

Art. 74. 1. Stawka opłaty produktowej wynosi dla:

- 1) grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – od 4 zł do 8 zł za kilogram;
- 2) innych grup sprzętu niż wskazana w pkt 1 – od 0 zł do 2 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłaty produktowej, kierując się kosztami zbierania, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu dla poszczególnych grup sprzętu.

Art. 75. 1. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona bez wezwania na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

3. W przypadku gdy wysokość opłaty produktowej za daną grupę sprzętu nie przekracza 50 zł, opłaty produktowej nie wnosi się.

4. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów, o których mowa w ust. 5, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 76. 1. Wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu:

- 1) małogabarytowy sprzęt, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg,
 - 2) wielkogabarytowy sprzęt, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 1000 kg
- zwalnia się z opłaty produktowej.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) wprowadzający sprzęt złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis* w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;
- 2) są spełnione dla wprowadzającego sprzęt warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie.

3. Wartość pomocy *de minimis* odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej za nieosiągnięcie wymaganego poziomu zbierania.

4. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 77. 1. W przypadku nieuiszczenia opłaty produktowej albo wniesienia opłaty niższej od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

4. Ulgi i zwolnienia z danin publicznych udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do opłaty produktowej.

5. W przypadku braku dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1, lub gdy ewidencja ta jest prowadzona w sposób nierzetelny, informacje o masie wprowadzonego do obrotu sprzętu marszałek województwa określa w drodze oszacowania.

6. Oszacowanie masy sprzętu wprowadzonego do obrotu następuje metodą:

- 1) porównawczą wewnętrzną – polegającą na porównaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt w poprzednich okresach, dla których jest znana wielkość tej masy;
- 2) porównawczą zewnętrzną – polegającą na porównaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt innego niż wskazany w pkt 1, który prowadzi działalność gospodarczą o podobnej skali.

7. Jeżeli w toku postępowania w sprawie określenia wysokości zobowiązania z tytułu opłaty produktowej na podstawie dowodów innych niż dodatkowa ewidencja można określić masę sprzętu wprowadzonego do obrotu, odstępuje się od oszacowania tej masy.

Art. 78. Do należności z tytułu opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 11

Przemieszczanie używanego sprzętu oraz zużytego sprzętu

Art. 79. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o przemieszczaniu, należy przez to rozumieć przewóz używanego sprzętu, w tym sprzętu wadliwego wysyłanego do naprawy gwarancyjnej, odbywający się z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim.

Art. 80. 1. W przypadku przemieszczania używanego sprzętu, co do którego zachodzi podejrzenie, w szczególności z uwagi na jego funkcjonalność, że jest on zużytym sprzętem, posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do wykazania, że używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem.

2. W celu wykazania, że przemieszczany używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem, posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie:

- 1) jest obowiązany do udostępnienia:
 - a) kopii dokumentu nabycia używanego sprzętu, w szczególności faktury i umowy sprzedaży, potwierdzającego funkcjonalność oraz przeznaczenie do bezpośredniego ponownego użycia używanego sprzętu,
 - b) dowodów oceny lub badań w postaci kopii dokumentacji (certyfikat badań lub dowód sprawności funkcjonalnej) dla każdego używanego sprzętu znajdującego się w przesyłce oraz protokołu wyszczególniającego dokumentację, o której mowa w pkt 2 lit. b,
 - c) oświadczenia posiadacza używanego sprzętu, organizującego jego przemieszczanie, że używany sprzęt oraz przewożone z nim rzeczy nie są odpadem, oraz wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z przemieszczaniem używanego sprzętu,
 - d) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego;
- 2) zapewnia:
 - a) przeprowadzenie badania używanego sprzętu polegającego na ocenie:
 - jego funkcjonalności,
 - obecności w nim niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych,
 - b) sporządzenie przez podmiot przeprowadzający badanie, o którym mowa w lit. a, dokumentacji badania zawierającej:
 - numer i nazwę grupy i rodzaj używanego sprzętu,
 - numer identyfikacyjny używanego sprzętu (numer typu), jeżeli został nadany,
 - rok produkcji używanego sprzętu, jeżeli jest znany,
 - wynik, rodzaj i datę przeprowadzenia badania oraz imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę podmiotu, który je przeprowadził.

3. Posiadacz przemieszczanego używanego sprzętu jest obowiązany do umieszczenia na nim, a w przypadku gdy używany sprzęt jest opakowany, na jego opakowaniu – dokumentacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b.

4. Dokumentację, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, umieszcza się w sposób:

- 1) bezpieczny, ale nietrwały;

- 2) pozwalający na jej odczytanie bez konieczności rozpakowania używanego sprzętu, jeżeli używany sprzęt jest opakowany.

Art. 81. Posiadacz używanego sprzętu, w tym sprzętu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1, organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do:

- 1) jego zabezpieczenia przed uszkodzeniem w czasie przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności przez jego odpowiednie opakowanie i rozmieszczenie;
- 2) przekazania podmiotowi dokonującemu jego przemieszczania odpowiednio dokumentów, o których mowa w art. 80 ust. 2 pkt 1 albo art. 82 ust. 2.

Art. 82. 1. Przepisów art. 80, z wyłączeniem ust. 2 pkt 1 lit. c i d, nie stosuje się do przemieszczania odbywającego się w ramach transakcji B2B dotyczącego:

- 1) sprzętu, który jako wadliwy jest wysyłany do naprawy gwarancyjnej z zamiarem jego ponownego użycia lub
- 2) używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego wysyłanego do regeneracji lub naprawy do krajów, do których mają zastosowanie wydawane przez Radę Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) przepisy dotyczące kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku z zamiarem ponownego użycia, lub
- 3) wadliwego używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego, w szczególności wyrobu medycznego lub jego część, który jest wysyłany w celu przeprowadzenia analizy przyczyn usterki – w przypadku gdy taką analizę może przeprowadzić wyłącznie wytwórca tego sprzętu lub działająca w jego imieniu osoba trzecia.

2. W czasie przemieszczania sprzętu lub używanego sprzętu, odbywającego się w ramach transakcji B2B, o której mowa w ust. 1, podmiot dokonujący jego przemieszczania jest obowiązany do posiadania:

- 1) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego;
- 2) oświadczenia posiadacza organizującego przemieszczanie sprzętu lub używanego sprzętu wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z przemieszczaniem tego sprzętu lub używanego sprzętu.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wykaz krajów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 83. 1. Używany sprzęt, w tym sprzęt, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1, uznaje się za zużyty sprzęt, a jego przemieszczanie za nielegalne przemieszczanie w rozumieniu art. 2 pkt 35 rozporządzenia nr 1013/2006:

- 1) jeżeli odpowiednio z dokumentacji i dokumentów, o których mowa w art. 80 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. b, nie wynika, że nie jest on zużytym sprzętem;
- 2) w przypadku braku odpowiednio dokumentacji, o której mowa w art. 80 ust. 2 pkt 2 lit. b, albo dokumentów, o których mowa w art. 82 ust. 2;
- 3) jeżeli nie jest on odpowiednio zabezpieczony przed uszkodzeniem podczas przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności odpowiednio opakowany oraz rozmieszczony.

2. Do nielegalnego przemieszczania używanego sprzętu stosuje się przepisy art. 24 i art. 25 rozporządzenia nr 1013/2006 oraz ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859, z późn. zm.¹¹⁾).

Rozdział 12

Rejestr i sprawozdawczość

Art. 84. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
- 2) autoryzowanym przedstawicielem,
- 3) zbierającym zużyty sprzęt,
- 4) prowadzącym zakład przetwarzania,
- 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,
- 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku,
- 7) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

– podlega wpisowi do rejestru na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 85. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
- 2) autoryzowanym przedstawicielem,
- 3) zbierającym zużyty sprzęt,
- 4) prowadzącym zakład przetwarzania,

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 145, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 21.

- 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,
 - 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku,
 - 7) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego
- jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 13

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 86. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 87. Kontrolę przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 i 1101).

Art. 88. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem, kierując się potrzebą oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem.

Art. 89. 1. Minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o wykonywaniu przepisów ustawy zawierające w szczególności informacje o:

- 1) masie sprzętu wprowadzonego do obrotu wraz z nazwą grupy sprzętu;
- 2) masie zebranego zużytego sprzętu;
- 3) masie zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia i poddanego recyklingowi oraz innym niż recykling procesom odzysku;
- 4) masie wywiezionych z terytorium kraju odpadów powstałych ze zużytego sprzętu.

2. Sprawozdanie jest przekazywane Komisji Europejskiej co 3 lata, w terminie 9 miesięcy od końca trzyletniego okresu, którego dotyczy.

Art. 90. 1. Minister właściwy do spraw środowiska, organy inspekcji ochrony środowiska, organy inspekcji handlowej oraz marszałkowie województw współpracują z właściwymi organami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich w sprawach dotyczących sprzętu i zużytego sprzętu, w szczególności w celu ustanowienia odpowiedniego przepływu informacji, gwarantującego przestrzeganie przez producentów i wprowadzających sprzęt tych przepisów, oraz w odpowiednich przypadkach udostępniają sobie nawzajem i Komisji Europejskiej informacje, tak aby ułatwić prawidłowe wykonanie tych przepisów. Współpraca administracyjna i wymiana informacji, w szczególności pomiędzy krajowymi rejestrami zawierającymi informacje o producentach i wprowadzających sprzęt, obejmuje środki komunikacji elektronicznej.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dostęp do odpowiednich dokumentów i informacji, uwzględniających wyniki kontroli, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących ochrony danych.

Rozdział 14

Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne

Art. 91. Kto, wbrew zakazowi określönemu w art. 34, umieszcza zużyty sprzęt łącznie z innymi odpadami, podlega karze grzywny.

Art. 92. Kto, wbrew zakazowi określönemu w art. 35 ust. 1, zbiera niekompletny zużyty sprzęt lub części pochodzące ze zużytego sprzętu, podlega karze grzywny.

Art. 93. Kto, wbrew przepisowi art. 36, nie przekazuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podlega karze grzywny.

Art. 94. 1. Kto, wbrew przepisowi art. 42 ust. 1, nie przyjmuje przekazywanego do niego zużytego sprzętu, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto, wbrew przepisowi art. 42 ust. 1, przyjmuje odpłatnie zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych.

Art. 95. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 91–94, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.¹²⁾).

2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 91–94, odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania, zajmuje się sprawami gospodarczymi w zakresie gospodarki odpadami osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną.

Art. 96. Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) będąc do tego obowiązany na podstawie art. 7 ust. 2 nie stosuje przy projektowaniu sprzętu wymagań dotyczących ekoprojektu ułatwiających ponowne użycie i przetwarzanie zużytego sprzętu, zgodnie z tym przepisem;
- 2) wbrew przepisowi art. 7 ust. 3 uniemożliwia ponowne użycie zużytego sprzętu przez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych;
- 3) wbrew przepisowi art. 12 ust. 1 nie umieszcza numeru rejestrowego na fakturze i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu sprzętu;
- 4) wbrew przepisowi art. 13 ust. 1 nie dołącza do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informacji wskazanych w tym przepisie;
- 5) wbrew przepisowi art. 13 ust. 2 pkt 1 nie informuje o systemie zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu;
- 6) wbrew przepisowi art. 13 ust. 2 pkt 2 nie informuje o roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu;
- 7) wbrew przepisowi art. 14 ust. 1 nie oznakowuje sprzętu symbolem selektywnego zbierania;
- 8) wbrew przepisowi art. 14 ust. 2 nie umieszcza oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1, na sprzęcie, opakowaniu lub dokumentach dołączonych do sprzętu w sposób wyraźny, czytelny lub trwały;
- 9) wbrew przepisom art. 15 ust. 3 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie wnoszą na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego łącznie co najmniej 0,1% przychodów z tytułu wprowadzonego do obrotu sprzętu osiągniętych

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21.

w poprzednim roku kalendarzowym albo nie rozlicza wykonania tych obowiązków w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 5;

- 10) wbrew przepisowi art. 16 ust. 2 nie informuje nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami;
- 11) wbrew przepisowi art. 17 ust. 1 nie opracowuje informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, zawierającej w szczególności wskazanie poszczególnych części składowych oraz materiałów zawartych w sprzęcie, a także umiejscowienia w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych;
- 12) wbrew przepisowi art. 17 ust. 3 nie przekazuje bezpłatnie informacji, o której mowa w art. 17 ust. 1;
- 13) wbrew przepisowi art. 18 ust. 1 nie organizuje i nie finansuje odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych;
- 14) wbrew przepisowi art. 19 ust. 1 nie organizuje i nie finansuje zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;
- 15) wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 nie prowadzi dodatkowej ewidencji obejmującej informacje o masie wprowadzonego do obrotu sprzętu albo prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 16) wbrew przepisowi art. 22 ust. 3 nie przechowuje dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie;
- 17) wbrew przepisom art. 23 nie zawiera umowy z prowadzącym zakład przetwarzania;
- 18) wbrew przepisowi art. 26 ust. 2 nie wyznacza autoryzowanego przedstawiciela;
- 19) wbrew przepisowi art. 26 ust. 5 nie wykonuje obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 20) wbrew przepisom art. 27 ust. 1 i art. 28 ust. 1 i 3 nie wnosi zabezpieczenia finansowego albo nie wnosi go w terminie;
- 21) wbrew przepisowi art. 31 nie przechowuje dokumentów potwierdzających wniesienie zabezpieczenia finansowego;
- 22) wbrew przepisowi art. 37 ust. 1 nie zapewnia przyjęcia co najmniej nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży;

- 23) wbrew przepisowi art. 37 ust. 2 nie zapewnia przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych co najmniej nieodpłatnie w miejscu dostawy sprzętu;
- 24) wbrew przepisowi art. 37 ust. 3 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu przez nabywcę nowego sprzętu;
- 25) wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3, lub nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na witrynie internetowej lub w formie komunikatu;
- 26) wbrew przepisom art. 39:
 - a) udostępnia na rynku sprzęt niezgodnie z art. 39 pkt 1 lit. a,
 - b) udostępnia na rynku sprzęt nieoznakowany zgodnie z art. 14 ust. 1,
 - c) nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na witrynie internetowej lub w formie komunikatu,
 - d) udostępnia na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1;
- 27) wbrew przepisowi art. 40 ust. 1 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu;
- 28) wbrew przepisom art. 40 ust. 2 i 3 nie umieszcza w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu oraz informacji o możliwości nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu;
- 29) wbrew przepisom art. 43 nie wyposaża miejsca, w których jest magazynowany zużyty sprzęt, zgodnie z tymi przepisami;
- 30) wbrew przepisom art. 44 ust. 1 nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania spełniającemu wymagania określone w tych przepisach;
- 31) wbrew przepisowi art. 44 ust. 3 nie zapewnia zbierania i transportu zużytego sprzętu odbywającego się w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji;

- 32) wbrew przepisom art. 45 nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji, o których mowa w tych przepisach;
- 33) wbrew przepisom art. 46:
 - a) prowadzi demontaż zużytego sprzętu lub przygotowuje do ponownego użycia zużyty sprzęt oraz odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu poza zakładem przetwarzania,
 - b) nie prowadzi demontażu zużytego sprzętu, procesów recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku obejmujących przynajmniej usunięcie ze zużytego sprzętu płynów oraz postępowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 2;
- 34) wbrew przepisowi art. 47 unieszkodliwia zużyty sprzęt przed poddaniem go przetwarzaniu, o którym mowa w art. 46;
- 35) wbrew przepisowi art. 48 ust. 2 przed wydaniem decyzji w zakresie gospodarki odpadami nie występuje z wnioskiem do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w których ma być prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w art. 50 i art. 51, oraz określonych w innych przepisach ochrony środowiska;
- 36) wbrew przepisowi art. 49 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt;
- 37) wbrew przepisom art. 50 nie wyposaża miejsca, w którym jest magazynowany zużyty sprzęt przed poddaniem go przetwarzaniu zgodnie z tymi przepisami;
- 38) wbrew przepisom art. 51 ust. 1 nie wyposaża zakładu przetwarzania zgodnie z tymi przepisami;
- 39) wbrew przepisowi art. 51 ust. 2 przyjmuje zużyty sprzęt do zakładu przetwarzania, który nie jest wyposażony zgodnie z art. 51 ust. 1;
- 40) wbrew przepisom art. 52 ust. 1 i 2 nie przekazuje odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, albo prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów;
- 41) wbrew przepisowi art. 52 ust. 6 nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu

zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;

- 42) wbrew przepisom art. 53 ust. 1 i 4 nie wydaje wprowadzającemu sprzęt albo nie przekazuje marszałkowi województwa zaświadczenia o zużytych sprzęcie albo sporządza zaświadczenie niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 43) wbrew przepisom art. 54, art. 56 i art. 58 nie przechowuje:
 - a) zaświadczeń o zużytych sprzęcie,
 - b) zaświadczeń potwierdzających recykling,
 - c) zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku;
- 44) wbrew przepisom art. 55 ust. 1 i 4 oraz art. 57 ust. 1 i 4 nie wydaje prowadzącemu zakład przetwarzania albo nie przekazuje marszałkowi województwa zaświadczenia potwierdzającego recykling albo zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku albo sporządza zaświadczenia niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 45) wbrew przepisom art. 62 ust. 2 i 3 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim albo danym roku kalendarzowym albo nie rozliczają tego obowiązku w terminie, o którym mowa w art. 62 ust. 4;
- 46) wbrew przepisom art. 64 nie przedstawia marszałkowi województwa dokumentów, o których mowa w tych przepisach;
- 47) wbrew przepisom art. 66 nie przeprowadza audytu albo nie przeprowadza go w terminie;
- 48) wbrew przepisowi art. 70 ust. 2 nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa uwierzytelnionej kopii sprawozdania z przeprowadzonego audytu albo nie przekazuje go niezwłocznie, nie później niż w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego audyt dotyczy;
- 49) wbrew przepisowi art. 70 ust. 3 nie przechowuje sprawozdania z przeprowadzonego audytu wraz z dokumentacją audytu, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 97. Administracyjne kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 96 pkt 4–10, 22–24, 26, 29, 30, 36, 40 i 41 – od 5000 zł do 500 000 zł;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 96 pkt 1–3, 12–14, 17–20, 33, 34, 37–39, 42 i 47 – od 10 000 zł do 500 000 zł;

- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 96 pkt 11, 15, 16, 21, 25, 27, 28, 31, 32, 35, 43, 44, 46, 48 i 49 – od 5000 zł do 300 000 zł;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 96 pkt 45 – od 10 000 zł do 1 000 000 zł.

Art. 98. 1. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 96 pkt 1–21 i 27–49, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 96 pkt 22–26, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

4. Jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

5. W przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 96, orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać kary najwyższej przewidzianej za dane naruszenia.

6. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, na odrębny rachunek bankowy odpowiednio właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska albo właściwego wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej.

7. Należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 99. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Rozdział 15

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 100. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686 i 888 oraz z 2014 r. poz. 1101) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. j otrzymuje brzmienie:

„j) przestrzegania przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, z wyjątkiem przepisów art. 37 i art. 39 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...),”.

Art. 101. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.¹³⁾) w art. 23 w ust. 1 pkt 16c otrzymuje brzmienie:

„16c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 77 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata, o której mowa w art. 72 ust. 2 tej ustawy;”.

Art. 102. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 16 w ust. 1 pkt 19c otrzymuje brzmienie:

„19c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 77 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata, o której mowa w art. 72 ust. 2 tej ustawy;”.

Art. 103. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 i 1593 oraz z 2015 r. poz. 87 i 122) w art. 3 w ust. 2 w pkt 9 w lit. e wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„zbierających zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny pochodzący z gospodarstw domowych, o których mowa w ustawie z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), zawierające;”.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 440, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 985, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 73.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 73.

Art. 104. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 i 1101) w art. 3 w ust. 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 105. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 400k:

a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska zbiorczej informacji o zgromadzonych wpływach z tytułu środków, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 2, art. 62 ust. 6, art. 72 ust. 2 i art. 77 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 2,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia informacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przekazywania i wzory informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 3–5.”;

2) w art. 401:

a) w ust. 7 pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) wpływy z opłat, o których mowa w art. 72 ust. 2 i art. 77 ust. 2 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;

11) środki, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 2 oraz art. 62 ust. 6 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych;”,

b) w ust. 8 uchyla się pkt 1;

3) w art. 402 uchyla się ust. 8.

Art. 106. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122 i 151.

oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 11:

1) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...),”

2) w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) danych o wysokości wnoszonych opłat produktowych i środków przeznaczanych na publiczne kampanie edukacyjne.”

Art. 107. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 6 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) sprzęt – sprzęt w rozumieniu art. 4 pkt 13 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), który jest w całości albo w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;”

Art. 108. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 2:

a) uchyla się pkt 9,

b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 14 w brzmieniu:

„14) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.)”;

2) w art. 49:

a) w ust. 7:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunkach umowy, jaką wprowadzający sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), zwany dalej „wprowadzającym sprzęt”, albo autoryzowany

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060, z 2013 r. poz. 21 oraz z 2014 r. poz. 1322.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87 i 122.

przedstawiciel, o którym mowa w art. 26 tej ustawy, zwany dalej „autoryzowanym przedstawicielem”, zawarł z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rodzaju i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Rejestr zawiera linki do rejestrów prowadzonych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w celu ułatwienia rejestracji w nich.”;

3) w art. 50:

a) w ust. 1 w pkt 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym:”,

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wprowadzających sprzęt lub autoryzowanych przedstawicieli,”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do wprowadzającego sprzęt, który korzysta z uprawnień określonych w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

5. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany zamieścić w rejestrze wykaz wprowadzających sprzęt, którzy przekazali mu informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”;

4) w art. 52 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela – również kod pocztowy, miejscowość, nazwę i numer ulicy, kraj, numer telefonu i faksu, e-mail oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę oraz adres

zamieszkania lub siedziby producenta w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zwanego dalej „producentem sprzętu”, który go wyznaczył, oraz wykaz wprowadzających sprzęt, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy;”

b) w pkt 6:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„z zakresu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w odniesieniu do:”
- w lit. a:
 - – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„wprowadzającego sprzęt lub autoryzowanego przedstawiciela:”
 - – tiret drugie i trzecie otrzymują brzmienie:
 - „– nazwę marki sprzętu, numer i nazwę grupy sprzętu, typ sprzętu (sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych lub sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych),
 - informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 11 ust. 2 tej ustawy, a w przypadku wprowadzającego sprzęt, który wprowadził do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego
 - informację o masie sprzętu, który zamierza wprowadzić do obrotu w danym roku kalendarzowym, zaliczonego do poszczególnych grup sprzętu oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy;”
 - – dodaje się tiret czwarte i piąte w brzmieniu:
 - „– informację o stosowanej technice sprzedaży sprzętu,
 - wykaz producentów sprzętu, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 26 ust. 3 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby
 - w przypadku autoryzowanego przedstawiciela;”

- w lit. b tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„– numer i nazwę grupy sprzętu, z której powstał zebrany przez niego zużyty sprzęt,”
 - w lit. c tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„– numer i nazwę grupy sprzętu, z której powstał przyjmowany przez niego zużyty sprzęt,”
 - w lit. f tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„– wykaz autoryzowanych przedstawicieli z informacją o imieniu i nazwisku lub nazwie oraz adresie zamieszkania lub siedziby producentów sprzętu, którzy ich wyznaczyli, lub wykaz wprowadzających sprzęt, z którymi organizacja zawarła umowy, o których mowa w art. 11 ust. 2 tej ustawy, zawierający firmy przedsiębiorców oraz oznaczenia ich siedzib i numery rejestrowe,”;
- 5) w art. 53:
- a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela – również kod pocztowy, miejscowość, nazwa i numer ulicy, kraj, numer telefonu i faksu, e-mail oraz osobę do kontaktu, a także szczegółowe dane producenta sprzętu obejmujące informację o imieniu i nazwisku lub nazwie oraz adresie zamieszkania lub siedziby, który go wyznaczył, oraz wykaz wprowadzających sprzęt, którzy mogą korzystać z uprawnienia , o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,”
 - b) w ust. 7:
 - w pkt 2:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„w przypadku wprowadzającego sprzęt lub autoryzowanego przedstawiciela:”
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, o ile zabezpieczenie finansowe jest wymagane,”

-- w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:

„c) uwierzytelnioną kopię umowy, o której mowa w art. 26 ust. 3 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – zaświadczenie wydane przez bank prowadzący rachunek lub lokatę terminową organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na pokrycie tego kapitału albo oświadczenie o wpłacie tej kwoty;”;

6) w art. 57 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wprowadzających sprzęt i autoryzowanych przedstawicieli;”;

7) w art. 60 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wyznaczenia przez producenta sprzętu autoryzowanego przedstawiciela zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający sprzęt wprowadzający do obrotu sprzęt pochodzący od tego producenta sprzętu może złożyć marszałkowi województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.”;

8) w art. 62 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) będący wprowadzającym sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, nie wniósł w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;

3) będący organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie wpłacił na rachunek bankowy w banku prowadzącym rachunek tej organizacji kapitału zakładowego w wymaganej wysokości, o której mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

9) w art. 64 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

b) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) niewniesienia w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – w przypadku wprowadzającego sprzęt, który wprowadził do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych;

7) niezłożenia zaświadczenia albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, o których mowa w art. 64 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

10) w art. 70 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dla zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym prowadzi kartę ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”;

11) w art. 73:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wprowadzający sprzęt lub autoryzowany przedstawiciel;”;

b) w ust. 2 w pkt 5:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w zakresie sprzętu oraz zużytego sprzętu w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

- lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) informacje o:
 - masie sprzętu wprowadzonego do obrotu, z podziałem na grupy sprzętu,
 - masie zużytego sprzętu zebranego, masie zużytego sprzętu poddanego demontażowi oraz masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku oraz unieszkodliwianiu,
 - masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku oraz unieszkodliwianiu,
 - osiągniętym minimalnym rocznym poziomie zbierania zużytego sprzętu, poziomie odzysku oraz poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu,
 - wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, dla poszczególnych grup sprzętu – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu,”
- w lit. b:
 - – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wykaz zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi wprowadzający sprzęt lub autoryzowany przedstawiciel ma zawartą umowę, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zawierający:”
 - – tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– numer i nazwę grupy sprzętu, z którego powstał przyjmowany przez prowadzącego zakład przetwarzania zużyty sprzęt,”
- lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) informacje o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel lub wysokości należnych środków, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku wprowadzającego sprzęt, o którym mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 5 lit. a tiret drugie, trzecie i czwarte, oraz wykazu zakładów przetwarzania, o którym mowa w ust. 2 pkt 5 lit. b.”;

12) w art. 74:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obowiązki wprowadzającego sprzęt określone w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku autoryzowanego przedstawiciela sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, sporządza organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”

c) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 73 ust. 2 pkt 5 oraz wykaz przedsiębiorców, od których organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejęła obowiązki określone w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”

d) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzający sprzęt lub autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia sprawozdań w zakresie określonym w ust. 2 pkt 2 za okres od dnia 1 stycznia roku, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji, ogłoszenie upadłości lub wykreślenie z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, do końca tego roku lub do dnia przejścia w tym roku obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

5. Sprawozdania składane przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie

elektrycznym i elektronicznym, zawierają zbiorcze dane dotyczące wszystkich wprowadzających sprzęt i autoryzowanych przedstawicieli, od których organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejęła obowiązki określone w tej ustawie.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, przedkłada sprawozdanie obejmujące informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 5 lit. a tiret pierwsze, oddzielnie dla każdego wprowadzającego sprzęt i autoryzowanego przedstawiciela, od których przejęła obowiązki określone w tej ustawie.”;

13) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, jest obowiązana do sporządzania rocznego sprawozdania o przeprowadzonych przez nią publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel, o których mowa w art. 62 ust. 2 i 3 tej ustawy.

2. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego sporządza sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, sprawozdanie wskazane w ust. 1 jest sporządzane w ramach tego sprawozdania.”;

14) w art. 75 w ust. 2:

a) w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w przypadku zbierającego zużyty sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o:”,

b) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) w przypadku prowadzącego zakład przetwarzania w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o:

- a) adresie zakładu przetwarzania,
- b) masie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przyjętego przez prowadzącego zakład przetwarzania wraz z podaniem numeru i nazwy grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt,
- c) kodzie, rodzaju i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, przekazanych prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, innych niż recykling procesów odzysku lub unieszkodliwiania, oraz o masie

- zużytego sprzętu, a także o kodzie i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia wraz z podaniem typu procesu zastosowanego w zakładzie przetwarzania,
- d) kodzie, rodzaju i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu;
- 8) w przypadku prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o których mowa w ustawie z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o kodzie i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku wraz z podaniem typu procesu;”;
- 15) w art. 76:
- a) w ust. 1:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Podmioty obowiązane do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, składają je w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy marszałkowi województwa właściwemu ze względu na:”;
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy – w przypadku sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi oraz sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych; w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwy miejscowo jest Marszałek Województwa Mazowieckiego;”;
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. W przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności przedsiębiorca sporządza i składa sprawozdania, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.
4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, mając na uwadze potrzebę zróżnicowania treści sprawozdań w zależności od rodzaju

działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę, ułatwienia przekazywania danych do marszałka województwa oraz konieczność sprawnego i terminowego wprowadzania informacji do Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.”;

16) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, za poprzedni rok kalendarzowy, w terminie do dnia 30 września następnego roku, z tym że w zakresie sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 2 pkt 6 oraz art. 75 ust. 2 pkt 9 i 10 – w terminie do dnia 15 kwietnia następnego roku.”;

17) w art. 79 w ust. 2 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zbierania, odzysku, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;

18) w art. 80 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rocznych sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75;”;

19) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. Kto wbrew przepisom art. 50 ust. 1, art. 59 ust. 1 oraz art. 60 ust. 1 nie składa wniosku o wpis do rejestru, o zmianę wpisu do rejestru lub o wykreślenie z rejestru albo składa wniosek niezgodny ze stanem faktycznym, podlega karze aresztu albo grzywny.”;

20) w art. 238 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane zawarte w centralnej i wojewódzkich bazach danych, o których mowa w art. 37 ust. 6 i 10 ustawy, o której mowa w art. 252, w bazie danych, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, oraz w bazie danych, o której mowa w art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, przenosi się do BDO w terminie nie dłuższym niż rok od dnia utworzenia BDO.”.

Art. 109. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888) w art. 7:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepis art. 6 ust. 3 ma zastosowanie, jeżeli przedsiębiorca złoży marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca każdego roku:

- 1) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis* w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 2) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w pkt 1;
- 3) są spełnione dla przedsiębiorcy warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie.”;

2) uchyla się ust. 3;

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zaświadczenia lub oświadczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.”.

Rozdział 16

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 110. 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. przepisy ustawy stosuje się do sprzętu należącego do jednej z grup sprzętu określonych w załączniku nr 6 do ustawy.

2. Numery i nazwy grup sprzętu oraz przykładowe rodzaje sprzętu należącego do tych grup określa załącznik nr 6 do ustawy.

Art. 111. 1. Do dnia 31 grudnia 2015 r. wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu w wysokości nie mniejszej niż 35% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

2. W przypadku sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, z wyjątkiem opraw oświetleniowych do lamp fluorescencyjnych oraz pozostałego

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

sprzętu oświetleniowego do celów rozprowadzania lub regulacji światła, wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do osiągnięcia do dnia 31 grudnia 2015 r. minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu w wysokości nie mniejszej niż 45% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

3. Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągania minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą nie mniej niż 40% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu, a w przypadku sprzętu, o którym mowa w ust. 2, nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Art. 112. 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. stawka opłaty produktowej wynosi dla:

- 1) sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, z wyjątkiem oprav oświetleniowych do lamp fluorescencyjnych oraz pozostałego sprzętu – od 4 zł do 8 zł za kilogram;
- 2) grup sprzętu innych niż wskazane w pkt 1 określonych w załączniku nr 6 do ustawy – od 0 zł do 2 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłaty produktowej, kierując się kosztami zbierania, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu dla poszczególnych grup sprzętu.

Art. 113. 1. Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wprowadzający sprzęt jest obowiązany osiągnąć następujące poziomy:

- 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 1 i 10 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
- 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 3 i 4 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;

- 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 2 i 5–9 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
- 4) dla zużytych gazowych lamp wyładowczych – recyklingu zużytych lamp wyładowczych w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.

2. Do dnia 31 grudnia 2017 r. poziom odzysku oraz poziom recyklingu, w przypadku zużytego sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, oblicza się odrębnie dla lamp i opraw oświetleniowych.

Art. 114. 1. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr autoryzowanych przedstawicieli.

2. Autoryzowany przedstawiciel przed rozpoczęciem działalności jest obowiązany do złożenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

3. Wniosek o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 3) REGON, o ile został nadany;
- 4) numer i nazwę grupy sprzętu;
- 5) informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 11 ust. 2;
- 6) wykaz producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 26 ust. 3.

4. Do wniosku o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli dołącza się:

- 1) uwierzytelnioną kopię wniesienia opłaty rejestrowej, o której mowa w ust. 8, o ile autoryzowany przedstawiciel podlega obowiązkowi jej uiszczenia;
- 2) uwierzytelnioną kopię umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 11 ust. 2;
- 3) uwierzytelnioną kopię umowy, o której mowa w art. 26 ust. 3.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, jeżeli autoryzowany przedstawiciel nie wniósł opłaty rejestrowej, o której mowa w ust. 8.

6. W przypadku zmiany informacji zawartych w rejestrze autoryzowanych przedstawicieli, autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana, wniosku o zmianę wpisu do tego rejestru.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) numer rejestrowy;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) REGON, o ile został nadany;
- 5) informacje, które uległy zmianie.

8. Wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli podlega opłacie rejestrowej.

9. Autoryzowany przedstawiciel uiszcza opłatę rejestrową na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

10. Autoryzowany przedstawiciel wpisany do rejestru autoryzowanych przedstawicieli uiszcza w terminie do końca lutego każdego roku opłatę roczną na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

11. Opłaty rocznej nie uiszcza się w roku, w którym została uiszczona opłata rejestrowa.

12. Opłaty rejestrowej nie uiszcza autoryzowany przedstawiciel wpisany do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 178, poz. 1060), jeżeli składając wniosek o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli przedłoży informację potwierdzającą dobrowolny udział w systemie ek zarządzania i audytu (EMAS).

13. Opłata rejestrowa i opłata roczna wynosi 2000 zł.

14. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, dokonując wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, nadaje autoryzowanemu przedstawicielowi numer rejestrowy, składający się z:

- 1) litery E;
- 2) liczby składającej się z 7 cyfr arabskich stanowiącej kolejny numer w rejestrze;
- 3) litery A.

15. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiadamia autoryzowanego przedstawiciela o nadanym numerze rejestrowym.

16. Rejestr autoryzowanych przedstawicieli zawiera numer rejestrowy i informacje zawarte we wniosku o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

17. W przypadku zakończenia działalności autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności, wniosku o wykreślenie z rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

18. Wniosek o wykreślenie z rejestru autoryzowanych przedstawicieli zawiera:

- 1) numer rejestrowy;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) REGON, o ile został nadany;
- 5) datę zaprzestania wykonywania działalności.

19. Wykreślenia autoryzowanego przedstawiciela z rejestru autoryzowanych przedstawicieli dokonuje, w drodze decyzji, Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

20. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia autoryzowanego przedstawiciela z rejestru autoryzowanych przedstawicieli w przypadku:

- 1) nieuiszczenia opłaty rocznej, o której mowa w ust. 10;
- 2) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 108;
- 3) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności.

21. Główny Inspektor Ochrony Środowiska odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, w przypadku nieuiszczenia opłaty rejestrowej, o której mowa w ust. 8, w wymaganej wysokości.

22. Autoryzowani przedstawiciele posiadający wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli są wpisywani do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, z urzędu. Marszałek województwa dokonuje wpisu w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, przydzielając jednocześnie nowy numer rejestrowy.

23. W przypadku gdy marszałek województwa, dokonując wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, stwierdzi brak informacji wymaganych na podstawie tej ustawy, wzywa autoryzowanego przedstawiciela do złożenia brakujących informacji. W przypadku nieuzupełnienia brakujących informacji w wyznaczonym terminie marszałek województwa nie dokonuje wpisu do rejestru z urzędu.

24. W przypadku nieuzupełnienia brakujących informacji w wyznaczonym terminie autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108.

25. W terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o nadaniu nowego numeru rejestrowego autoryzowani przedstawiciele mogą używać numeru rejestrowego nadanego na podstawie przepisu ust. 14.

26. Autoryzowani przedstawiciele niewpisani z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, są obowiązani do złożenia wniosku o wpis do tego rejestru, w terminie 6 miesięcy od dnia jego utworzenia.

27. Z dniem uzyskania przez autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, wygasają wpisy do rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

28. W przypadku wyznaczenia przez producenta autoryzowanego przedstawiciela i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, wprowadzający sprzęt może, w terminie 14 dni od dnia uzyskania wpisu autoryzowanego przedstawiciela do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wnioski o wykreślenie z rejestru, o którym mowa w art. 235 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 108, prowadzonego na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

29. Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195).

30. Kto, wbrew przepisom ust. 2, 6 i 17, nie składa wniosku o wpis do rejestru, o zmianę wpisu w rejestrze albo o wykreślenie z rejestru albo składa wniosek niezgodny ze stanem rzeczywistym, podlega karze grzywny.

Art. 115. Podmioty zbierające zużyty sprzęt wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 235 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 108, prowadzonego na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie tej ustawy, niebędące zbierającymi zużyty sprzęt, o których mowa w art. 4 pkt 23 niniejszej ustawy, podlegają wykreśleniu z urzędu z tego rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 116. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 117. Do opłat produktowych należnych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 132, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 118. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzje zezwalające na zbieranie niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu, o których mowa w art. 35 ust. 1, podmiotom, którym zakazuje się ich zbierania zgodnie z art. 35 ust. 1, wygasają w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie dotyczącym tego zużytego sprzętu oraz tych części.

Art. 119. 1. Wnioskodawca we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami dla zakładu przetwarzania, składanym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2019 r., podaje numer i nazwę grupy sprzętu, określone w załączniku nr 1 i 6 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

2. W decyzjach w zakresie gospodarki odpadami wydanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2019 r. właściwy organ uwzględnia numer i nazwę grupy sprzętu, określone w załączniku nr 1 i 6 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

Art. 120. 1. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie, zaświadczenie potwierdzające recykling oraz zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku, sporządza się i wydaje się, za rok 2014 i 2015, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do przechowywania zaświadczeń, o których mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

3. Kto, wbrew obowiązkowi określonemu w ust. 2, nie przechowuje zaświadczeń, o których mowa w ust. 1, podlega karze, o której mowa w art. 96 pkt 43.

Art. 121. 1. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, ilekroć w ustawie jest mowa o rejestrze rozumie się przez to rejestr, o którym mowa w art. 235 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 108, prowadzony na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

2. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez

bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydane przez gwaranta, o którym mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2;

- 2) do przedstawienia, na każde żądanie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydane przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2.

Art. 122. Do czasu utworzenia Bazy danych, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 108, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 74a ustawy zmienianej w art. 108, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Art. 123. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzą i rozliczają publiczne kampanie edukacyjne, za rok 2014 i 2015, zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 124. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001 od dnia 1 stycznia 2016 r.

Art. 125. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przechowuje dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczeń finansowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 132, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te dokumenty.

Art. 126. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 89, obejmuje okres od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 127. 1. Wprowadzający sprzęt, który przed dniem 1 stycznia 2018 r. wprowadził do obrotu sprzęt należący do grup sprzętu określonych w załączniku nr 6 do ustawy, jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1.

2. Do potwierdzenia osiągniętych minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, poziomów odzysku i poziomów recyklingu

zużytego sprzętu za okres do dnia 31 grudnia 2015 r. stosuje się dodatkową ewidencję, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 132, oraz zaświadczenie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 132.

3. Przedsiębiorcy, w tym organizacje odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, są obowiązani do przechowywania dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 132, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 53 i art. 54 ustawy, o której mowa w art. 132, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te ewidencje.

4. Kto, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w ust. 3, nie przechowuje dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 132, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 53 i art. 54 ustawy, o której mowa w art. 132, podlega karze, o której mowa w art. 96 pkt 16.

Art. 128. 1. Do zabezpieczeń finansowych wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 132, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie przedłoży sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 132, koniecznego do rozliczenia wniesionego zabezpieczenia finansowego, w terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zabezpieczenie finansowe przeznacza się na finansowanie systemu zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o zabezpieczeniach finansowych, których rozliczenie z przyczyn wskazanych w ust. 2 nie było możliwe.

Art. 129. 1. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 2–9 ustawy, o której mowa w art. 132, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 114 ust. 30, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. 2013 r. poz. 395, z późn. zm.²⁰⁾).

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21.

Art. 130. 1. Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej sporządza i przekazuje zbiorczą informację, o której mowa w art. 400k ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 105, za rok 2014 i 2015, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Zarządy wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej sporządzają i przekazują kwartalną informację, o której mowa w art. 400k ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 105, za rok 2015, stosując przepisy dotychczasowe.

Art. 131. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 50 ust. 8, art. 55 i art. 66 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 132, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53 ust. 11, art. 59 i art. 112 ust. 2 niniejszej ustawy,
- 2) art. 76 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 108 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 108, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 400k ust. 7 ustawy zmienianej w art. 105 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 400k ust. 7 ustawy zmienianej w art. 105, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2016 r.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 112 ust. 2 niniejszej ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 74 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 132. Traci moc ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155 oraz z 2014 r. poz. 1322 i 1662).

Art. 133. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2015 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 2 ust. 3 i art. 48 ust. 2–5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 2) art. 66–71 i art. 96 pkt 47–49, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 3) art. 2 ust. 2 pkt 4–10 i art. 5 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU ORAZ PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU

I. NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury
2. Ekran, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²
3. Lamy
4. Sprzęt wielkogabarytowy, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, w szczególności: urządzenia gospodarstwa domowego, sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, sprzęt konsumencki, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, narzędzia elektryczne i elektroniczne, zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy, wyroby medyczne, przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli, automaty wydające, sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach sprzętu nr 1–3.
5. Sprzęt małogabarytowy, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, w szczególności: urządzenia gospodarstwa domowego, sprzęt konsumencki, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, narzędzia elektryczne i elektroniczne, zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy, wyroby medyczne, przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli, automaty wydające, sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach sprzętu nr 1–3 i 6.

6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm.

II. PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury

Chłodziarki, zamrażarki, sprzęt automatycznie wydający produkty chłodzone, sprzęt klimatyzacyjny, sprzęt do osuszania, pompy ciepła, grzejniki zawierające olej i inny sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury stosujący do celów wymiany temperatury płyny inne niż woda.

2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²

Ekrany, odbiorniki telewizyjne, cyfrowe ramki LCD do zdjęć, monitory, laptopy, notebooki.

3. Lampy

Proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, lampy fluorescencyjne, wysokoprężne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe i lampy metalohalogenkowe, niskoprężne lampy sodowe, diody elektroluminescencyjne (LED).

4. Sprzęt wielkogabarytowy, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm

Pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, z wyjątkiem organów piszczałkowych zainstalowanych w kościołach, urządzenia używane do dziania i tkania, komputery wielkogabarytowe – mainframe, drukarki wielkogabarytowe, sprzęt kopiujący, wielkogabarytowe automaty uruchamiane

monetą, wielkogabarytowe wyroby medyczne, wielkogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, wielkogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty i pieniądze, panele fotowoltaiczne.

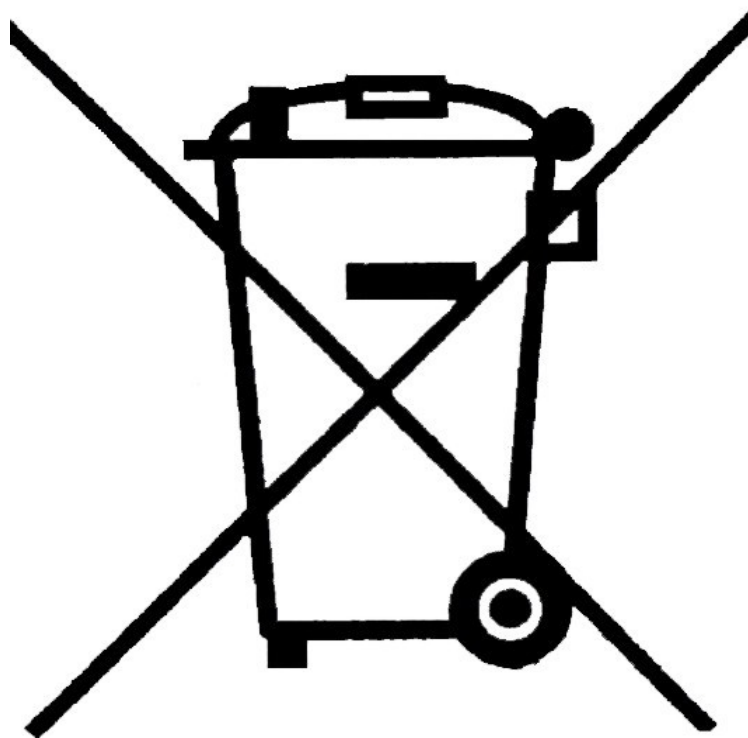
5. Sprzęt małogabarytowy, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, urządzenia do szycia, oprawy oświetleniowe, kuchenki mikrofalowe, sprzęt wentylujący, żelazka, tostery, noże elektryczne, czajniki elektryczne, zegary i zegarki, golarki elektryczne, wagi, urządzenia do pielęgnacji włosów i ciała, kalkulatory, odbiorniki radiowe, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt hi-fi, instrumenty muzyczne, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, elektryczne lub elektroniczne zabawki, sprzęt sportowy, komputery rowerowe, do nurkowania, biegania, wiosłowania itd., czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, małogabarytowe narzędzia elektryczne i elektroniczne, małogabarytowe wyroby medyczne, małogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, małogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty, mały sprzęt ze zintegrowanymi panelami fotowoltaicznymi.

6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm

Telefony komórkowe, GPS, kalkulatory kieszonkowe, routery, komputery osobiste, drukarki, telefony.

**WZÓR OZNAKOWANIA SPRZĘTU SYMBOLEM SELEKTYWNEGO
ZBIERANIA¹⁾**

Objaśnienia:

¹⁾ Symbol składa się z przekreślonego kołowego kontenera na odpady.

**SPOSÓB OBLICZANIA MINIMALNEGO ROCZNEGO POZIOMU
ZBIERANIA ZUŻYTEGO SPRZĘTU**

Minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt, według wzoru:

$$P_z = \frac{M_z}{M_w} \times 100$$

gdzie:

- P_z – oznacza minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu [%],
- M_z – oznacza masę zebranego zużytego sprzętu w danym roku kalendarzowym na terytorium kraju, powstałego ze sprzętu wprowadzonego do obrotu w danej grupie sprzętu [kg],
- M_w – oznacza średnioroczną masę sprzętu wprowadzonego do obrotu w danej grupie sprzętu [kg].

**SPOSÓB OBLICZANIA ROCZNEGO POZIOMU ODZYSKU ORAZ POZIOMU
PRZYGOTOWANIA DO PONOWNEGO UŻYCIA
I RECYKLINGU ZUŻYTEGO SPRZĘTU**

1. Procesów wstępnych poprzedzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku, w tym sortowania i magazynowania, nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku oraz poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.
2. Zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który nie został wprowadzony do obrotu, nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku oraz poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.
3. Do masy zużytego sprzętu poddanego odzyskowi i recyklingowi wlicza się:
 - 1) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia;
 - 2) masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia.
4. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R1 – R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.).
5. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R2 – R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
6. Poziom odzysku dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.
7. Poziom recyklingu dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.

Poziom odzysku zużytego sprzętu oblicza się według wzoru:

$$P_O = \frac{M_O + M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_O – oznacza poziom odzysku [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_O – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi odzysku innego niż recykling [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu, z którego powstały odpady poddane odzyskowi [kg].

Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu

oblicza się według wzoru:

$$P_R = \frac{M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_R – oznacza poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu, z którego powstały odpady poddane recyklingowi [kg].

PRZETWARZANIE MATERIAŁÓW I CZĘŚCI SKŁADOWYCH ZUŻYTEGO SPRZĘTU

1. Ze zużytego sprzętu należy w pierwszej kolejności usunąć następujące niebezpieczne: substancje, mieszaniny oraz części składowe:
 - 1) kondensatory zawierające PCB;
 - 2) części składowe zawierające rtęć, takie jak wyłączniki lub podświetlacze;
 - 3) baterie;
 - 4) płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 cm²;
 - 5) wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące;
 - 6) tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność;
 - 7) odpady azbestu oraz części składowe zawierające azbest;
 - 8) lampy elektronopromieniowe;
 - 9) chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) lub wodorofluorowęglowodory (HFC), węglowodory (HC);
 - 10) gazowe lampy wyładowcze;
 - 11) wyświetlacze ciekłokrystaliczne wraz z obudową, jeżeli ją zawierają, o powierzchni większej niż 100 cm² oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi;
 - 12) zewnętrzne okablowanie elektryczne;
 - 13) części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne określone w tabeli 3.2 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.);
 - 14) części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych, w przypadku których aktywność całkowita i stężenie

promieniotwórcze izotopów promieniotwórczych nie przekraczają wartości określonych jako kryteria zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia albo zgłoszenia w przepisach wydanych na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512, z późn. zm.);

15) kondensatory elektrolityczne (wysokość > 25 mm, średnica > 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości).

2. Z częściami składowymi zużytego sprzętu postępuje się w następujący sposób:

- 1) z lamp elektronopromieniowych – należy usunąć osłonę fluorescencyjną;
- 2) z urządzeń zawierających gazy zubożające warstwę ozonową lub mające potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach oraz obwodach chłodzących – gazy należy właściwie odessać i odpowiednio oczyścić, zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436);
- 3) z gazowych lamp wyładowczych – należy usunąć rtęć.

**NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU ORAZ PRZYKŁADOWE
RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU,
DO KTÓRYCH PRZEPISY USTAWY STOSUJE SIĘ
DO DNIA 31 GRUDNIA 2017 R.**

I. NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne
5. Sprzęt oświetleniowy
6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych
7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych
9. Przyrządy do monitorowania i kontroli
10. Automaty wydające

II. PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Wielkogabarytowe urządzenia chłodzące, chłodziarki, zamrażarki, pozostałe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności, pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, kuchenki mikrofalowe, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności, elektryczne urządzenia grzejne, grzejniki elektryczne, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych, wentylatory elektryczne, urządzenia klimatyzacyjne, pozostały sprzęt wentylujący, wyciągi wentylacyjne i urządzenia kondycjonujące.

2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Odkurzacze, zmiatacze do dywanów, pozostałe urządzenia czyszczące, urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych, żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, maglowania i innych rodzajów pielęgnacji odzieży, tostery, frytownice, młynki, ekspresy do kawy oraz urządzenia do otwierania lub zamykania pojemników lub opakowań, noże elektryczne, urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szczotkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała, zegary, zegarki oraz sprzęt do odmierzania, wskazywania lub rejestrowania czasu, wagi.

3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny

Scentralizowane przetwarzanie danych: komputery mainframe, minikomputery, jednostki drukujące.

Komputery osobiste: komputery osobiste, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, laptopy, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, notebooki, notepady, drukarki, sprzęt kopiujący, elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania, kalkulatory

kieszonkowe i biurowe oraz inny sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną, terminale i systemy użytkownika, faksy, teleksy, telefony, automaty telefoniczne, telefony bezprzewodowe, telefony komórkowe, systemy zgłoszeniowe oraz inne produkty lub sprzęt przesyłające dźwięk, obrazy lub inne informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnych.

4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne

Odbiorniki radiowe, odbiorniki telewizyjne, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt nagrywający hi-fi, wzmacniacze dźwięku, instrumenty muzyczne oraz inne produkty lub sprzęt do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów lub innych technologii przesyłu dźwięku i obrazu niż za pomocą technologii telekomunikacyjnych, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt oświetleniowy

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych, proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, wysokowydajne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy metalohalogenkowe, lampy sodowe niskoprężne, diody elektroluminescencyjne (LED), lampy halogenowe, pozostały sprzęt oświetleniowy do celów rozprowadzania lub regulacji światła, z wyjątkiem żarówek żarnikowych.

6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych

Wiertarki, piły, maszyny do szycia, urządzenia do obróbki tokarskiej, frezowania, piaskowania, przemiału, piłowania, przecinania, cięcia, wiercenia, wykonywania otworów, sztancowania, falcowania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych tworzyw, narzędzia do nitowania, gwoździowania lub śrubowania, lub usuwania nitów, gwoździ, śrub, lub do podobnych zastosowań, narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań, urządzenia do rozpylania,

rozprowadzania, dyspergowania lub innego typu rozprzestrzeniania cieczy lub substancji gazowych innymi metodami, narzędzia do koszenia lub innych prac ogrodniczych.

7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy

Kolejki elektryczne lub tory wyścigowe, ręczne konsole do gier wideo, gry wideo, komputerowo sterowane urządzenia, w szczególności do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania i wiosłowania, sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi, automaty wrzutowe.

8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych

Sprzęt do radioterapii, sprzęt kardiologiczny, sprzęt do dializy, sprzęt do wentylowania płuc, sprzęt medycyny nuklearnej, sprzęt laboratoryjny do diagnostyki in vitro, analizatory, zamrażarki, testy płodności, pozostałe urządzenia do wykrywania, nadzorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, urazów lub niepełnosprawności lub zapobiegania im.

9. Przyrządy do monitorowania i kontroli

Czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, urządzenia pomiarowe, ważące lub regulacyjne używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny, pozostałe przyrządy do monitorowania i sterowania używane w obiektach przemysłowych, w szczególności w panelach sterowniczych.

10. Automaty wydające

Automaty wydające napoje gorące, automaty wydające butelki lub puszki z zimnymi i gorącymi napojami, automaty wydające produkty stałe, automaty wydające pieniądze, wszystkie urządzenia automatycznie wydające wszelkiego typu produkty.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zwany dalej „projektem ustawy”, został opracowany na podstawie przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 17 września 2013 r. założeń projektu ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Projekt ustawy wdraża postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE), zwanej dalej „dyrektywą 2012/19/UE”.

Projektowana ustawa zastępuje ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Rozdział 1 projektowanej ustawy określa zakres przedmiotowy, przyjęte na jej potrzeby definicje poszczególnych określeń oraz sprawy wspólne dla całej ustawy. Projektowana ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (zużytego sprzętu) i gospodarowania tymi odpadami lub przez ograniczanie tych skutków oraz przez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania. Postanowienia projektowanej ustawy stosuje się do sprzętu elektrycznego i elektronicznego (sprzętu) i zużytego sprzętu. Przepisów projektowanej ustawy nie stosuje się natomiast do sprzętu:

- 1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;
- 2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia;
- 3) żarówek żarnikowych;
- 4) przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- 5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
- 6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:

- a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- 7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- 8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- 9) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie w ramach transakcji B2B;
- 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

Należy wskazać, że sprzęt, o którym mowa w pkt 4–10, nie będzie podlegał przepisom projektowanej ustawy od dnia 1 stycznia 2018 r. Od tego czasu wytwórca przedmiotowych odpadów zobowiązany będzie do zagospodarowania ich zgodnie z odrębnymi przepisami dotyczącymi gospodarki odpadami. Jednocześnie, mając na uwadze art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wskazać należy, że przepisów prawa w zakresie gospodarki odpadami, w tym projektowanej ustawy, nie stosuje się do odpadów promieniotwórczych. Zatem w sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym stanowiącym odpady promieniotwórcze będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe. Natomiast w sprawach baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach.

Mając na uwadze komunikat Komisji Europejskiej (KE) „Sprawność i wydajność regulacyjna (REFIT): Wyniki oraz dalsze kroki”, w którym KE zobowiązuje do oceny,

uproszczenia lub uchylenia unijnych środków ustawodawczych w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, stymulowania wzrostu gospodarczego i zwiększania zatrudnienia, w projektowanej ustawie wprowadzono zwolnienie w zakresie stosowania przepisów dotyczących opłaty produktowej oraz osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania, poziomów odzysku oraz poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, organizowania i finansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, a także organizowania i finansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, zawierania umowy z prowadzącym zakład przetwarzania, dla:

- 1) wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu małogabarytowy sprzęt, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg,
- 2) wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu wielkogabarytowy sprzęt, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 1000 kg

– który skorzystał ze zwolnienia z opłaty produktowej.

Ponadto ww. podmioty zwolnione będą z obowiązku składania w ramach sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi wykazu zakładów przetwarzania, o którym mowa w art. 73 ust. 2 pkt 5 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Załącznik nr 1 do projektu ustawy określa grupy sprzętu elektrycznego i elektronicznego stosowane od dnia 1 stycznia 2018 r. Natomiast w załączniku nr 6 do projektu ustawy wskazane zostały grupy sprzętu elektrycznego i elektronicznego stosowane do dnia 31 grudnia 2017 r.

Do końca 2017 r. będzie funkcjonował dotychczasowy „zamknięty” wykaz sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Od 2018 r. wykaz sprzętu elektrycznego i elektronicznego objęty zakresem stosowania ustawy zostanie „otwarty”, czego konsekwencją będzie uznanie za sprzęt każdego urządzenia spełniającego definicję sprzętu w rozumieniu projektowanej ustawy i niewyłączonego z zakresu jej stosowania. Terminy obowiązywania ww. podziału na grupy sprzętu zostały dostosowane do

przepisów prawa w zakresie sprawozdawczości, gdyż zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE 10 grup sprzętu obowiązywać ma do dnia 14 sierpnia 2018 r. (okres przejściowy), a podział na 6 grup od dnia 15 sierpnia 2018 r.

Przepisy projektowanej ustawy stosuje się do następujących podmiotów:

- 1) wprowadzających sprzęt;
- 2) autoryzowanych przedstawicieli;
- 3) podmiotów zbierających zużyty sprzęt, w tym zbierających zużyty sprzęt;
- 4) prowadzących zakłady przetwarzania zużytego sprzętu;
- 5) prowadzących działalność w zakresie recyklingu oraz w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 6) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 7) użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 8) podmiotów organizujących przemieszczanie oraz dokonujących przemieszczania używanego sprzętu.

Projektowana ustawa zawiera definicję szeregu określeń ustawowych. Projekt ustawy wdraża w ten sposób art. 3 dyrektywy 2012/19/UE do prawa polskiego. W tym zakresie należy zwrócić uwagę na definicję wprowadzającego sprzęt rozumianego, zgodnie z art. 4 pkt 20 projektu ustawy, jako każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewanie się na odległość:

- 1) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- 2) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inny podmiot; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeśli na sprzęcie znajduje się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub
- 3) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim

– z tym że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową,

o której mowa w art. 4 pkt 11 projektu ustawy, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.

Definicja ta odbiega od definicji wprowadzającego sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w tym wdrażanej tą ustawą dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE).

Przepisy projektu ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt będą miały również zastosowanie do podmiotu mającego siedzibę na terytorium kraju i udostępniającego na rynku sprzęt wprowadzony do obrotu przez dystrybutora, który nie jest wpisany do rejestru. Doprecyzowanie przepisów w przedmiotowym zakresie było konieczne ze względu na określenie podmiotu odpowiedzialnego za sprzęt wprowadzony do obrotu na terytorium Polski.

Ponadto, celem prawidłowego transponowania do polskiego porządku prawnego definicji producenta zawartej w art. 3 ust. 1 lit. f dyrektywy 2012/19/UE, przepisy projektu ustawy definiują (oprócz wprowadzającego sprzęt) również producenta rozumianego jako osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewania się na odległość:

- 1) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- 2) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za producenta, jeśli na sprzęcie znajduje się własna nazwa lub znak towarowy podmiotu, o którym mowa w pkt 1 albo art. 4 pkt 20 lit. a projektu ustawy,
- 3) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, dostarcza sprzęt w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania po raz pierwszy

na rynku tego państwa członkowskiego z państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego lub

- 4) ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim lub w państwie niebędącym państwem członkowskim i sprzedaje sprzęt na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe

– z tym że za producenta nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową rozumianą jako każda umowa lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu, chyba że jednocześnie działa on jako producent.

Zgodnie z projektowanymi przepisami producent, o którym mowa powyżej w pkt 1–3, może wyznaczyć na terytorium kraju autoryzowanego przedstawiciela. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela przez producenta, działa on wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych projektem ustawy dla wprowadzającego sprzęt. Autoryzowanym przedstawicielem na terytorium kraju może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub osoba prawna, mające siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Autoryzowany przedstawiciel będzie odpowiedzialny za wypełnienie na terytorium kraju obowiązków producenta określonych projektem ustawy dla wprowadzającego sprzęt i będzie wykonywał te obowiązki za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12–14, art. 17, art. 22 ust. 1 i 3 i art. 84, oraz spraw, o których mowa w art. 16 projektu ustawy. Do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są też wprowadzane zmiany, zgodnie z którymi w przypadku wyznaczenia przez producenta autoryzowanego przedstawiciela i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, będzie to zwalniało wprowadzającego do obrotu na terytorium kraju sprzęt pochodzący od tego producenta od obowiązku uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia

14 grudnia 2012 r. o odpadach. We wspomnianym powyżej przypadku wprowadzający do obrotu na terytorium kraju sprzęt pochodzący od tego producenta będzie mógł złożyć marszałkowi województwa wniosek o wykreślenie z tego rejestru. Ponadto wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt pochodzący od producenta, nie będzie musiał wykonywać swoich obowiązków nałożonych na niego projektem ustawy, o ile:

- 1) autoryzowany przedstawiciel tego producenta jest wpisany do rejestru;
- 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi wszelkie niezbędne dane do realizacji przez niego obowiązków w odniesieniu do sprzętu, w szczególności informacje o masie wprowadzonego do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym sprzętu, pochodzącego od producenta reprezentowanego przez tego autoryzowanego przedstawiciela;
- 3) został wskazany w wykazie wprowadzających sprzęt, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W przypadku gdy wprowadzający sprzęt nie przekaze autoryzowanemu przedstawicielowi danych, o których mowa w pkt 2, wprowadzający sprzęt będzie obowiązany do zrealizowania obowiązku w odniesieniu do masy sprzętu, jaką wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

Natomiast producent, który ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim lub w państwie niebędącym państwem członkowskim i sprzedaje sprzęt na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe, będzie obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych projektem ustawy dla wprowadzającego sprzęt w odniesieniu do wprowadzonego do obrotu sprzętu pochodzącego od tego producenta.

Określone w projekcie ustawy definicje „zakładu przetwarzania” oraz „zbierającego zużyty sprzęt” również odbiegają od dotychczasowych rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Są one dostosowane do obowiązującego stanu prawnego (ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r.

o odpadach) oraz faktycznego (zgodnego z faktycznie wykonywaną przez te podmioty działalnością). I tak przez:

- 1) zakład przetwarzania – rozumie się instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, które posiadają decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu;
- 2) zbierającego zużyty sprzęt – rozumie się podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na zbieranie zużytego sprzętu.

Rozdział 2 projektowanej ustawy określa obowiązki związane z udostępnianiem na rynku sprzętu. Wprowadzający sprzęt może wykonywać obowiązki określone przepisami projektu ustawy samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Organizacja przejmuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Dyrektywa 2012/19/UE jest oparta na zasadzie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, czyli w przypadku terytorium Polski wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt elektryczny i elektroniczny lub autoryzowanego przedstawiciela. Zgodnie z tą zasadą, wprowadzający sprzęt jest nie tylko odpowiedzialny za powstające w procesie produkcyjnym odpady, ale również za odpady powstałe po zużyciu wytworzonych przez niego produktów (zużyty sprzęt). Mając na uwadze art. 12 i art. 13 dyrektywy 2012/19/UE, projektowana ustawa nakłada na wprowadzającego sprzęt:

- 1) przeznaczony dla gospodarstw domowych – obowiązek zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierającego zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych,
- 2) inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych – obowiązek zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

Wiąże się to z obowiązkiem osiągnięcia rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku oraz poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

Rozdział 4 projektowanej ustawy określa materię związaną z zabezpieczeniem finansowym wnoszonym przez wprowadzających sprzęt. Zabezpieczenie finansowe jest wnoszone przez wprowadzających do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, którzy samodzielnie organizują i finansują odbieranie od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzanie zużytego sprzętu. Może mieć ono formę depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa prowadzony w Banku Gospodarstwa Krajowego, gwarancji ubezpieczeniowej złożonej do marszałka województwa albo gwarancji bankowej złożonej do marszałka województwa. Projektodawca uznał, że w przypadku wnoszenia zabezpieczenia finansowego w formie gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego oraz instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego ze względu na ułatwienie dochodzenia tych należności. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 października roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe, będzie dokonywać jego rozliczenia. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia tej opłaty. Jeżeli ze sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wynika, że wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, osiągnął wymagane minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego. Jeżeli natomiast wprowadzający sprzęt wniesie zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji,

o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową. Projektowana ustawa określa też, że jeżeli wprowadzający sprzęt zawrze umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego po wniesieniu zabezpieczenia finansowego, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego zabezpieczenia finansowego za rok, w którym umowa ta została zawarta.

Przepisy dotyczące zabezpieczenia finansowego stanowią wdrożenie postanowień art. 12 dyrektywy 2012/19/UE. Zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2012/19/UE państwa członkowskie zostały zobligowane do zapewnienia, aby wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny dostarczył gwarancję, że gospodarowanie użytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym zostanie sfinansowane. Gwarancja ta ma zapewnić sfinansowanie czynności polegających na zbieraniu oraz przetwarzaniu użytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Z wymogu tego będzie zwolniony wprowadzający sprzęt, który realizuje ww. obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Rozdział 5 projektowanej ustawy zawiera przepisy nakładające na użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych obowiązek przekazania użytego sprzętu zbierającemu użyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania użytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Ponadto przepisy projektu ustawy wskazują na obowiązki dystrybutora sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w szczególności w zakresie zapewnienia, że można mu zwrócić użyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych, co najmniej nieodpłatnie, w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile użyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony. Przepis ten ma zagwarantować transpozycję postanowień art. 5 ust. 2 lit. b dyrektywy 2012/19/UE wskazujących, że przedmiotowy proces odbywać się ma na zasadzie bezpośredniej wzajemnej relacji. Rozdział określa również podmioty, którym należy przekazać użyty sprzęt, zasady, na jakich odbywa się jego przekazanie, oraz obowiązki dystrybutorów, prowadzącego punkt serwisowy i zbierającego użyty sprzęt.

W celu zminimalizowania nielegalnego demontażu zużytego sprzętu powodowanego chęcią uzyskania zysku ze sprzedaży odpadów do tzw. „punktów skupu złomu” wprowadzono w projekcie ustawy przepisy zakazujące zbierania niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu przez zbierających zużyty sprzęt niebędących odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości oraz prowadzącym punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, oraz prowadzącym zakład przetwarzania. Ponadto wskazano, że zbieranie i transport zużytego sprzętu odbywać mają się w optymalnych warunkach dla przygotowania go do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji. Rozumieć przez to należy, że zbieranie i transport zużytego sprzętu muszą być prowadzone z zachowaniem wymagań zapewniających poddanie zużytego sprzętu ww. procesom, w szczególności określonych w rozdziale 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Przepisy rozdziału 6 i 7 projektowanej ustawy określają obowiązki prowadzących zakład przetwarzania, prowadzących działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzących działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, w tym w zakresie sporządzania, przekazywania i przechowywania przez te podmioty, odpowiednio, zaświadczeń o zużytym sprzęcie, zaświadczeń potwierdzających recykling oraz zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie jest wydawane przez prowadzącego zakład przetwarzania wprowadzającemu sprzęt, z którym wprowadzający ten ma zawartą umowę, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy. Zaświadczenia potwierdzające recykling oraz zaświadczenia potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku są wydawane prowadzącemu zakład przetwarzania w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wydanie. Projektowana ustawa (w rozdziale 6) określa, zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE, sposób prowadzenia przez zakład przetwarzania demontażu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zgodnie z art. 8 ust. 5 dyrektywy 2012/19/UE do celów ochrony środowiska państwa członkowskie mogą ustanowić minimalne standardy jakości dla przetwarzania zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Decyzja o wdrożeniu tych postanowień w przepisach krajowych została pozostawiona państwow

członkowskim Unii Europejskiej. Tym samym, mając na uwadze, że demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu jest jednym z etapów przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, należy zaznaczyć, że minimalne standardy przetwarzania zużytego sprzętu mogą być określone w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z art. 33 ust. 3 tej ustawy minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dla określonych procesów przetwarzania, z wyjątkiem składowania odpadów i termicznego przekształcania odpadów, oraz wymagania dla odpadów powstających w wyniku tych procesów, kierując się zapobieganiem zagrożeniom dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska, a także zapobieganiem nieprawidłowościom przy przetwarzaniu odpadów. Jednak w projekcie ustawy określono wymagania dla zakładów przetwarzania, w szczególności uwzględniając przetwarzanie zużytego sprzętu działającego na zasadzie wymiany temperatury. Biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiednich standardów przetwarzania zużytego sprzętu, projektowana ustawa określa obowiązek przeprowadzenia kontroli zakładu przetwarzania przed wydaniem przez właściwy organ decyzji w zakresie gospodarki odpadami. Przedmiotowa decyzja jest wydawana po kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska spełnienia wymagań dla zakładu przetwarzania określonych w projekcie ustawy oraz innych przepisach ochrony środowiska. Po kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania. W przypadku wydania postanowienia negatywnie opiniującego spełnienie minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania oraz innych przepisów ochrony środowiska, właściwy organ wydaje decyzję odmowną w zakresie gospodarki odpadami.

Rozdział 8 projektowanej ustawy określa sprawy dotyczące utworzenia organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez producentów, wprowadzających sprzęt, a także reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze, w celu realizacji określonych w projekcie ustawy obowiązków wprowadzających sprzęt. Akcjonariuszami organizacji odzysku mogą więc być zarówno podmioty mające siedzibę w kraju, jak i w innym państwie członkowskim. Przyjęcie w projekcie ustawy

„spółki akcyjnej” jako formy działania organizacji odzysku jest kontynuacją przepisów obowiązujących w tym zakresie w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Forma prowadzenia działalności gospodarczej w postaci spółki akcyjnej wymaga ustanowienia kapitału własnego, który zgodnie z projektowanymi przepisami powinien być utrzymywany w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego w formie depozytu na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej lub powinien być zabezpieczony w tej wysokości poprzez gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową. Pozwoli to na egzekucję ewentualnych zobowiązań organizacji odzysku w przypadku jej upadłości. Należy przy tym podkreślić, że w większości przypadków organizacje odzysku jako podmioty organizujące system zagospodarowania odpadów posiadają niewielki majątek trwały, który mógłby stanowić ewentualnie zabezpieczenie zobowiązań organizacji odzysku. Stąd przyjęcie formuły spółki akcyjnej dla organizacji odzysku.

Przejęcie ustawowych obowiązków przez organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego następuje na podstawie umów. Należy również podkreślić, że organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są systemami zbiorowymi zapewniającymi zagospodarowanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2012/19/WE. Dlatego w projekcie ustawy przyjęto, że udziałowcami organizacji odzysku mogą być wyłącznie producenci, wprowadzający sprzęt, a także reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze. Organizacje odzysku są podmiotami prawa prywatnego, jednak ich zadanie to pełnienie funkcji publicznoprawnej. Z istoty tych systemów wynika więc nastawienie na realizację celów w zakresie zagospodarowania odpadów, a nie generowanie zysków. Organizacje odzysku obowiązane są również do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, co ma na celu poszerzanie wiedzy społeczeństwa o potrzebie segregacji odpadów w postaci zużytego sprzętu oraz ich prawidłowego zagospodarowania, w szczególności ze względu na obecność niebezpiecznych substancji w niektórych rodzajach sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

W rozdziale 9 projektowanej ustawy wprowadzono nowe rozwiązanie, jakim jest obowiązek prowadzenia przez określone w niej podmioty corocznego audytu zewnętrznego. Audyt będzie przeprowadzany przez podmiot niezależny od audytowanego przedsiębiorcy i posiadający odpowiednie kwalifikacje. Rozwiązanie takie ma zapewnić warunki do rzetelnego i obiektywnego sprawdzenia przez audytora

wiarygodności danych zawartych w dokumentach ewidencyjnych, celnych i fakturach oraz spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w szczególności zgodności posiadanych decyzji z prowadzonym procesem przetwarzania zużytego sprzętu oraz spełniania wymagań dla zakładu przetwarzania wynikających z projektu ustawy. Z przeprowadzonego audytu audytor będzie sporządzał pisemne sprawozdanie, przedstawiające wynik audytu. Szczegółowy zakres audytu zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Rozdział 10 projektowanej ustawy określa zasady ponoszenia, w tym obliczania, oraz zwalniania z obowiązku wnoszenia opłaty produktowej. Wprowadzający sprzęt, który nie wykona obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, będzie obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) zbierania;
- 2) odzysku;
- 3) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

Jeżeli łączna wysokość opłaty produktowej za daną grupę sprzętu nie przekroczy 50 zł, wprowadzający sprzęt nie będzie wnosić opłaty. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt, autoryzowany przedstawiciel albo organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pomimo ciążącego obowiązku, nie wniosą opłaty produktowej albo wniosą opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określi, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu opłaty produktowej. W przypadku natomiast niewykonania tej decyzji marszałek województwa ustali, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej. Wpływy z tytułu opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych będą gromadzone na odrębnym rachunku bankowym marszałka województwa i przekazywane do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przedmiotowe zmiany wynikają z konieczności ujednoczenia przepisów prawa w zakresie gospodarowania odpadami (podobne rozwiązania dotyczą odpadów opakowaniowych oraz zużytych baterii i akumulatorów). Wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu:

- 1) małogabarytowy sprzęt, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg,
 - 2) wielkogabarytowy sprzęt, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, o łącznej masie sprzętu nieprzekraczającej 1000 kg
- zwalnia się z opłaty produktowej.

Zwolnienie, o którym mowa powyżej, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) wprowadzający sprzęt złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis* w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;
- 2) spełnione są dla wprowadzającego sprzęt warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określone w obecnie obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie.

Wartość pomocy *de minimis* odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej za nieosiągnięcie wymaganego poziomu zbierania.

Przepisy projektu ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym określone w rozdziale 11 tego projektu, tj. art. 79–83, stanowią transpozycję postanowień załącznika VI do dyrektywy 2012/19/UE. Procedura wskazana w załączniku VI do dyrektywy 2012/19/UE stosowana będzie tylko w przypadku uzasadnionego podejrzenia np. przez służby celne, że przemieszczane urządzenia stanowią zużyty sprzęt (odpad w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach), a nie np. sprzęt, który może być przeznaczony do dalszego użytkowania po naprawie. Zatem stwierdzić należy, że procedura ta nie będzie miała zastosowania w przypadku braku takiego podejrzenia. Z wymogu okazania dowodów w postaci dokumentacji czy oceny funkcjonalności w celu wykazania, że przemieszczany używany sprzęt nie jest zużyтым sprzętem, zwolnione jest przemieszczanie wadliwego używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego, takiego jak wyroby medyczne lub ich części, który jest wysyłany w celu przeprowadzenia analizy przyczyn usterki – w przypadku gdy taką analizę może przeprowadzić wyłącznie wytwórca tego sprzętu

lub działająca w jego imieniu osoba trzecia. Jednak podmiot organizujący przemieszczanie ww. używanego sprzętu obowiązany jest posiadać oświadczenie, że używany sprzęt oraz przewożone z nim rzeczy nie są odpadem oraz wskazujące na zakres jego odpowiedzialności związanej z przemieszczaniem używanego sprzętu, a także dokument transportowy, w szczególności list przewozowy. Natomiast do używanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego uznanego za zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny będą miały zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

Projektowana ustawa (rozdział 12 i 13) określa obowiązki przedsiębiorców prowadzących działalność objętą zakresem jej regulacji w zakresie rejestracji, sprawozdawczości oraz obowiązki organów administracji publicznej. Wprowadzający sprzęt, autoryzowani przedstawiciele, zbierający zużyty sprzęt, prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu, prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego będą obowiązani do sporządzenia rocznego sprawozdania, na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz do wpisania się do rejestru prowadzonego na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy art. 16 dyrektywy 2012/19/UE wskazują na harmonizację rejestrów prowadzonych w państwach członkowskich UE pod względem zawartości, formatu oraz częstotliwości przekazywania informacji przez przedsiębiorców wprowadzających sprzęt do krajowych rejestrów. Projektowana ustawa nie reguluje materii związanej z prowadzeniem rejestru dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą objętą jej zakresem, ponieważ została ona określona w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z art. 49 tej ustawy marszałek województwa prowadzi rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, co umożliwi wpisywanym do niego podmiotom wprowadzanie informacji odzwierciedlających ich działalność w formie elektronicznej (online). Ponadto zmiana ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zakłada, że w rejestrze udostępnione będą odnośniki do stron internetowych rejestrów prowadzonych w innych państwach członkowskich Unii

Europejskiej w celu ułatwienia rejestracji wprowadzającym sprzęt oraz autoryzowanym przedstawicielom w całej Unii Europejskiej. Obecnie przedsiębiorcy wymienieni w rozdziale 12 projektu ustawy, poza nową grupą, jaką stanowią autoryzowani przedstawiciele, są wpisywani, do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy przejściowe w projekcie ustawy warunkują natomiast, że do czasu utworzenia rejestru podmiot będący autoryzowanym przedstawicielem również będzie wpisywany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Należy zaznaczyć także, że podmioty zbierające zużyty sprzęt wpisane do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska niebędące zbierającymi zużyty sprzęt, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 20 projektu ustawy, podlegają wykreśleniu z urzędu z rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Projektowana ustawa stanowi, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska, co najmniej raz w roku, przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania oraz sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym. Kontrolę przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 37 i art. 39 projektu ustawy będzie sprawować Inspekcja Handlowa. Główny Inspektor Ochrony Środowiska będzie sporządzać i przekazywać co roku ministrowi właściwemu do spraw środowiska raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytych sprzętem. Projektowana ustawa, wdrażając postanowienia art. 16 ust. 5 dyrektywy 2012/19/UE, określa również, że minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o wykonywaniu ustawy zawierające w szczególności informacje o:

- 1) masie sprzętu wprowadzonego do obrotu wraz z podaniem grupy sprzętu;
- 2) masie zużytego sprzętu poddanego odzyskowi oraz przygotowanego do ponownego użycia i poddanego recyklingowi;
- 3) masie wywiezionych z terytorium kraju odpadów powstałych ze zużytego sprzętu.

Sprawozdanie będzie przekazywane Komisji Europejskiej co trzy lata, w terminie 9 miesięcy od końca trzyletniego okresu, którego dotyczy.

W rozdziale 14 projektowanej ustawy zostały zamieszczone regulacje dotyczące przepisów karnych i administracyjnych kar pieniężnych. Projektowana ustawa zmienia dotychczasowy reżim odpowiedzialności za naruszenie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyciu sprzętu elektrycznym i elektronicznym. Za naruszenia przepisów, za które obecnie grozi kara grzywny, projektowana ustawa przewiduje administracyjne kary pieniężne. Oznacza to tym samym, że do rozpoczętych przed dniem wejścia w życie a niezakończonych postępowań w tych sprawach będą miały zastosowanie przepisy art. 5 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Projektowana ustawa przewiduje za poszczególne naruszenia administracyjne kary pieniężne w wysokości od 5000 zł do 500 000 zł oraz do 1 000 000 zł za nieprzeznaczenie przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym albo nierozliczenie tego obowiązku, w terminie, o którym mowa w art. 62 ust. 4 projektu ustawy.

W rozdziale 15 projektowanej ustawy zostały zawarte zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 2) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 3) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 4) ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
- 5) ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej;
- 6) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 7) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 8) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;
- 9) ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 10) ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Zmiany te są konsekwencją wprowadzenia do porządku prawnego projektowanej ustawy.

W rozdziale 16 projektowanej ustawy zostały zamieszczone przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe, w tym dotyczące spraw związanych z grupami sprzętu, które obowiązywać będą do dnia 31 grudnia 2017 r., a także osiągnięcia do końca 2017 r. poziomów zbierania, poziomów odzysku, poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz związanych z rejestrowaniem autoryzowanych przedstawicieli. Rejestr ten będzie prowadzony przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym podlega notyfikacji technicznej.

Przepisy ustawy podlegają notyfikacji zgodnie z przepisami art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, które zobowiązują państwa członkowskie do powiadomienia Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o projektowanych przepisach ustanawiających wymóg przyjęcia przez usługodawcę określonej formy prawnej, wymogi dotyczące własności akcji w spółce oraz wprowadzających ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trakcie prac nad projektem ustawy Towarowa Giełda Energii S.A. zgłosiła zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 tej ustawy.

Projekt ustawy znajduje się w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Przepis końcowy określa, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2015 r., z wyjątkiem art. 2 ust. 3 i art. 48 ust. 2–5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., art. 66–71 i art. 96 pkt 47–49, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., oraz art. 2 ust. 2 pkt 4–10 i art. 5 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. Przewiduje się, że część przepisów niniejszej ustawy wejdzie w życie

w późniejszych terminach, co jest związane z koniecznością stopniowego wprowadzania zmian. Zaproponowane *vacatio legis* tych przepisów pozwoli na odpowiednie przygotowanie się do nowych przepisów zarówno administracji publicznej, jak i wszystkim innym podmiotom objętym przepisami zawartymi w niniejszym projekcie.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Janusz Ostapiuk – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu (022) 57 92 554, boguslawa.brzdakiewicz@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 17 lutego 2015 r.</p> <p>Źródło Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)</p> <p>Nr w wykazie prac UC 107</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Realizowanie zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta za odpady, które powstają z użytkowania produktów, przez zwiększenie poziomu zrównoważonej produkcji sprzętu elektrycznego i elektronicznego (wytwarzany i wprowadzany do obrotu sprzęt należy projektować w sposób ułatwiający ponowne użycie, demontaż oraz odzysk powstałego z niego zużytego sprzętu oraz jego części składowych i materiałów) oraz prawidłowe zagospodarowanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (w pierwszej kolejności ograniczenie liczby wytwarzanego zużytego sprzętu, a ponadto przygotowanie go do ponownego użycia, recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku w celu ograniczenia liczby unieszkodliwianych odpadów przed poddaniem ich przetwarzaniu) w celu wydajnego wykorzystywania zasobów oraz odzyskiwania surowców wtórnych.

Niedostatecznie ekologiczny charakter działalności wszystkich podmiotów zaangażowanych w cykl życia sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tj. wprowadzających sprzęt do obrotu, dystrybutorów i konsumentów oraz podmiotów bezpośrednio zaangażowanych w zbieranie i przetwarzanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Brak osiągnięcia wymaganego poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w kontekście zwiększających się poziomów od 2016 r. Zgodnie z raportami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ) o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym w 2012 r. wprowadzono do obrotu łącznie 481 230 926,87 kg sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a zebrano 175 306 850,00 kg (4,34 kg zużytego sprzętu na mieszkańca), zaś w roku 2013 wprowadzono do obrotu łącznie 486 179 954,74 kg sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a zebrano 171 727 608,94 kg (4,25 kg zużytego sprzętu na mieszkańca). Możliwość bezpłatnego pozostawienia przez konsumentów małogabarytowego zużytego sprzętu w jednostkach sprzedaży detalicznej i hurtowej bez konieczności zakupu nowego towaru.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Transpozycja postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) do polskiego porządku prawnego.

Nałożenie na wprowadzających sprzęt do obrotu obowiązku zorganizowania i sfinansowania zbierania zużytego sprzętu i jego przetwarzania (recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku).

Zobowiązanie zbierających zużyty sprzęt do przyjęcia przekazywanego do nich zużytego sprzętu, w tym do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Ustanowienie obowiązku nieodpłatnego przyjęcia przez dystrybutorów zużytego sprzętu, w liczbie nie większej niż sprzedawany nowy sprzęt, jeżeli zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju co sprzedawany sprzęt, oraz nieodpłatnego przyjęcia w jednostkach o powierzchni handlowej, w której jest sprzedawany sprzęt, wynoszącej co najmniej 400 m² lub w ich bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności nabycia nowego sprzętu.

Określenie minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynoszącego:

- 1) do dnia 31 grudnia 2015 r. – nie mniej niż 35% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju, a w przypadku sprzętu z podgrupy nr 5.1 załącznika nr 1 – nie mniej niż 45% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju;
- 2) od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. – nie mniej niż 40% średniorocznej masy sprzętu

wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju, a w przypadku sprzętu z podgrupy nr 5.1 załącznika nr 1 – nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju;

3) od dnia 1 stycznia 2021 r. – nie mniej niż 65% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju.

Ponadto osiągnięcie określonych poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

Obowiązek spełniania wymagań określonych dla zbierania zużytego sprzętu oraz procesów przetwarzania przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie gospodarowania tymi odpadami.

Zwiększenie możliwości prawidłowego pozbycia się zużytego sprzętu przez użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Osiągnięcie wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W państwach członkowskich Unii Europejskiej podstawą systemu gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE). W każdym państwie członkowskim realizowana jest zasada rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Systemy zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego zorganizowane są podobnie jak w Polsce w oparciu o lokalne punkty zbierania i punkty sprzedaży detalicznej, a także o zbieranie odpadów od mieszkańców na życzenie (w szczególności dotyczy to sprzętu wielkogabarytowego). Cele w zakresie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu są określone jednolicie dla wszystkich państw członkowskich. Jednak, w związku z tym, iż w Polsce system gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym nie jest dostatecznie zaawansowany nasz kraj oraz 9 innych państw członkowskich o podobnym stopniu rozwoju tego sektora (Bułgaria, Republika Czeska, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Rumunia, Słowenia i Słowacja) otrzymały tzw. derogację w zakresie osiągnięcia określonego dyrektywą poziomu zbierania zużytego sprzętu. Pomimo podobnych systemów pozyskiwania zużytego sprzętu z gospodarstw domowych w innych krajach poziom zbierania tych odpadów jest osiągany, jednakże należy tu podkreślić fakt większej świadomości społeczeństwa o konieczności prawidłowego zagospodarowania tych odpadów oraz mniejszej skali „szarej strefy”.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający sprzęt	5160	Raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym w 2012 r. sporządzony przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	Obowiązek: a) finansowania systemu zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, b) osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

Zbierający zużyty sprzęt	11 949	jw.	Obowiązek przyjęcia zużytego sprzętu, w tym nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych. Przed przekazaniem zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania zapewnienie, w miarę możliwości, wyselekcjonowania w punkcie zbierania zużytego sprzętu przeznaczonego do przygotowania go do ponownego użycia.
Prowadzący zakład przetwarzania	172	jw.	Obowiązek nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt, w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 24 ust. 1 projektu ustawy. Spełnianie wymogów określonych dla zakładów przetwarzania.
Prowadzący działalność w zakresie recyklingu	110	jw.	Obowiązek wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, zaświadczenia potwierdzającego recykling za poprzedni rok kalendarzowy.
Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku	13	jw.	Obowiązek wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku za poprzedni rok kalendarzowy.
Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego	9	jw.	Organizowanie, zarządzanie lub prowadzenie przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem zużytego sprzętu. Obowiązek przekazywania dochodów uzyskanych w ramach wykonywanej działalności gospodarczej wyłącznie na cele statutowe.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Przeprowadzono konsultacje publiczne projektu założeń projektu ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W dniach 23 maja – 15 czerwca 2014 r. projekt ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania. Projekt zamieszczony był w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Ponadto w dniu 1 lipca 2014 r. w Ministerstwie Środowiska odbyło się wysłuchanie publiczne w sprawie projektu ustawy.

Podmioty, którym przesłany został projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych i opiniowania:

- 1) Business Centre Club;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 4) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 5) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 6) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”;
- 8) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” – 80;
- 9) Wojewodowie;
- 10) Marszałkowie Województw;
- 11) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 12) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 13) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 14) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
- 15) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
- 16) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 17) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 18) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT;
- 19) CECED Polska;
- 20) ZPSO „Pol-lighting”;
- 21) Stowarzyszenie GPP Ekologia;
- 22) REMONDIS Electrorecycling Sp. z o.o.;
- 23) Biosystem Elektrorecykling Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 24) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 25) CCR RELECTRA Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 26) ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 27) TOM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 28) Europejska Platforma Recyklingu Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 29) Electro-System Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 30) DROP Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania zgłoszona została bardzo duża liczba uwag, dlatego też zdecydowano o zorganizowaniu wysłuchania publicznego. Na spotkaniu omówione zostały uwagi podmiotów, które wzięły udział w konsultacjach, oraz stanowisko Ministra Środowiska odnoszące się do poszczególnych opinii.

Większość podmiotów wniosowała o wcześniejsze wprowadzenie podziału sprzętu na 6 grup. Jednakże dyrektywa 2012/19/UE wyraźnie określa, że nowy podział wchodzi w życie w połowie 2018 r. Ponadto Komisja Europejska potwierdziła konieczność zachowania okresu przejściowego w swojej odpowiedzi na zapytanie Ministra Środowiska w tym zakresie. Większa część strony społecznej poparła kompromisowe rozwiązanie wprowadzenia podgrup sprzętu wyodrębnionych ze względu na proces przetwarzania danego rodzaju zużytego sprzętu. Z negatywnym odbiorem większości organizacji odzysku spotkała się propozycja zmiany formy ich działalności na *not for profit*. Podmioty te stwierdziły, że działanie to nie ograniczy szarej strefy na rynku gospodarowania zużyтым sprzętem, a ogranicza swobodę działalności gospodarczej. Poparcie dla proponowanego rozwiązania wskazały natomiast podmioty reprezentujące wprowadzających sprzęt. Natomiast z punktu widzenia przedstawicieli zakładów przetwarzania nieistotna jest forma działania organizacji odzysku, a większe dofinansowanie przetwarzania zużytego sprzętu. Branża zgodziła się co do konieczności rozwiązania problemu przekazywania zdemontowanego nielegalnie zużytego sprzętu do punktów skupu złomu, jednakże część podmiotów nie wyraziła poparcia dla propozycji przepisów zakazujących przyjmowania przez wszystkich zbierających zużyty sprzęt niekompletnego zużytego sprzętu. Przyjęte rozwiązanie wynika z braku możliwości nałożenia zakazu wydawania zezwolenia na zbieranie odpadów tylko jednemu podmiotowi, w tym

przypadku punktom skupu złomu, o co wnioskowała większość przedstawicieli branży. Dyskusję wśród przedstawicieli wprowadzających sprzęt i POHiD wywołała propozycja odbioru przez dystrybutorów (sklepy) zużytego sprzętu z miejsca dostawy nowo zakupionego sprzętu. Oponenci takiej konstrukcji przepisu wskazywali na problem logistyczny, jaki może wystąpić w przypadku sprzedaży internetowej. Jednak przepis ten wynika z art. 5 ust. 2 lit. b dyrektywy 2012/19/UE. Strona społeczna wnioskowała również o wprowadzenie minimalnych standardów dla przetwarzania zużytego sprzętu, wobec czego Minister Środowiska wyjaśnił, że w art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2014 r. o odpadach znajduje się upoważnienie umożliwiające Ministrowi Środowiska wydanie rozporządzenia określającego wymagania dla konkretnych procesów przetwarzania. Przedstawiciele branży zgodzili się z koniecznością ograniczenia „szarej strefy” na rynku zagospodarowania zużytego sprzętu, jednak nie było możliwe wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawie utworzenia systemu monitoringu przepływu zużytego sprzętu, z którego w trakcie prac nad projektem ustawy zrezygnowano. Uczestnicy spotkania wyrazili zainteresowanie propozycją Towarowej Giełdy Energii S.A. stworzenia systemu obrotu dokumentami potwierdzającymi przetworzenie zużytego sprzętu, która stanowi propozycję kompromisową w stosunku do utworzenia systemu monitoringu przemieszczania zużytego sprzętu. Prace nad proponowanym rozwiązaniem będą mogły rozpocząć się po wejściu w życie projektowanej ustawy.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2013 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+2,47
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
NFOŚiGW	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-2,47
Wydatki ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+0,247	+2,47
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
NFOŚiGW	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-0,247	-2,47
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>247 706 zł – wpływy z kar pieniężnych w 2013 r., które będą wpływały do budżetu państwa, a nie do NFOŚiGW – dane pochodzą ze Zbiorczej informacji Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) o zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 1–9 tej ustawy za 2013 rok.</p> <p>W związku z tym, iż nie jest możliwe oszacowanie liczby oraz wysokości kar, które zostaną ewentualnie wymierzone na przedsiębiorców w kolejnych latach, do obliczeń w kolumnie budżet państwa wykorzystano kwotę na poziomie z 2013 r.</p> <p>Poniżej wskazano informacje dotyczące wpływów z kar pieniężnych w poprzednich latach:</p> <p>2012 r. – 0,404 mln zł</p> <p>2011 r. – 0,312 mln zł</p> <p>Odnosząc się do kwestii obowiązków marszałków województw w zakresie rozliczania wnoszonych przez wprowadzających sprzęt zabezpieczeń finansowych, stwierdzić należy, że obciążenie sektora finansów publicznych będzie w tym zakresie niewielkie, ponieważ przewiduje się, że ewentualne wydawanie decyzji przez marszałków województw związane z zabezpieczeniem finansowym i opłatami produktowymi dotyczyć będzie niewielkiej grupy przedsiębiorców. W obecnym stanie prawnym, który również przewiduje zabezpieczenie finansowe, przeważająca część</p>												

	przedsiębiorców realizuje swoje obowiązki przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc nie jest zobowiązana do wnoszenia zabezpieczeń finansowych. Ponadto zaznaczyć należy, że projekt ustawy przewiduje również, że 10% wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej stanowić będzie dochód budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2012 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	11	11	11	11	65	120
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Rynek zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego nadal pozostaje w fazie rozwoju i wczesnego wzrostu, jednakże oczekuje się, iż będzie się w dalszym ciągu rozwijał, w szczególności ze względu na konieczność spełnienia wymogów zbierania tego rodzaju odpadów.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Konieczność zwiększania poziomu zbierania zużytego sprzętu na przestrzeni kolejnych lat powinna skutkować rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie zbierania tego rodzaju odpadów. Konieczność przyjmowania przez sklepy o powierzchni handlowej poświęconej sprzedaży sprzętu wynoszącej co najmniej 400 m ² zużytego sprzętu, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu nie powinna obarczyć tych podmiotów dodatkowymi kosztami, gdyż są one zobowiązane do posiadania podpisanej umowy ze zbierającym zużyty sprzęt dotyczącej co najmniej nieodpłatnego przyjmowania tych odpadów przez zbierającego.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Użytkownik sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych jest obowiązany do selektywnego zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz przekazania go zbierającemu zużyty sprzęt. Ponadto użytkownicy sprzętu są uprawnieni do pozostawienia nieodpłatnie w jednostkach handlu detalicznego i hurtowego zużytego sprzętu w liczbie nie większej niż nabywany nowy sprzęt, jeżeli zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju co nabywany sprzęt. Będą uprawnieni również do oddania do sklepu o powierzchni handlowej poświęconej sprzedaży sprzętu wynoszącej co najmniej 400 m ² zużytego sprzętu, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Do obliczenia kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców wprowadzających sprzęt do obrotu przyjęto następujące dane:</p> <p>a) 76 mln zł – środki przeznaczone w 2012 r. przez wprowadzających sprzęt na sfinansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu przy koniecznym do osiągnięcia poziomie zbierania w wysokości 35% wprowadzonego do obrotu sprzętu w poprzednim roku kalendarzowym (źródło: PricewaterhouseCoopers – prezentacja podczas IX Konferencji „Recykling zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego” w dniu 02.04.2014 r.),</p> <p>b) cele dyrektywy 2012/19/UE będą realizowane – poziom zbierania 35% do 2016 r., 40% od 2016 r. i 65% w 2021 r.,</p> <p>c) jednostkowe koszty gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym pozostają na poziomie z 2012 r.</p> <p>76 mln zł – środki rocznie przeznaczone do 2016 r. przez wprowadzających sprzęt na sfinansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu przy koniecznym do osiągnięcia poziomie zbierania w wysokości 35% wprowadzonego do obrotu sprzętu w poprzednim roku kalendarzowym.</p>							

	11 mln zł = 87 mln zł (środki rocznie przeznaczane od 2016 r. przez wprowadzających sprzęt na sfinansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu przy koniecznym do osiągnięcia poziomie zbierania w wysokości 40% wprowadzonego do obrotu sprzętu w 3 poprzednich latach) – 76 mln zł 65 mln zł = 141 mln zł (środki rocznie przeznaczane od 2021 r. przez wprowadzających sprzęt na sfinansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu przy koniecznym do osiągnięcia poziomie zbierania w wysokości 65% wprowadzonego do obrotu sprzętu w 3 poprzednich latach) – 76 mln zł
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy nie wprowadza dodatkowych obciążeń w stosunku do stanu obecnego. Redukuje obciążenia regulacyjne dotyczące sprawozdawczości, odsyłając do postanowień ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21).

9. Wpływ na rynek pracy

Zakłada się, iż projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy. Wprowadzenie wyższych niż dotychczas poziomów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego może skutkować rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność zarówno w zakresie zbierania tego rodzaju odpadów, jak i ich przetwarzania (a tym samym zwiększeniem zatrudnienia w tych podmiotach).

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Celem projektowanych przepisów jest ograniczenie powstawania odpadów w postaci zużytego sprzętu oraz zwiększenie poziomu zbierania, ponownego użycia takich odpadów, ich recyklingu i innych form odzysku. Związane to będzie z rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie zbierania tego rodzaju odpadów. Większość zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawiera niebezpieczne substancje, w szczególności: rtęć, freon, ołów, związki bromu, PCB. W związku z tym, iż są to odpady niebezpieczne, winny być odseparowane od innych odpadów i w odpowiedni sposób zagospodarowane. Pozostawianie tych odpadów w miejscach nieprzeznaczonych do odpowiedniego zagospodarowania może powodować przenikanie do gleby, wód gruntowych czy powietrza substancji w nich zawartych, co spowoduje zanieczyszczenie środowiska naturalnego, a tym samym stanowić będzie zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. Projektowane przepisy projektu ustawy mają zapewnić zebranie całości zużytego sprzętu oraz jego prawidłowe zagospodarowanie.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy projektowanej ustawy, w szczególności dotyczące prawidłowego realizowania zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta za odpady, które powstają z użytkowania produktów, realizowane będą na przestrzeni lat w związku ze stopniowym zwiększaniem się poziomu zbierania zużytego sprzętu oraz odzysku i recyklingu tych odpadów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ocena funkcjonowania systemu gospodarowania użytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym prowadzona jest w sposób stały w szczególności w związku z realizacją obowiązków sprawozdawczych, w których toku realizacji przedsiębiorcy wykazują dane dotyczące sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz zużytego sprzętu, a w szczególności osiągnięte poziomy zbierania, odzysku i recyklingu. Ponadto Główny Inspektor Ochrony Środowiska co roku przedstawia Ministrowi Środowiska raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki użytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym w Polsce.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Warszawa, marca 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.922.44.2013 / 53 / MD

dot.: RM-10-77-13 z 06.03.2015 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przekazanym tekstem ostatecznym projektu ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podpisano:
Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Maciej Grabowski
Minister Środowiska

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

W dniach 23 maja – 15 czerwca 2014 r. projekt ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym był przedmiotem konsultacji publicznych. Projekt ustawy zamieszczony był w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Podmioty, którym przesłany został projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych i opiniowania:

- 1) Business Centre Club;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 4) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 5) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 6) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność";
- 8) Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" – 80;
- 9) Wojewodowie;
- 10) Marszałkowie Województw;
- 11) Polska Izba Gospodarki Odpadami,
- 12) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami,
- 13) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu,
- 14) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem,
- 15) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu,
- 16) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 17) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
- 18) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego
- 19) Branży RTV i IT,
- 20) CECED Polska,
- 21) ZPSO „Pol-lighting”,
- 22) Stowarzyszenie GPP Ekologia,

- 23) REMONDIS Electrorecycling Sp. z o. o.,
- 24) Biosystem Elektrorecykling Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego
- 25) i Elektronicznego S.A.,
- 26) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.,
- 27) CCR RELECTRA Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego
- 28) i Elektronicznego S.A.,
- 29) ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.,
- 30) TOM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.,
- 31) Europejska Platforma Recyklingu Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.,
- 32) Electro-System Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.,
- 33) DROP Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania zainteresowanie pracami nad projektem ustawy, w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zgłosiła Towarowa Giełda Energii S.A. z siedzibą przy ul. Poleczki 23 bud. H w Warszawie (02 – 822).

W związku z dużą liczbą uwag w dniu 1 lipca 2014 r. odbyło się wysłuchanie publiczne. Na spotkaniu omówione zostały uwagi podmiotów, które wzięły udział w konsultacjach publicznych oraz stanowisko Ministra Środowiska odnoszące się do poszczególnych opinii.

Większość podmiotów wniosowała o wcześniejsze wprowadzenie podziału sprzętu na 6 grup. Jednakże dyrektywa 2012/19/UE jednoznacznie wskazuje, że nowy podział sprzętu wchodzi w życie w połowie 2018 r. Ponadto Komisja Europejska potwierdziła konieczność zachowania okresu przejściowego w swojej odpowiedzi na zapytanie Ministra Środowiska w tym zakresie. Większa część strony społecznej poparła kompromisowe rozwiązanie wcześniejszego wprowadzenia podgrup sprzętu wyodrębnionych z grup ze względu na proces przetwarzania danego rodzaju zużytego sprzętu.

Z negatywnym odbiorem większości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego spotkała się propozycja zmiany formy ich działalności na not for profit. Podmioty te stwierdziły, że działanie to nie ograniczy szarej strefy na rynku gospodarowania zużytym sprzętem natomiast ogranicza swobodę działalności gospodarczej. Poparcie dla proponowanego rozwiązania wskazały podmioty reprezentujące wprowadzających sprzęt. Natomiast z punktu widzenia przedstawicieli zakładów przetwarzania nieistotna jest forma działania organizacji odzysku a większe dofinansowanie przetwarzania zużytego sprzętu.

Przedstawiciele branży zgodzili się co do konieczności rozwiązania problemu przekazywania nielegalnie zdemontowanych części zużytego sprzętu do tzw. „punktów skupu złomu”, jednakże część podmiotów nie wyraziła poparcia dla propozycji przepisów zakazujących przyjmowania przez wszystkich zbierających niekompletnego zużytego sprzętu. Przyjęte rozwiązanie wynika z braku możliwości wprowadzenia zakazu wydawania zezwoleń na zbieranie odpadów tylko jednemu podmiotowi, w tym przypadku „punktom skupu złomu”, o co wnioskowało większość podmiotów.

Dyskusję wśród przedstawicieli wprowadzających sprzęt i Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD) wywołała propozycja odbioru przez dystrybutorów (sklepy) zużytego sprzętu z miejsca dostawy nowo zakupionego sprzętu. Oponenci takiej konstrukcji przepisu wskazywali na problem logistyczny jaki może wystąpić w przypadku sprzedaży produktów drogą internetową. Niemniej jednak wskazać należy, że przepis ten wynika z art. 5 ust. 2 lit. b dyrektywy 2012/19/UE.

Strona społeczna wnioskowała również o wprowadzenie minimalnych standardów dla przetwarzania zużytego sprzętu, wobec czego udzielono wyjaśnień, że w art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2014 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 z późn. zm.) znajduje się upoważnienie umożliwiające Ministrowi Środowiska wydanie rozporządzenia określającego wymagania dla konkretnych procesów przetwarzania. Niemniej jednak w projekcie ustawy określono minimalne wymagania dla zakładów przetwarzania, w szczególności uwzględniając przetwarzanie zużytego sprzętu działającego na zasadzie wymiany temperatury.

Przedstawiciele branży zgodzili się z koniecznością ograniczenia szarej strefy na rynku zagospodarowania zużytego sprzętu, jednak nie było możliwe wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawie utworzenia systemu monitoringu przepływu zużytego sprzętu, z którego w trakcie prac nad projektem ustawy zrezygnowano.

Uczestnicy spotkania wyrazili zainteresowanie propozycją Towarowej Giełdy Energii S.A. stworzenia systemu obrotu dokumentami potwierdzającymi przetworzenie zużytego sprzętu, która stanowi propozycję kompromisową w stosunku do utworzenia ww. systemu monitoringu. Prace nad proponowanym rozwiązaniem będą mogły rozpocząć się po wejściu w życie projektowanej ustawy.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	Dyrektywa 2012/19/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2012/19/UE	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść przepisu projektu ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz innych ustaw obowiązujących
Przedmiot art. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) i gospodarowania tym sprzętem lub poprzez ograniczanie tych skutków oraz poprzez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania zgodnie z art. 1 i 4 dyrektywy 2008/98/WE, przyczyniając się tym samym do zrównoważonego rozwoju.	art. 1	Ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zwanego dalej „zużytych sprzętem”, i gospodarowania nim lub przez ograniczanie tych skutków oraz ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania.

<p>Zakres stosowania</p> <p>art. 2 ust. 1</p>	<p>Niniejszą dyrektywę stosuje się do sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE), jak następuje:</p> <p>a) od dnia 13 sierpnia 2012 r. do dnia 14 sierpnia 2018 r. (okres przejściowy), z zastrzeżeniem ust. 3, do EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku I. Załącznik II zawiera przykładowy wykaz EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku I;</p> <p>b) od dnia 15 sierpnia 2018 r., z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, do każdego rodzaju EEE. Każdy EEE należy zaklasyfikować do jednej z kategorii wymienionych w załączniku III. Załącznik IV zawiera przykładowy wykaz EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku III (otwarty zakres stosowania).</p>	<p>art. 2 ust. 1</p> <p>art. 5 ust. 1 i 2</p> <p>art. 10 ust. 1 i 2</p> <p>Załączniki nr 1 i 6</p>	<p>Ustawę stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zwanego dalej „sprzętem”; 2) zużytego sprzętu. <ol style="list-style-type: none"> 1. Sprzęt zalicza się do odpowiedniej grupy sprzętu. 2. Numery i nazwy grup sprzętu oraz przykładowe rodzaje sprzętu należące do tych grup określa załącznik nr 1 do ustawy. <ol style="list-style-type: none"> 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. przepisy ustawy stosuje się do sprzętu należącego do jednej z grup sprzętu określonych w załączniku nr 6 do ustawy. 2. Numery i nazwy grup sprzętu oraz przykładowe rodzaje sprzętu należące do tych grup określa załącznik nr 6 do ustawy. <p>Załączniki nr 1 i 6 do ustawy z dnia (poz.)</p> <p>Załącznik nr 1 i 2 do tabeli zgodności.</p>
<p>art. 2 ust. 2</p>	<p>Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla wymogów prawodawstwa unijnego w sprawie bezpieczeństwa oraz zdrowia, chemikaliów, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania</p>		<p>Nie wymaga transpozycji.</p>

	<p>zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (3), a także szczególnego prawodawstwa unijnego w dziedzinie gospodarowania odpadami lub projektu produktu.</p>		
<p>art. 2 ust. 3</p>	<p>Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do następującego EEE:</p> <p>a) sprzętu niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonego wyłącznie do celów wojskowych;</p> <p>b) sprzętu, który jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część innego rodzaju sprzętu, który jest wyłączony z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy lub który nie wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego sprzętu;</p> <p>c) żarówek żarnikowych.</p>	<p>art. 2 ust. 2</p>	<p>2. Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:</p> <p>1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;</p> <p>2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia;</p> <p>3) żarówek żarnikowych;</p> <p>4) przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;</p> <p>5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;</p> <p>6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:</p> <p>a) są montowane, instalowane i odinstalowywane</p>
<p>art. 2 ust. 4</p>	<p>Oprócz sprzętu określonego w ust. 3 od dnia 15 sierpnia 2018 r. niniejszej dyrektywy nie stosuje się do następującego EEE:</p>		

	<p>a) sprzętu przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;</p> <p>b) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;</p> <p>c) wielkogabarytowych stałych instalacji z wyjątkiem sprzętu, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część tych instalacji;</p> <p>d) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji typu elektrycznych pojazdów dwukołowych;</p> <p>e) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, udostępnionych wyłącznie do użytku profesjonalnego;</p> <p>f) sprzętu przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju udostępnianego jedynie na zasadzie B2B;</p> <p>g) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, w przypadku gdy mogą one być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także aktywnych wyrobów medycznych do implantacji.</p>		<p>przez profesjonalny personel,</p> <p>b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,</p> <p>c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;</p> <p>7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;</p> <p>8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;</p> <p>9) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie w ramach transakcji B2B;</p> <p>10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679, z późn. zm.), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.</p>
--	---	--	---

		art. 133 pkt 3	Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2015 r., z wyjątkiem: 3) art. 2 ust. 2 pkt 4–10 i art. 5 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.
art. 2 ust. 5	Nie później niż dnia 14 sierpnia 2015 r. Komisja dokona przeglądu zakresu stosowania niniejszej dyrektywy określonego w ust. 1 lit. b), w tym parametrów umożliwiających rozróżnienie sprzętu wielkogabarytowego i małogabarytowego w załączniku III, i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na ten temat. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.		Nie wymaga transpozycji.
Definicje art. 3 ust. 1 lit. a	„sprzęt elektryczny i elektroniczny” lub „EEE” oznacza sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych, oraz sprzęt służący do wytwarzania, przesyłu oraz pomiaru prądu i pól elektromagnetycznych i zaprojektowany do użycia przy napięciu nieprzekraczającym 1 000 woltów dla prądu przemiennego i 1 500 woltów dla prądu stałego	art. 4 pkt 13	sprzęt – rozumie się przez to urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1 000 V dla prądu przemiennego oraz 1 500 V dla prądu stałego
art. 3 ust. 1	„wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia	art. 4	wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe –

<p>lit. b</p>	<p>przemysłowe” oznaczają wielkogabarytowy zespół maszyn, sprzętu lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowany i utrzymywany przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym</p>	<p>pkt 19</p>	<p>rozumie się przez to wielkogabarytowy zespół maszyn, urządzeń lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowany i utrzymywany przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym</p>
<p>art. 3 ust. 1 lit. c</p>	<p>„wielkogabarytowa stała instalacja” oznacza wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które:</p> <p>(i) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel;</p> <p>(ii) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej z góry i stałej lokalizacji; oraz</p> <p>(iii) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem.</p>	<p>art. 2 ust. 2 pkt 6</p>	<p>Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:</p> <p>6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:</p> <p>a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,</p> <p>b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,</p> <p>c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;</p>
<p>art. 3 ust. 1 lit. d</p>	<p>„maszyny ruchome nieporuszające się po drogach” oznaczają maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga</p>	<p>art. 2 ust. 2 pkt 8</p>	<p>Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:</p> <p>8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem</p>

	poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy		zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego
art. 3 ust. 1 lit. e	„zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny” lub „WEEE” oznacza sprzęt elektryczny lub elektroniczny, który jest odpadem w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, w tym wszystkie części składowe, podzespoły i materiały eksploatacyjne stanowiące część produktu w momencie pozbywania się	art. 4 pkt 24	zużyty sprzęt – rozumie się przez to sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, łącznie z wszystkimi częściami składowymi, podzespołami i materiałami eksploatacyjnymi stanowiącymi część sprzętu w momencie pozbywania się go
art. 3 ust. 1 lit. f	„producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym porozumiewanie się na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość: (i) ma siedzibę w państwie członkowskim i produkuje EEE pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego EEE zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego;	art. 4 pkt 11	producent – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewania się na odległość: a) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego, b) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez inne

	<p>(ii) ma siedzibę w państwie członkowskim i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez innych dostawców; odsprzedającego nie uznaje się za „producenta”, jeśli na sprzęcie widnieje znak firmowy producenta, jak przewidziano w ppkt (i);</p> <p>(iii) ma siedzibę w państwie członkowskim i wprowadza do obrotu w tym państwie członkowskim w ramach swojej działalności EEE z państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego; lub</p> <p>(iv) sprzedaje EEE za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w państwie członkowskim i ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.</p> <p>Za „producenta” nie uznaje się nikogo, kto realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansowania, chyba że jednocześnie działa jako producent w rozumieniu ppkt (i)–(iv)</p>		<p>podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za producenta, jeżeli na sprzęcie znajduje się nazwa lub znak towarowy podmiotu, o którym mowa w lit. a albo pkt 20 lit. a,</p> <p>c) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, dostarcza sprzęt w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania, po raz pierwszy na rynku tego państwa członkowskiego z państwa niebędącego państwem członkowskim lub z innego państwa członkowskiego lub</p> <p>d) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub w państwa niebędącego państwem członkowskim i sprzedaje sprzęt na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe</p> <p>– z tym, że za producenta nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową rozumianą jako każda umowa lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń, przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu, chyba że jednocześnie działa on jako producent.</p>
--	---	--	---

		<p>art. 4 pkt 20</p>	<p>wprowadzający sprzęt – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewania się na odległość:</p> <p>a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,</p> <p>b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inny podmiot; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajduje się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt lub</p> <p>c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim</p> <p>– z tym, że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.</p>
<p>art. 3 ust. 1</p>	<p>„dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub</p>	<p>art. 4</p>	<p>dystrybutor – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę</p>

lit. g	prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia EEE na rynku. Definicja ta nie oznacza, że dystrybutor nie może być w tym samym czasie producentem w rozumieniu lit. f)	pkt 2	organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt
art. 3 ust. 1 lit. h	„WEEE pochodzący z gospodarstw domowych” oznacza WEEE pochodzący z gospodarstw domowych oraz WEEE pochodzący ze źródeł komercyjnych, przemysłowych, instytucjonalnych i innych, który, z uwagi na jego charakter i ilość, jest podobny do WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych. Odpady z EEE, który z dużym prawdopodobieństwem będzie użytkowany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, uznaje się każdorazowo za WEEE z gospodarstw domowych	art. 4 pkt 25	zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych – rozumie się przez to zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz zużyty sprzęt pochodzący ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych; za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych uznaje się odpady powstałe ze sprzętu, który z dużym prawdopodobieństwem będzie używany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe
art. 3 ust. 1 lit. i	„umowa finansowania” oznacza każdą umowę lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń, przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu	art. 4 pkt 11	umowa finansowa – każda umowa lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń, przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu, chyba że jednocześnie działa on jako producent
art. 3 ust. 1	„udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie	art. 4	udostępnienie na rynku – rozumie się przez to dostarczanie

lit. j	produktu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie	pkt 17	sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie
art. 3 ust. 1 lit. k	„wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności	art. 4 pkt 21	wprowadzenie do obrotu – rozumie się przez to udostępnienie na rynku sprzętu po raz pierwszy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej
art. 3 ust. 1 lit. l	„usunięcie” oznacza ręczną, mechaniczną, chemiczną lub metalurgiczną obróbkę, w wyniku której niebezpieczne substancje, mieszaniny i części składowe zostają wyodrębnione w postaci oddzielnego strumienia lub stanowią wyróżniającą się część strumienia w procesie przetwarzania. Substancja, mieszanina lub część składowa są możliwe do zidentyfikowania, jeśli możliwe jest ich monitorowanie w celu zweryfikowania przetwarzania bezpiecznego dla środowiska	art. 4 pkt 18	usunięcie – rozumie się przez to ręczną, mechaniczną, chemiczną lub metalurgiczną obróbkę, w wyniku której niebezpieczne: substancje, mieszaniny i części składowe zostają wyodrębnione w postaci oddzielnego strumienia lub stanowią wyróżniającą się część strumienia w procesie przetwarzania, przy czym substancja, mieszanina lub część składowa są możliwe do zidentyfikowania, jeżeli jest możliwe ich monitorowanie w celu zweryfikowania przetwarzania bezpiecznego dla środowiska
art. 3 ust. 1 lit. m	„wyrób medyczny” oznacza wyrób medyczny lub wyposażenie w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit., odpowiednio, a) lub b) dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, który jest EEE	art. 2 ust. 2 pkt 10	Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu: 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107,

			poz. 679, z późn. zm.), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.
art. 3 ust. 1 lit. n	„wyrób medyczny do diagnostyki in vitro” oznacza wyrób używany do diagnostyki in vitro lub wyposażenie dodatkowe w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit., odpowiednio, b) lub c) dyrektywy 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy in vitro, który jest EEE	art. 2 ust. 2 pkt 10	Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu: 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679, z późn. zm.), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.
art. 3 ust. 1 lit. o	„aktywny wyrób medyczny do implantacji” oznacza aktywny wyrób medyczny do wszczepiania w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania który jest EEE	art. 2 ust. 2 pkt 10	Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu: 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679, z późn. zm.), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

art. 3 ust. 2	Ponadto zastosowanie mają definicje „odpadów niebezpiecznych”, „zbierania”, „selektywnej zbiórki”, „zapobiegania”, „ponownego użycia”, „przetwarzania”, „odzysku”, „przygotowania do ponownego użycia”, „recyklingu” i „unieszkodliwiania”, zawarte w art. 3 dyrektywy 200/98/WE.	art. 4 pkt 6 art. 3	PCB – rozumie się przez to PCB w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach W sprawach dotyczących postępowania ze użytym sprzętem w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.).
Projekt produktu art. 4	Bez uszczerbku dla wymogów unijnego prawodawstwa dotyczącego właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i projektowania produktu, w tym dyrektywy 2009/125/WE, państwa członkowskie wspierają współpracę między producentami a podmiotami zajmującymi się recyklingiem oraz środki na rzecz promowania projektowania i produkcji EEE, w szczególności w celu ułatwienia ponownego użycia, demontażu oraz odzysku WEEE, jego części składowych i materiałów. W tym kontekście państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki zmierzające do tego, by stosowane były wymogi dotyczące ekoprojektu ułatwiające ponowne użycie i przetwarzanie WEEE ustanowione w ramach dyrektywy 2009/125/WE, oraz by producenci nie uniemożliwiali ponownego użycia WEEE, stosując specyficzne rozwiązania projektowe lub procesy produkcyjne, o ile takie specyficzne rozwiązania	art. 7 ust. 1, 2 i 3	<ol style="list-style-type: none"> 1. Organy administracji publicznej, w zakresie swojej właściwości, wspierają współpracę między wprowadzającymi sprzęt a podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku oraz podejmują działania na rzecz promowania projektowania i produkcji sprzętu, aby ułatwić ponowne użycie, demontaż oraz odzysk użytego sprzętu, jego części składowych i materiałów. 2. Przy projektowaniu sprzętu stosuje się wymagania dotyczące ekoprojektu ułatwiające ponowne użycie i przetwarzanie użytego sprzętu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r. poz. 1645 i 1662). 3. Zakazuje się uniemożliwiania ponownego użycia użytego sprzętu przez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych, o ile takie rozwiązania lub procesy nie niosą korzyści nadrzędnych, w szczególności w odniesieniu do ochrony środowiska,

	projektowe lub procesy produkcyjne nie niosą korzyści nadrzędnych, na przykład w odniesieniu do ochrony środowiska lub wymogów bezpieczeństwa.		ochrony życia i zdrowia ludzi lub wymogów bezpieczeństwa.
Selektywna zbiórka art. 5 ust. 1	Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, by zminimalizować pozbywanie się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych, by zapewnić właściwe przetwarzanie wszystkich zebranych WEEE oraz by osiągnąć wysoki poziom selektywnej zbiórki WEEE, w szczególności i w pierwszym rzędzie w przypadku sprzętu działającego na zasadzie wymiany temperatury, zawierającego substancje zubożające warstwę ozonową i fluorowane gazy cieplarniane, w przypadku lamp fluorescencyjnych zawierających rtęć, paneli fotowoltaicznych i sprzętu małogabarytowego, o którym mowa w kategoriach 5 i 6 w załączniku III.	art. 34 art. 36 art. 52 ust. 1 i 2	Zakazuje się umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami. Posiadacz zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych jest obowiązany do przekazania go zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. 1. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru. 2. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu, które nie zostały przekazane do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.
art. 5 ust. 2	W odniesieniu do WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych państwa członkowskie zapewniają, aby:		art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399, z późn. zm.)

	<p>a) zostały ustanowione systemy umożliwiające posiadaczom końcowym oraz dystrybutorom zwrócenie takich odpadów co najmniej nieodpłatnie. Państwa członkowskie zapewniają dostępność wymaganych punktów zbierania, w szczególności uwzględniając gęstość zaludnienia;</p>		<p>Gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności tworzą punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób zapewniający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a.</p> <p>art. 38 System zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu, który tworzą zbierający zużyty sprzęt, prowadzący zakłady przetwarzania, dystrybutorzy, podmioty, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz prowadzący punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uwzględnia gęstość zaludnienia.</p> <p>art. 40 ust. 1, 2 i 3 1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy</p>
--	--	--	--

	<p>b) dostarczając nowy produkt, dystrybutorzy odpowiadali za zagwarantowanie, że odpady te można zwrócić do dystrybutora, co najmniej nieodpłatnie, opierając się na zasadzie bezpośredniej wzajemnej relacji, o ile sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt dostarczony. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wykonywania tego obowiązku, pod warunkiem że zapewniają, by zwrot WEEE</p>	<p>art. 42 ust. 1</p> <p>art. 37 ust. 1, 2, 3 i 4</p>	<p>właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu. 3. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym, w widocznym miejscu, informacji o możliwości nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna. <p>Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przyjęcia przekazywanego do niego zużytego sprzętu, w tym do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dystrybutor zapewnia, że można mu zwrócić zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, co najmniej nieodpłatnie, o ile ten zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany. 2. Dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych zapewnia, że można mu zwrócić zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych, co najmniej nieodpłatnie, w miejscu dostawy
--	---	---	---

	<p>nie był przez to bardziej skomplikowany dla posiadacza końcowego i by pozostawał nieodpłatny dla posiadacza końcowego. Państwa członkowskie stosujące to odstępstwo powiadomią o tym Komisję;</p> <p>c) dystrybutorzy zapewniają posiadaczom końcowym – bez konieczności zakupu odpowiednika EEE – nieodpłatne zbieranie w sklepach detalicznych o powierzchni sprzedaży poświęconej EEE wynoszącej co najmniej 400 m² lub w ich bezpośredniej bliskości małogabarytowego WEEE (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm), chyba że ocena pokaże, że istniejący alternatywny system zbierania może być co najmniej tak samo skuteczny. Takie oceny są dostępne publicznie. Zebrany WEEE będzie właściwie przetwarzany, zgodnie z art. 8;</p> <p>d) bez uszczerbku dla lit. a), b) i c) producenci mogli ustanowić indywidualne lub zbiorowe systemy zwrotu WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych oraz by mogli działać w ramach tych systemów, pod warunkiem zgodności tych systemów z celami niniejszej dyrektywy;</p>		<p>tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony.</p> <p>3. Dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.)), wynoszącej co najmniej 400 m², na której jest sprzedawany sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.</p> <p>4. Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1–3. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na witrynie internetowej lub w formie komunikatu.</p>
--	--	--	---

	<p>e) uwzględniając krajowe i unijne normy bezpieczeństwa i zdrowia, można było odmówić przyjęcia – na mocy lit. a), b) i c) – zwrotu WEEE zagrażającego zdrowiu i bezpieczeństwu personelu z uwagi na zanieczyszczenie tego sprzętu. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy szczególne dotyczące takiego WEEE.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy szczególne dotyczące zwrotu WEEE na podstawie lit. a), b) i c) w przypadkach, w których sprzęt nie zawiera podstawowych części składowych lub jeśli sprzęt zawiera odpady inne niż WEEE.</p>	<p>art. 41 ust. 1 i 2</p> <p>art. 35 ust. 1, 2 i 3</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dystrybutor oraz prowadzący punkt serwisowy mogą odmówić przyjęcia zużytego sprzętu, który z uwagi na zanieczyszczenie zużytego sprzętu stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia osób przyjmujących zużyty sprzęt. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz zużytego sprzętu przekazuje go do zbierającego zużyty sprzęt lub prowadzącego zakład przetwarzania. <ol style="list-style-type: none"> 1. Zakazuje się zbierania niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu podmiotowi niebędącemu prowadzącym zakład przetwarzania, odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub prowadzącym punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 i 1593). 2. Za niekompletny zużyty sprzęt uważa się zużyty sprzęt, który nie zawiera istotnych części składowych, podzespołów i materiałów eksploatacyjnych, które stanowiły część sprzętu, z którego powstał zużyty sprzęt, w dniu wprowadzenia do obrotu tego sprzętu. 3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji o zakazie, o którym mowa w ust. 1.
--	---	--	---

art. 5 ust. 3	Państwa członkowskie mogą wyznaczyć podmioty uprawnione do odbierania WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych, jak określono w ust. 2.		Nie wymaga transpozycji.
art. 5 ust. 4	Państwa członkowskie mogą wymagać, by WEEE dostarczony do punktów zbierania, o których mowa w ust. 2 i 3, był przekazywany producentom lub osobom trzecim działającym w ich imieniu lub był przekazywany – do celów przygotowania do ponownego użycia – wyznaczonym zakładom lub przedsiębiorstwom.	art. 44 ust. 1 i 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania posiadającemu: <ol style="list-style-type: none"> 1) umowę z wprowadzającym sprzęt lub organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz 2) decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy. 2. Zbierający zużyty sprzęt przed przekazaniem zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania zapewnia, w miarę możliwości, wyselekcjonowanie w punkcie zbierania zużytego sprzętu przeznaczonego do przygotowania do ponownego użycia.
art. 5 ust. 5	W przypadku WEEE innego niż WEEE pochodzący z gospodarstw domowych oraz bez uszczerbku dla art. 13 państwa członkowskie zapewniają, aby producenci lub osoby trzecie działające w ich imieniu zapewnili zbieranie takich odpadów.	art. 19 ust. 1, 2, 3 i 4	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

			<p>2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest także obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który został przez niego wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje.</p> <p>3. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 2, może być również ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczonego dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem tego sprzętu.</p> <p>4. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu innego niż wskazany w ust. 2, który został wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jest ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczonego dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt.</p>
Unieszkodliwianie i transport zebranego WEEE	Państwa członkowskie zakazują unieszkodliwiania zebranego selektywnie WEEE, który nie został jeszcze poddany przetwarzaniu, o którym mowa w art. 8.	art. 47	Zakazuje się unieszkodliwiania zużytego sprzętu przed poddaniem go przetwarzaniu, o którym mowa w art. 46.

art. 6 ust. 1			
art. 6 ust. 2	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby zbieranie i transport zebranego selektywnie WEEE były prowadzone w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz ograniczenia niebezpiecznych substancji.</p> <p>W celu maksymalizacji przygotowania do ponownego użycia państwa członkowskie promują rozwiązanie, w którym systemy lub punkty zbierania umożliwiają, odpowiednio, przed jakimkolwiek dalszym przekazaniem, w punktach zbierania WEEE, wysortowanie z zebranego selektywnie WEEE, WEEE, który ma być przygotowany do ponownego użycia, w szczególności przyznając dostęp personelowi z ośrodków ponownego użycia.</p>	<p>art. 44 ust. 3</p> <p>art. 44 ust. 2</p>	<p>Zbieranie i transport zużytego sprzętu odbywa się w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji.</p> <p>Zbierający zużyty sprzęt przed przekazaniem zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania zapewnia, w miarę możliwości, wyselekcjonowanie w punkcie zbierania zużytego sprzętu przeznaczonego do przygotowania do ponownego użycia.</p>
Poziom zbierania art. 7 ust. 1	<p>Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1 każde państwo członkowskie zapewnia wdrożenie zasady odpowiedzialności producenta i na tej podstawie osiągnięcie co roku minimalnego poziomu zbierania. Od 2016 r. minimalny poziom zbierania wynosi 45% i jest obliczany na podstawie całkowitej masy WEEE</p>	art. 111 ust. 1 i 2	<p>1. Do dnia 31 grudnia 2015 r. wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, w wysokości nie mniejszej niż 35% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.</p>

<p>zebranego zgodnie z art. 5 i 6 w danym roku w danym państwie członkowskim, wyrażonego jako procentowa wartość średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach w tym państwie członkowskim. Państwa członkowskie zapewniają, aby ilość zebranego WEEE zwiększała się stopniowo w okresie od 2016 r. do 2019 r., chyba że poziom zbierania określony w akapicie drugim został już osiągnięty.</p> <p>Od 2019 r. minimalny roczny poziom zbierania do osiągnięcia wynosi 65 % średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w trzech poprzedzających latach w danym państwie członkowskim lub alternatywnie 85 % masy WEEE wytworzonego w tym państwie członkowskim.</p> <p>Do dnia 31 grudnia 2015 r. stosowany jest w dalszym ciągu poziom zbiórki selektywnej wynoszący przeciętnie co najmniej 4 kilogramy WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych na mieszkańca rocznie lub tę samą ilość WEEE co masa zebrana średnio w tym państwie członkowskim w ciągu trzech poprzedzających lat, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej ambitne poziomy selektywnej zbiórki WEEE</p>	<p>2. W przypadku sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, z wyjątkiem oprav oświetleniowych do lamp fluorescencyjnych oraz pozostałego sprzętu oświetleniowego do celów rozpraszania lub regulacji światła, wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągnięcia do dnia 31 grudnia 2015 r. minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu w wysokości nie mniejszej niż 45% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.</p>
---	--

	i w takim przypadku zgłaszają to Komisji.		
art. 7 ust. 2	<p>W celu ustalenia, czy został osiągnięty minimalny poziom zbierania, państwa członkowskie zapewniają, aby informacje dotyczące selektywnie zebranego WEEE zgodnie z art. 5 były przekazywane państwom członkowskim nieodpłatnie i z uwzględnieniem co najmniej informacji o WEEE, który został:</p> <p>a) otrzymany przez punkty zbierania i zakłady przetwarzania;</p> <p>b) otrzymany przez dystrybutorów;</p> <p>a) zebrany selektywnie przez producentów lub przez strony trzecie działające w ich imieniu.</p>	art. 84	<p>Podmiot będący:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzającym sprzęt, 2) autoryzowanym przedstawicielem, 3) zbierającym zużyty sprzęt, 4) prowadzącym zakład przetwarzania, 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu, 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, 7) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego <p>– podlega wpisowi do rejestru na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p>
		art. 85	<p>Podmiot będący:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzającym sprzęt, 2) autoryzowanym przedstawicielem, 3) zbierającym zużyty sprzęt, 4) prowadzącym zakład przetwarzania, 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu, 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, 7) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego <p>– jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania, na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2</p>

			ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
art. 7 ust. 3	<p>Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Bułgaria, Republika Czeska, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Rumunia, Słowenia i Słowacja mogą, ze względu na niedobory niezbędnej infrastruktury i niski poziom zużycia EEE, postanowić, że:</p> <p>a) osiągną, od dnia 14 sierpnia 2016 r., poziom zbierania niższy niż 45 %, ale wyższy niż 40 %, średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach; oraz</p> <p>b) odroczyć termin osiągnięcia poziomu zbierania, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, do ustalonej przez siebie daty, która nie może przypadać później niż dnia 14 sierpnia 2021 r.</p>	<p>art. 111 ust. 3</p> <p>art. 20 ust. 1, 2, 3, 4</p>	<p>Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą nie mniej niż 40% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu, a w przypadku sprzętu, o którym mowa w ust. 2, nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.</p> <p>1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą:</p> <p>1) od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. – nie mniej niż 40% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu, a w przypadku sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu;</p> <p>2) od dnia 1 stycznia 2021 r. – nie mniej niż 65% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.</p> <p>2. Przy obliczaniu poziomów zbierania zużytego sprzętu nie uwzględnia się masy zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który nie został wprowadzony do obrotu</p>

			<p>oraz odpadów poprodukcyjnych.</p> <p>3. Sposób obliczania minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu określa załącznik nr 3 do ustawy.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w poszczególnych latach do końca 2020 r., kierując się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potrzebą osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu; 2) masą wprowadzonego do obrotu sprzętu; 3) działaniami na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki; 4) poziomem rozwoju infrastruktury niezbędnej w procesie zbierania zużytego sprzętu.
art. 7 ust. 4	Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych ustanawiających konieczne dostosowania przejściowe w celu rozwiązania trudności państw członkowskich przy realizacji wymogów określonych w ust. 1.		Nie wymaga transpozycji.
art. 7 ust. 5	Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, do dnia 14 sierpnia 2015 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wspólną metodę obliczania masy EEE		Nie wymaga transpozycji.

	wprowadzonego do obrotu na rynku krajowym i wspólną metodę obliczania masy WEEE wytwarzanego w każdym państwie członkowskim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.		
art. 7 ust. 6	Do dnia 14 sierpnia 2015 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie ponownego przeanalizowania terminów związanych z poziomami zbierania, o których mowa w ust. 1, i ewentualnego ustalenia indywidualnych poziomów zbierania dla jednej lub większej liczby kategorii wymienionych w załączniku III, w szczególności dla sprzętu działającego na zasadzie wymiany temperatury, paneli fotowoltaicznych, sprzętu małogabarytowego, małych urządzeń informatycznych i telekomunikacyjnych, i lamp zawierających rtęć. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy.		Nie wymaga transpozycji.
art. 7 ust. 7	Jeżeli Komisja uzna na podstawie oceny skutków, że poziom zbierania oparty na wytwarzanym WEEE wymaga rewizji, przedstawia wniosek ustawodawczy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.		Nie wymaga transpozycji.

<p>Właściwe przetwarzanie</p> <p>art. 8 ust. 1</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają właściwe przetwarzanie całego selektywnie zebranego WEEE.</p>	<p>art. 46 ust. 1</p>	<p>Demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu prowadzi się wyłącznie w zakładzie przetwarzania.</p>
<p>art. 8 ust. 2</p>	<p>Właściwe przetwarzanie, inne niż przygotowanie do ponownego użycia, i procesy odzysku lub recyklingu obejmują przynajmniej usunięcie wszelkich płynów oraz selektywne przetwarzanie zgodne z załącznikiem VII.</p>	<p>art. 46 ust. 2</p> <p>Załącznik nr 5</p>	<p>Demontaż zużytego sprzętu, procesy recyklingu i inne niż recykling procesy odzysku, z wyjątkiem przygotowania do ponownego użycia, obejmują przynajmniej usunięcie ze zużytego sprzętu płynów oraz postępowanie prowadzone w sposób określony w załączniku nr 5 do ustawy.</p> <p>Załącznik nr 5 do ustawy z dnia (poz.)</p> <p>Załącznik nr 3 do tabeli zgodności.</p>
<p>art. 8 ust. 3</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci lub strony trzecie działające w ich imieniu ustanowili systemy zapewniające odzysk WEEE przy użyciu najlepszych dostępnych technik. Producenci mogą ustanawiać te systemy indywidualnie lub zbiorowo. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy zakład lub przedsiębiorstwo zajmujące się zbieraniem lub przetwarzaniem magazynował i przetwarzał WEEE zgodnie z wymogami technicznymi określonymi w załączniku VIII.</p>	<p>art. 23 ust. 1 i 2</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z prowadzącym zakład przetwarzania, który prowadzi demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu należącego do grupy sprzętu, do której należy sprzęt wprowadzony do obrotu przez wprowadzającego sprzęt. 2. Wprowadzający sprzęt w przypadku: <ol style="list-style-type: none"> 1) cofnięcia prowadzącemu zakład przetwarzania decyzji w zakresie gospodarki odpadami,

		<p>2) rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1</p> <p>– jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia cofnięcia decyzji, rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>art. 43 pkt 1, 2 i 3</p> <p>Miejsca, w których jest magazynowany zużyty sprzęt wyposaża się w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przypadku zużytego sprzętu zawierającego substancje ciekłe, które podczas uszkodzenia zużytego sprzętu mogą spowodować niekontrolowane wycieki do środowiska – nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami oraz zadaniem zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych; 2) utwardzone podłoże; 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym. <p>art. 46 ust. 3</p> <p>Procesy odzysku prowadzi się przy użyciu najlepszych dostępnych technik.</p> <p>art. 50 pkt 1, 2 i 3</p> <p>Miejsca, w których jest magazynowany zużyty sprzęt przed poddaniem go przetworzeniu wyposaża się w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze
--	--	---

		<p>art. 51 ust. 1 i 2</p>	<p>wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;</p> <p>2) zadanie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych na właściwych obszarach;</p> <p>3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.</p> <p>1. Zakład przetwarzania wyposaża się w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urządzenie ważące do ustalenia masy odpadów powstałych ze zużytego sprzętu; 2) magazyn na odpady powstałe ze zużytego sprzętu przygotowane do ponownego użycia; 3) pojemniki do magazynowania baterii i akumulatorów, kondensatorów zawierających PCB oraz innych odpadów niebezpiecznych, w tym odpadów promieniotwórczych; 4) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami; 5) urządzenia do oczyszczania wody, które odpowiadają regulacjom z zakresu ochrony zdrowia i środowiska, w szczególności przepisom prawa wodnego; 6) instalacje umożliwiające przetworzenie zużytego sprzętu powstałego z poszczególnych grup sprzętu przetwarzanego w danym zakładzie przetwarzania; 7) w przypadku przetwarzania urządzeń chłodniczych – w instalacje umożliwiające wyeliminowanie emisji
--	--	--------------------------------------	---

			<p>wodorochlorofluorowęglowodorów (HCFC), chlorofluorowęglowodorów (CFC), wodorofluorowęglowodorów (HFC), węglowodorów (HC) oraz gazów mających potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15 oraz zapewniające stałą inertyzację poszczególnych elementów instalacji, w celu zapobiegania pożarowi lub wybuchowi.</p> <p>2. Zakazuje się przyjmowania zużytego sprzętu przez zakład przetwarzania, który nie jest wyposażony zgodnie z ust. 1.</p>
art. 8 ust. 4	<p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 20, dotyczących zmian w załączniku VII w celu uwzględnienia innych technologii przetwarzania gwarantujących co najmniej identyczny poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.</p> <p>Komisja ocenia w pierwszej kolejności, czy należy zmienić wpisy dotyczące płytek obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz wyświetlaczy ciekłokrystalicznych. Komisja proszona jest o dokonanie oceny, czy zmiany w załączniku VII są konieczne w odniesieniu do nanomateriałów zawartych w EEE.</p>		<p>Nie wymaga transpozycji.</p>
art. 8 ust. 5	Do celów ochrony środowiska państwa członkowskie		art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

	<p>mogą ustanowić minimalne standardy jakości dla przetwarzania zebranego WEEE.</p> <p>Państwa członkowskie opowiadające się za takimi standardami jakości powiadają Komisję, która publikuje te standardy.</p> <p>Najpóźniej do dnia 14 lutego 2013 r. Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie europejskich standardów przetwarzania WEEE – w tym odzysku, recyklingu i przygotowania do ponownego użycia. Standardy te odzwierciedlają aktualny stan techniki.</p> <p>Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, Komisja może przyjąć akty wykonawcze, określające minimalne standardy jakości, w szczególności w oparciu o standardy opracowane przez europejskie organizacje normalizacyjne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa</p>		<p>(Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dla określonych procesów przetwarzania lub dla instalacji do przetwarzania odpadów, z wyjątkiem składowania na składowiskach odpadów i termicznego przekształcania w spalarniach odpadów lub współspalarniach odpadów, oraz wymagania dla odpadów powstających w wyniku tych procesów, kierując się zapobieganiem zagrożeniom dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska, a także zapobieganiem nieprawidłowościom przy przetwarzaniu odpadów.</p> <p>Nie wymaga transpozycji.</p> <p>Nie wymaga transpozycji.</p>
--	---	--	---

	<p>w art. 21 ust. 2.</p> <p>Odniesienie do standardów przyjętych przez Komisję jest publikowane.</p>		<p>Nie wymaga transpozycji.</p>
<p>art. 8 ust. 6</p>	<p>Państwa członkowskie zachęcają zakłady lub przedsiębiorstwa prowadzące procesy przetwarzania do wprowadzenia certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS).</p>	<p>art. 61 ust. 3</p>	<p>Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekzarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001.</p> <p>art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>Opłaty rejestrowej nie uiszcza przedsiębiorca wpisany do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 178, poz. 1060), który składając wniosek o wpis do rejestru przedłoży informację potwierdzającą dobrowolny udział w systemie ekzarządzania i audytu (EMAS).</p>
<p>Zezwolenia</p> <p>art. 9 ust. 1</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/98/WE każdy zakład lub przedsiębiorstwo zajmujące się przetwarzaniem uzyskało zezwolenie od właściwych organów.</p>		<p>art. 41 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>1. Prowadzenie zbierania odpadów i prowadzenie przetwarzania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia.</p>

			2. Zezwolenie na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydaje, w drodze decyzji, organ właściwy odpowiednio ze względu na miejsce zbierania lub przetwarzania odpadów.
art. 9 ust. 2	Zwolnienia od wymogu posiadania zezwolenia, warunki zwolnienia i rejestracja są zgodne, odpowiednio, z art. 24, 25 i 26 dyrektywy 2008/98/WE.		<p>art. 45 ustawy ust. 1, 2 i 3 z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>1. Z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów zwalnia się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot prowadzący działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym zbieranie leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, systemy zbierania odpadów w szkołach, placówkach oświatowo-wychowawczych, urzędach i instytucjach (nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania odpadów); 2) osobę fizyczną i jednostkę organizacyjną niebędące przedsiębiorcami, wykorzystujące odpady na potrzeby własne, zgodnie z art. 27 ust. 8; 3) osobę władającą powierzchnią ziemi, na której są stosowane komunalne osady ściekowe w celach,

			<p>o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1-3;</p> <ol style="list-style-type: none">4) podmiot obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;5) posiadacza odpadów prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów przez ich składowanie w składowiskach podziemnych, który jest obowiązany do uzyskania koncesji na prowadzenie takiej działalności na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze;6) posiadacza odpadów obowiązującego do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o których mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865, z późn. zm.);7) wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady, niebędące odpadami niebezpiecznymi, unieszkodliwia w miejscu ich wytworzenia zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;8) posiadacza odpadów, który poddaje odzyskowi odpady zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;9) władającego nieruchomością, który zbiera odpady komunalne, wytwarzane na terenie tej nieruchomości;
--	--	--	--

		<p>10) wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady zbiera w miejscu ich wytworzenia;</p> <p>11) punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzony samodzielnie przez gminę lub wspólnie z inną gminą lub gminami.</p> <p>2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany posiadać umowę zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w ust. 1 pkt 1, dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i ilość odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 i 8, oraz metodę przetwarzania odpadów, która ma być zastosowana, a w przypadku odpadów niebezpiecznych - także szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odzysku odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz potencjalnym zagrożeniem dla środowiska w trakcie przetwarzania odpadów.</p> <p>art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>1. Marszałek województwa prowadzi rejestr podmiotów</p>
--	--	--

			<p>wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami, zwany dalej "rejestr".</p> <p>2. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru na wniosek lub z urzędu.</p>
art. 9 ust. 3	<p>Państwa członkowskie zapewniają, by zezwolenie lub rejestracja, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmowały wszystkie warunki niezbędne do zapewnienia zgodności z wymogami art. 8 ust. 2, 3 i 5 oraz do osiągnięcia celów w zakresie odzysku określonych w art. 11.</p>		<p>art. 43 ust. 1, 2, 3, 4 i 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>1. W zezwoleniu na zbieranie odpadów określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer REGON posiadacza odpadów, o ile został nadany; 2) rodzaje odpadów przewidywanych do zbierania; 3) oznaczenie miejsca zbierania odpadów; 4) wskazanie miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów; 5) opis metody lub metod zbierania odpadów; 6) dodatkowe warunki zbierania odpadów, jeżeli wymaga tego specyfika odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia lub zdrowia ludzi lub środowiska; 7) wymagania wynikające z przepisów odrębnych; 8) czas obowiązywania zezwolenia. <p>2. W zezwoleniu na przetwarzanie odpadów określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer REGON posiadacza odpadów, o ile został nadany; 2) rodzaj i masę odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w wyniku

			<p>przetwarzania w okresie roku;</p> <p>3) miejsce i dopuszczoną metodę lub metody przetwarzania odpadów, ze wskazaniem procesu przetwarzania, zgodnie z załącznikami nr 1 i 2 do ustawy, oraz opis procesu technologicznego z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji lub urządzenia, a w uzasadnionych przypadkach – także godzinnej mocy przerobowej;</p> <p>4) dodatkowe warunki przetwarzania odpadów, jeżeli wymaga tego rodzaj odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia, zdrowia ludzi lub środowiska;</p> <p>5) miejsce i sposób magazynowania odpadów oraz rodzaj magazynowanych odpadów;</p> <p>6) minimalną i maksymalną ilość odpadów niebezpiecznych, ich najniższą i najwyższą wartość kaloryczną oraz maksymalną zawartość zanieczyszczeń, w szczególności PCB, pentachlorofenolu (PCP), chloru, fluoru, siarki i metali ciężkich - w przypadku zezwoleń dotyczących instalacji do termicznego przekształcania odpadów;</p> <p>7) informacje, o których mowa w art. 95 ust. 9 – w przypadku instalacji lub urządzeń do unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych;</p> <p>8) informacje wynikające z przepisów odrębnych;</p> <p>9) czas obowiązywania zezwolenia.</p>
--	--	--	---

			<p>3. Jeżeli zezwolenie na przetwarzanie odpadów jest wydawane na okres krótszy niż rok, w zezwoleniu określa się ilość odpadów przewidywanych do przetworzenia w okresie obowiązywania tego zezwolenia.</p> <p>4. W zezwoleniu na przetwarzanie odpadów można dodatkowo określić uzasadnione technologicznie warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych oraz czas ich utrzymywania, uzasadniony względami technologicznymi.</p> <p>5. W przypadku nowej instalacji do przetwarzania odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów może dodatkowo określać warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych na czas potrzebny do rozruchu tej instalacji i osiągnięcia przez nią mocy przerobowej, nie dłuższy niż rok.</p>
<p>Przemieszczenie WEEE</p> <p>art. 10 ust. 1</p>	<p>Procesy przetwarzania można również prowadzić poza terytorium właściwego państwa członkowskiego lub Unii, pod warunkiem że przemieszczanie WEEE odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (2).</p>	<p>art. 9</p>	<p>Wywóz z terytorium kraju odpadów powstałych ze zużytego sprzętu w celu poddania ich przetwarzaniu odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1013/2006”, oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD</p>

		<p>art. 52 ust. 3</p>	<p>w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 316 z 04.12.2007, str. 6, z późn. zm.).</p> <p>3. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać wywozu odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu z terytorium kraju na terytorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego; 2) państwa niebędącego państwem członkowskim do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.
<p>art. 10 ust. 2</p>	<p>WEEE wywożony poza obszar Unii podlega uwzględnieniu w kontekście wypełnienia zobowiązań i celów określonych w art. 11 niniejszej dyrektywy tylko, jeśli eksporter może udowodnić – zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1013/2006 i (WE) nr 1418/2007 – iż przetwarzanie przeprowadzono w warunkach równorzędnych z wymogami niniejszej dyrektywy.</p>	<p>art. 52 ust. 4 i 5</p>	<p>4. W przypadku wywozu odpadów powstałych ze zużytego sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu, prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że recykling, inny niż recykling proces odzysku albo unieszkodliwianie, odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.</p>

			5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
art. 10 ust. 3	Najpóźniej do dnia 14 lutego 2014 r. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 20, akty delegowane, ustanawiające szczegółowe przepisy uzupełniające przepisy ust. 2 niniejszego artykułu, w szczególności kryteria dla oceny warunków równorzędnych.		Nie wymaga transpozycji
Cele w zakresie odzysku art. 11 ust. 1	W odniesieniu do całego WEEE selektywnie zebranego zgodnie z art. 5 i wysłanego do przetwarzania zgodnie z art. 8, 9 i 10 państwa członkowskie zapewniają, by producenci osiągnęli minimalne cele określone w załączniku V.	art. 113 ust. 1 i 2	1. Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wprowadzający sprzęt jest obowiązany osiągnąć następujące poziomy: 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 1 i 10 określonych w załączniku nr 6 do ustawy: a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu; 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 3 i 4 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:

		<p>art. 21 ust. 1, 2</p>	<p>a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;</p> <p>3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 2 i 5-9 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:</p> <p>a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;</p> <p>4) dla zużytych gazowych lamp wyładowczych – recyklingu zużytych lamp wyładowczych w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.</p> <p>2. Do dnia 31 grudnia 2017 r. poziom odzysku oraz poziom recyklingu, w przypadku zużytego sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, oblicza się odrębnie dla lamp i opraw oświetleniowych.</p> <p>1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia, w poszczególnych latach, określonych poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.</p> <p>2. Należy osiągnąć następujące poziomy odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu:</p> <p>1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 1 i 4 określonych w załączniku nr 1</p>
--	--	-------------------------------------	---

			<p>do ustawy:</p> <p>a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz</p> <p>b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;</p> <p>2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 2 określonej w załączniku nr 1 do ustawy:</p> <p>a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz</p> <p>b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;</p> <p>3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 5 i 6 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:</p> <p>a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz</p> <p>b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;</p> <p>4) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – recyklingu w wysokości 80% masy tego zużytego sprzętu.</p>
art. 11 ust. 2	Osiągnięcie celów oblicza się, dla każdej kategorii, poprzez podzielenie masy WEEE, który trafia do zakładu odzysku lub recyklingu/przygotowania do ponownego użycia, po odpowiednim przetworzeniu zgodnie z art. 8 ust. 2 w odniesieniu do odzysku lub recyklingu, przez masę całego selektywnie	art. 21 ust. 3	Sposób obliczania rocznego poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu określa załącznik nr 4 do ustawy.

	<p>zebranego WEEE w każdej kategorii, wyrażoną jako wielkość procentową.</p> <p>Czynności wstępnych, w tym sortowania i magazynowania przed odzyskiem, nie zalicza się na poczet osiągnięcia tych celów.</p>	Załącznik nr 4	<p>Procesów wstępnych poprzedzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku, w tym sortowania i magazynowania, nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.</p>
art. 11 ust. 3	<p>Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające dodatkowe przepisy dotyczące zasad obliczania w odniesieniu do stosowania minimalnych celów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.</p>		<p>Nie wymaga transpozycji.</p>
art. 11 ust. 4	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby do obliczania tych celów producenci lub osoby trzecie działające w ich imieniu przechowywali dane dotyczące masy WEEE, jego części składowych, materiałów lub substancji w momencie jego wyprowadzenia (wyjścia) z punktu zbierania, wprowadzenia (wejścia) do i wyprowadzenia (wyjścia) z zakładów przetwarzania i w momencie jego wprowadzenia (wejścia) do zakładu odzysku</p>		<p>art. 66 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Posiadacz odpadów jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ich ilościowej i jakościowej ewidencji zgodnie z katalogiem odpadów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3, zwanej dalej "ewidencją odpadów". 2. W przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1,

	lub recyklingu/przygotowania do ponownego użycia.		<p>do prowadzenia ewidencji w zakresie wytwarzanych odpadów obowiązany jest podmiot na rzecz którego przeniesiono odpowiedzialność za wytwarzane odpady.</p> <p>3. Sprzedawca odpadów i pośrednik w obrocie odpadami niebędący posiadaczami odpadów są obowiązani do prowadzenia na bieżąco ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów niebezpiecznych.</p> <p>art. 67 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>1. Ewidencję odpadów prowadzi się z zastosowaniem następujących dokumentów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku posiadaczy odpadów: <ol style="list-style-type: none"> a) karty przekazania odpadów, b) karty ewidencji odpadów, c) karty ewidencji komunalnych osadów ściekowych, d) karty ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, e) karty ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji; 2) w przypadku sprzedawcy odpadów i pośrednika w obrocie odpadami, niebędących posiadaczami odpadów - karty ewidencji odpadów niebezpiecznych. <p>2. W przypadku posiadacza odpadów przekazującego odpady do składowania oraz zarządzającego składowiskiem</p>
--	---	--	--

	<p>Państwa członkowskie zapewniają również, aby do celów ust. 6 dane dotyczące masy produktów i materiałów w momencie ich wyprowadzenia (wyjścia) z zakładu odzysku lub recyklingu/ przygotowania do ponownego użycia były przechowywane.</p>	<p>art. 53 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11</p>	<p>odpadów ewidencja odpadów obejmuje dodatkowo dokumenty, o których mowa w dziale VIII w rozdziale 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podstawową charakterystykę odpadów; 2) wyniki testów zgodności. <p>3. Dokumenty ewidencji odpadów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zawierają następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko lub nazwę posiadacza odpadów oraz adres zamieszkania lub siedziby; 2) miejsce przeznaczenia odpadów – w przypadku wytwórcy odpadów; 3) sposoby gospodarowania odpadami, a także dane o ich pochodzeniu – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego przetwarzanie odpadów; 4) miejsce pochodzenia odpadów oraz odpowiednio: miejsce przeznaczenia, częstotliwość zbierania odpadów, sposób transportu oraz przewidywaną metodę przetwarzania odpadów. <p>1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do wydania wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 24 ust. 1, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia o zużytych sprzęcie.</p> <p>2. Zaświadczenie o zużytych sprzęcie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania; 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
--	---	--	---

		<ol style="list-style-type: none"> 3) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku; 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania; 5) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu; 6) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku; 7) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania; 8) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania; 9) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany; 10) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu; 11) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany; 12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku; 13) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany; 14) masę zużytego sprzętu przetworzonego w zakładzie
--	--	---

		<p>przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt;</p> <p>15) grupę sprzętu, z którego powstał przetworzony w zakładzie przetwarzania zużyty sprzęt;</p> <p>16) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;</p> <p>17) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;</p> <p>18) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku dla wprowadzającego sprzęt;</p> <p>19) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem typu procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;</p> <p>20) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;</p> <p>21) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania, z podaniem typu procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;</p> <p>22) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;</p> <p>23) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium innego</p>
--	--	---

		<p>niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt.</p> <p>3. Prowadzący zakład przetwarzania w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie może uwzględnić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) masę zużytego sprzętu oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia; 2) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwiania; 3) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwianiu <p>– do dnia 1 lutego następnego roku.</p> <p>4. Prowadzący zakład przetwarzania wystawia zaświadczenie o zużytym sprzęcie w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje wprowadzający sprzęt, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania.</p> <p>5. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie jest sporządzane w postaci papierowej lub elektronicznej.</p> <p>6. Masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania ustala się na podstawie kart przekazania</p>
--	--	--

		<p>odpadu.</p> <p>7. W przypadku zakładu przetwarzania będącego jednocześnie zbierającym zużyty sprzęt, masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania zebranego w ramach prowadzenia działalności w postaci zbierania zużytego sprzętu ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez tego przedsiębiorcę.</p> <p>8. Masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia ustala się na podstawie karty ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>9. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesowi recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku ustala się odpowiednio na podstawie zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku.</p> <p>10. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu ustala się na podstawie kart przekazania odpadu sporządzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania, potwierdzonych przez prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.</p> <p>11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w</p>
--	--	--

		<p>drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia o zużyтым sprzęcie, kierując się potrzebą ujednoczenia zaświadczeń.</p>
		<p>art. 54</p> <p>Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń o zużyтым sprzęcie, zaświadczeń potwierdzających recykling oraz zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.</p>
		<p>art. 55 ust. 1, 2, 3, 4 i 5</p> <p>1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, zaświadczenia potwierdzającego recykling za poprzedni rok kalendarzowy.</p> <p>2. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.</p> <p>3. Zaświadczenie potwierdzające recykling zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania; 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu; 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;

		<ol style="list-style-type: none"> 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu; 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania; 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany; 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu; 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany; 9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do recyklingu; 10) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typu, określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. <p>4. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu wystawia zaświadczenie potwierdzające recykling w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie recyklingu.</p> <p>5. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest sporządzane w postaci papierowej lub elektronicznej.</p>
--	--	--

		<p>art. 56</p>	<p>Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających recykling przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.</p>
		<p>art. 57 ust. 1, 2, 3, 4 i 5</p>	<ol style="list-style-type: none">1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku za poprzedni rok kalendarzowy.2. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.3. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku zawiera:<ol style="list-style-type: none">1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego

		<p>zakład przetwarzania;</p> <p>6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;</p> <p>7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;</p> <p>8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;</p> <p>9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do innych niż recykling procesów odzysku;</p> <p>10) oznaczenie innego niż recykling zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typu, określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>4. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku wystawia zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.</p> <p>5. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy</p>
--	--	---

		<p>art. 58</p> <p>art. 59</p>	<p>odzysku jest sporządzane w postaci papierowej lub elektronicznej.</p> <p>Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.</p> <p>Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sporządzania i przekazywania tych zaświadczeń.</p>
art. 11 ust. 5	Państwa członkowskie zachęcają do opracowywania nowych technologii odzysku, recyklingu i przetwarzania.		Finansowanie gospodarki odpadami ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
art. 11 ust. 6	Na podstawie sprawozdania Komisji, któremu towarzyszy, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy, Parlament Europejski i Rada przeanalizują do dnia 14 sierpnia 2016 r. cele w zakresie odzysku, o których mowa w załączniku V część 3, zbadają możliwość wyznaczenia oddzielnych celów dla WEEE, który ma być przygotowany		Nie wymaga transpozycji

	do ponownego użycia oraz ponownie zbadają metodę obliczania, o której mowa w ust. 2, aby przeanalizować możliwość ustalenia celów na podstawie produktów i materiałów będących wynikiem procesów odzysku, recyklingu i przygotowania do ponownego użycia.		
Finansowanie w odniesieniu do WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych art. 12 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci finansowali co najmniej zbieranie, przetwarzanie, odzysk oraz przyjazne dla środowiska unieszkodliwianie WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych, który został dostarczony do punktów zbierania ustanowionych zgodnie z art. 5 ust. 2.	art. 18 ust. 1	Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.
art. 12 ust. 2	W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą zachęcać producentów do finansowania również kosztów związanych ze zbieraniem WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych i dostarczaniem go do punktów zbierania.		Nie wymaga transpozycji.
art. 12 ust. 3	W przypadku produktów wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. każdy producent odpowiada za finansowanie czynności, o których	art. 18 ust. 2 pkt 2	2. Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu: 2) po dniu 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa

	<p>mowa w ust. 1, dotyczące odpadów pochodzących z jego produktów.</p> <p>Producent może podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku indywidualnie lub przyłączając się do systemu zbiorowego.</p>	<p>art. 11 ust. 1, 2, 3, 4 i 5</p>	<p>w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzający sprzęt wykonuje obowiązki określone w ustawie: <ol style="list-style-type: none"> 1) samodzielnie albo 2) za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12-14, art. 17, art. 22 ust. 1 i 3 i art. 84, oraz spraw, o których mowa w art. 16. 2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejmuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, w odniesieniu do masy sprzętu należącego do grupy sprzętu wskazanej w umowie, jaką wprowadzający sprzęt wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym. 3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zorganizowania i sfinansowania zbierania zużytego sprzętu oraz przetwarzania zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu wprowadzonego do obrotu w okresie obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 2, także po zakończeniu obowiązywania tej umowy. 4. W przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości
--	--	---	---

		<p>art. 60 ust. 1, 2</p>	<p>lub wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego dalej „rejestrem”, organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przejęte przez nią obowiązki ponownie stają się, z dniem otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru, obowiązkami wprowadzającego sprzęt, od którego zostały one przejęte, w odniesieniu do masy sprzętu należącego do grupy sprzętu wprowadzonego do obrotu przez tego wprowadzającego sprzęt.</p> <p>5. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 2, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.</p> <p>1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez producentów, wprowadzających sprzęt, a także reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków przejętych na podstawie umów od wprowadzających sprzęt.</p> <p>2. Akcjonariuszami organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są wyłącznie podmioty,</p>
--	--	-------------------------------------	--

		<p>art. 61 ust. 1, 2</p> <p>art. 63 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6</p>	<p>o których mowa w ust. 1.</p> <p>1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub prowadzenie zbierania tych odpadów, w tym publiczne kampanie edukacyjne.</p> <p>2. Nazwa organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawiera oznaczenie „organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego”.</p> <p>1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi co najmniej 5 000 000 zł i nie może być zebrany w drodze subskrypcji otwartej.</p> <p>2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego.</p> <p>3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek</p>
--	--	---	---

		<p>art. 65 ust. 1 i 2</p>	<p>sposób.</p> <p>4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1. <p>5. Akcje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.</p> <p>6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zachowania w tajemnicy wszelkich danych przekazanych jej przez wprowadzających sprzęt, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. 2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa
--	--	--------------------------------------	---

	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby wprowadzając produkt do obrotu, każdy producent dostarczył gwarancję wskazującą, że gospodarowanie WEEE zostanie sfinansowane, oraz zapewniają, aby producenci oznaczali swoje produkty w sposób niebudzący wątpliwości zgodnie z art. 15 ust. 2. Gwarancja ta zapewnia sfinansowanie czynności, o których mowa w ust. 1, odnoszących się do tego produktu. Gwarancja może mieć formę uczestnictwa producenta we właściwych programach finansowania gospodarowania WEEE, ubezpieczenia recyklingu lub zablokowania konta bankowego.</p>	<p>art. 27 ust. 1, 2, 3</p>	<p>w ust. 1, nie dotyczy obowiązków informacyjnych organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynikających z ustawy.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych: <ol style="list-style-type: none"> 1) który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 18 ust. 1, 2) w przypadku wygaśnięcia albo rozwiązania umowy, o której mowa w art. 11 ust. 2, 3) w przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą ma zawartą umowę, o której mowa w art. 11 ust. 2 <p>– jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy, przeznaczonego na pokrycie opłaty produktowej, zwanego dalej „zabezpieczeniem finansowym”.</p> 2. Zabezpieczenie finansowe ma formę: <ol style="list-style-type: none"> 1) depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego prowadzony w Banku Gospodarstwa Krajowego; 2) gwarancji ubezpieczeniowej złożonej do marszałka województwa; 3) gwarancji bankowej złożonej do marszałka województwa.
--	---	--	---

		<p>art. 28 ust. 1, 2 i 3</p>	<p>3. W przypadku gwarancji ubezpieczeniowej oraz gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego; 2) instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego. <p>1. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.</p> <p>2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, który rozpoczyna działalność w zakresie wprowadzania do obrotu sprzętu jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.</p> <p>3. Wprowadzający sprzęt, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 i 3, są obowiązani do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie 14 dni od dnia, w którym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wygasła albo uległa rozwiązaniu umowa, o której mowa w art. 11 ust. 2; 2) nastąpiło otwarcie likwidacji, ogłoszenie upadłości lub wykreślenie z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą ma zawartą umowę, o której mowa w art. 11 ust. 2.
		<p>art. 29</p>	<p>1. Podstawę obliczenia wysokości zabezpieczenia</p>

		<p>ust. 1, 2</p> <p>finansowego stanowi w przypadku:</p> <ul style="list-style-type: none">1) wprowadzającego sprzęt wnoszącego zabezpieczenie finansowe przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru – masa sprzętu przeznaczanego dla gospodarstw domowych, który zamierza wprowadzić do obrotu w danym roku kalendarzowym;2) wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru – masa sprzętu przeznaczanego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym. <p>2. Wysokość zabezpieczenia finansowego oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej oraz masy sprzętu przeznaczanego dla gospodarstw domowych, o której mowa w ust.1.</p>
		<p>art. 30</p> <p>Gwarancja ubezpieczeniowa oraz gwarancja bankowa, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2 i 3, stwierdzają, że w razie nieuiszczenia opłaty produktowej, zakład ubezpieczeń albo bank ureguluje zobowiązania na rzecz marszałka województwa.</p>
		<p>art. 31</p> <p>Marszałek województwa przechowuje złożone przez wprowadzającego sprzęt dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia finansowego przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.</p>
		<p>art. 32</p> <p>1. W razie powzięcia wątpliwości co do autentyczności</p>

		<p>ust. 1, 2, 3 i 4</p>	<p>lub integralności dokumentów gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2 i 3, marszałek województwa bezzwłocznie wzywa gwaranta do potwierdzenia udzielenia gwarancji.</p> <p>2. Bank lub zakład ubezpieczeń, do którego zostanie skierowane wezwanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania wraz z uwierzytelnioną kopią dokumentu gwarancji przedłożonego marszałkowi województwa, informuje marszałka województwa czy dokument jest autentyczny oraz czy zachowano jego integralność.</p> <p>3. W przypadku uzyskania w trybie przewidzianym w ust. 2 informacji, że dokument gwarancji nie jest autentyczny lub naruszono jego integralność, marszałek województwa, w drodze decyzji, odmawia przyjęcia gwarancji. Decyzja ma rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>3. Decyzję, o której mowa w ust. 3, doręcza się też gwarantowi. Gwarant nie jest stroną w sprawie i nie przysługują mu środki zaskarżenia.</p>
		<p>art. 33 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7</p>	<p>1. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 października roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe dokonuje rozliczenia tego zabezpieczenia.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, nie osiągnął wymaganego</p>

		<p>minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia opłaty produktowej.</p> <p>3. Jeżeli ze sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wynika, że wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, osiągnął wymagany minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu, poziom odzysku oraz poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego.</p> <p>4. Jeżeli wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wniósł zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową.</p>
--	--	---

			<p>5. Wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 4, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 77 ust. 1.</p> <p>6. Jeżeli wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, zawarł umowę, o której mowa w art. 11 ust. 2, po wniesieniu zabezpieczenia finansowego, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego za rok kalendarzowy, którego dotyczy ta umowa.</p> <p>7. W przypadku wniesienia zabezpieczenia finansowego w formie depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego zwrot zabezpieczenia finansowego następuje w kwocie nominalnej zabezpieczenia finansowego w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzje, o których mowa w ust. 3 i 6, stały się ostateczne oraz po wskazaniu przez wprowadzającego sprzęt rachunku bankowego, na który należy dokonać zwrotu.</p> <p>8. Marszałek województwa prowadzi ewidencję rozliczeń zabezpieczeń finansowych, dokonanych na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 2–4 i 6, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą rozliczenia zabezpieczeń finansowych.</p>
art. 12 ust. 4	Odpowiedzialność za finansowanie kosztów gospodarowania WEEE pochodzącego z produktów	art. 18 ust. 2 pkt 1	Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu:

	wprowadzonych do obrotu najpóźniej w dniu 13 sierpnia 2005 r. („odpady historyczne”) ponoszona jest w ramach jednego lub większej liczby systemów, do których wszyscy producenci obecni na rynku w chwili wystąpienia właściwych kosztów wnoszą proporcjonalny wkład, tzn. proporcjonalnie do ich udziału w rynku właściwego dla danego typu sprzętu.		1) do dnia 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu należącego do tej samej grupy sprzętu, co sprzęt przez niego wprowadzony do obrotu, proporcjonalnie do jego udziału w masie wprowadzonego do obrotu sprzętu należącego do tej grupy
art. 12 ust. 5	Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki celem zagwarantowania opracowania odpowiednich mechanizmów lub procedur dotyczących zwrotu producentom wniesionych wkładów, w przypadkach gdy EEE jest przemieszczany w celu wprowadzania go do obrotu poza terytorium danego państwa członkowskiego. Takie mechanizmy lub procedury mogą zostać opracowane przez producentów lub przez osoby trzecie działające w ich imieniu.		Taki instrument finansowy miałby zastosowanie w celu uniknięcia podwójnego obciążania wprowadzających sprzęt opłatami przy sprzedaży sprzętu poza granice Polski. Jednakże w polskim prawodawstwie przepisy wskazują, iż wprowadzenie do obrotu może nastąpić tylko raz i oznacza to udostępnienie sprzętu po raz pierwszy na terytorium Polski. Należy zatem przyjąć, iż w przypadku wywiezienia przez podmiot sprzętu poza terytorium kraju, wprowadzenie do obrotu nastąpi na terytorium innego państwa i tylko w tym państwie zobowiązany on będzie ponieść opłatę rejestrową. W świetle powyższego wskazać należy, iż przedmiotowy przepis nie będzie miał zastosowania w polskich przepisach prawa.
art. 12 ust. 6	Komisja proszona jest o złożenie do dnia 14 sierpnia 2015 r. sprawozdania w sprawie możliwości opracowania kryteriów do uwzględnienia		Nie wymaga transpozycji.

	<p>rzeczywistych kosztów związanych z zakończeniem użytkowania produktu w finansowaniu WEEE przez producentów, a także w razie potrzeby o przedstawienie wniosku ustawodawczego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p>		
<p>Finansowanie w odniesieniu do WEEE pochodzącego od innych użytkowników niż gospodarstwa domowe art. 13 ust. 1</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, powstałego z produktów wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r., zapewnili producenci.</p> <p>W odniesieniu do odpadów historycznych, zastępowanych przez nowe odpowiadające im produkty lub przez nowe produkty spełniające te same funkcje, finansowanie kosztów zapewnione jest przez producentów tych produktów przy ich dostawie. Alternatywnie, państwa członkowskie mogą ustalić, iż użytkownicy inni niż gospodarstwa domowe również odpowiadają za finansowanie tego WEEE, w całości lub w części.</p> <p>W odniesieniu do pozostałych odpadów historycznych finansowanie kosztów zapewniają użytkownicy inni</p>	<p>art. 19 ust. 1, 2, 3 i 4</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. 2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest także obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który został przez niego wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje. 3. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 2, może być również ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczonego dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty

	niż gospodarstwa domowe.		sprzęt w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem tego sprzętu.
art. 13 ust. 2	Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, producenci i użytkownicy inni niż gospodarstwa domowe mogą zawierać umowy przewidujące inne metody finansowania.		4. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu innego niż wskazany w ust. 2, który został wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jest ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczonego dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt.
Informacje dla użytkowników art. 14 ust. 1	Państwa członkowskie mogą wymagać, by producenci informowali kupujących, w chwili sprzedaży nowych produktów, o kosztach zbierania, przetwarzania i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania. Wspomniane koszty nie mogą przekraczać jak najdokładniej oszacowanych faktycznie poniesionych kosztów.	art. 16 ust. 1, 2, 3, 4	<ol style="list-style-type: none"> 1. Z chwilą sprzedaży sprzętu przedstawia się nabywcom sprzętu koszty gospodarowania odpadami, obejmujące koszty zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, jeżeli wprowadzający sprzęt przekazał dystrybutorom informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami. 2. Dystrybutor jest obowiązany do informowania, w sposób określony w ust. 3, nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt. 3. Informowanie nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami następuje przez wyróżnienie w cenie sprzętu kosztów gospodarowania odpadami przypadających na jednostkę sprzętu. 4. Koszty gospodarowania odpadami nie mogą przekraczać kosztów faktycznie poniesionych na ten cel.
art. 14 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy EEE w gospodarstwach domowych otrzymali	art. 13 ust. 1 i 2	1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

	<p>niezbędne informacje dotyczące:</p> <p>a) wymogu zaniechania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz wymogu selektywnej zbiórki takiego WEEE;</p> <p>b) udostępnionych im systemów zwrotu i zbierania zachęcających do koordynowania systemów informacji dotyczących dostępnych punktów zbierania, niezależnie od producentów lub innych podmiotów, którzy je założyli;</p> <p>c) ich roli w przyczynianiu się do ponownego użycia, recyklingu i innych form odzysku WEEE;</p> <p>d) potencjalnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzkiego, wynikających z obecności substancji niebezpiecznych w EEE;</p> <p>e) znaczenia symbolu podanego w załączniku IX.</p>		<p>1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;</p> <p>2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.</p> <p>2. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do informowania o:</p> <p>1) systemie zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu;</p> <p>2) roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu.</p>
art. 14 ust. 3	<p>Państwa członkowskie przyjmują właściwe środki, aby konsumenci uczestniczyli w zbieraniu WEEE oraz aby zachęcić ich do ułatwiania procesu ponownego użycia, przetwarzania i odzysku.</p>	art. 36	<p>Posiadacz zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych jest obowiązany do przekazania go zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p>
art. 14 ust. 4	<p>W celu zminimalizowania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz ułatwienia jego selektywnej zbiórki państwa członkowskie zapewniają, by producenci oznaczali właściwie – a najlepiej zgodnie z europejską normą</p>	art. 14 ust. 1 i 2	<p>1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do ustawy. Oznakowanie oznacza jednocześnie, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.</p>

	EN 50419 (1) – EEE wprowadzony do obrotu symbolem podanym w załączniku IX. W przypadkach wyjątkowych, tam gdzie jest to niezbędne z uwagi na wielkość lub funkcję produktu, nadruk symbolu należy umieścić na opakowaniu, na instrukcji użycia oraz na gwarancji EEE.		2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się na sprzęcie w sposób wyraźny, czytelny i trwały, a jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu – na opakowaniu i dokumentach dołączonych do sprzętu.
art. 14 ust. 5	Państwa członkowskie mogą wymagać, aby producenci lub dystrybutorzy umieszczali niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, na przykład w instrukcjach użycia, w punkcie sprzedaży lub w ramach kampanii edukacyjnych.	art. 39	Dystrybutor jest obowiązany do: 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu: a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru, b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1; 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na witrynie internetowej lub w formie komunikatu; 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.
Informacje dla	W celu ułatwienia przygotowania do ponownego użycia i właściwego oraz przyjaznego dla środowiska	art. 17 ust. 1, 2,	1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do opracowania informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania

<p>zakładów przetwarzania</p> <p>art. 15 ust. 1</p>	<p>przetwarzania WEEE, w tym konserwacji, modernizacji, odnowienia i recyklingu, państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby w odniesieniu do każdego rodzaju nowego EEE wprowadzonego po raz pierwszy do obrotu w Unii w terminie jednego roku po wprowadzeniu do obrotu sprzętu producenci przekazywali bezpłatne informacje dotyczące przygotowania go do ponownego użycia i przetworzenia. W zakresie, w jakim jest to potrzebne ośrodkom, które przygotowują do ponownego użycia, oraz zakładom przetwarzania i recyklingu do celów wypełnienia przepisów niniejszej dyrektywy, informacje te dotyczą poszczególnych części składowych oraz materiałów EEE, a także umiejscowienia w EEE substancji i mieszanin niebezpiecznych. Producenci EEE udostępniają takie informacje ośrodkom, które przygotowują do ponownego użycia, oraz zakładom przetwarzania i recyklingu w formie instrukcji obsługi lub w postaci zapisu elektronicznego (np. CD-ROM, usługa on-line).</p>	<p>3 i 4</p>	<p>zużytego sprzętu, zawierającej w szczególności wskazanie poszczególnych części składowych oraz materiałów zawartych w sprzęcie, a także umiejscowienia w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest opracowywana w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia na rynku państwa członkowskiego nowego typu sprzętu. 3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do bezpłatnego przekazania prowadzącemu zakład przetwarzania, prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia złożenia przez nich wniosku o jej udzielenie. 4. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana w postaci papierowej lub elektronicznej na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).
<p>art. 15 ust. 2</p>	<p>Aby umożliwić ustalenie daty wprowadzenia EEE do obrotu w sposób niebudzący wątpliwości, państwa członkowskie zapewniają, aby znak widniejący na EEE precyzował, że ten ostatni został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.</p>	<p>art. 14 ust. 1</p>	<p>Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do ustawy. Oznakowanie oznacza jednocześnie, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.</p>

	Rozwiązaniem preferowanym jest stosowanie do tego celu europejskiej normy EN 50419.		
<p>Prowadzenie rejestru, informacje oraz sprawozdaw - czość</p> <p>art. 16 ust. 1</p>	<p>Państwa członkowskie sporządzają – zgodnie z ust. 2 – rejestr producentów, w tym producentów będących dostawcami EEE za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Rejestr ten służy monitorowaniu przestrzegania wymogów niniejszej dyrektywy.</p> <p>Producenci będący dostawcami EEE za pomocą środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iv), muszą być zarejestrowani w państwie członkowskim, do którego sprzedają towary. Jeżeli producenci ci nie są zarejestrowani w państwie członkowskim, do którego sprzedają towary, muszą być zarejestrowani za pośrednictwem swoich autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 17 ust. 2.</p>	art. 84	<p>Podmiot będący:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzającym sprzęt, 2) autoryzowanym przedstawicielem, 3) zbierającym zużyty sprzęt, 4) prowadzącym zakład przetwarzania, 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu, 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, 7) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego <p>– podlega wpisowi do rejestru na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p>
art. 16 ust. 2	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) każdy producent lub każdy autoryzowany przedstawiciel, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, był zarejestrowany zgodnie z wymogami i miał możliwość wprowadzenia do krajowego rejestru w trybie on-line wszystkich istotnych informacji będących odzwierciedleniem działalności tego producenta w tym państwie 		

	<p>członkowskim;</p> <p>b) w momencie rejestracji każdy producent lub każdy autoryzowany przedstawiciel, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, przedstawiał informacje określone w załączniku X część A i zobowiązywał się do ich odpowiedniej aktualizacji;</p> <p>c) każdy producent lub każdy autoryzowany przedstawiciel, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, przedstawiał informacje określone w załączniku X część B;</p> <p>d) krajowe rejestry zamieszczały na swoich stronach internetowych linki do innych krajowych rejestrów w celu ułatwienia rejestracji we wszystkich państwach członkowskich producentów lub, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, autoryzowanych przedstawicieli.</p>		
art. 16 ust. 3	<p>Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze, ustanawiające format rejestrowania i sprawozdawczości oraz częstotliwość składania sprawozdań na potrzeby rejestru. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.</p>		Nie wymaga transpozycji.
art. 16 ust. 4	<p>Państwa członkowskie gromadzą corocznie</p>		art. 73 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r.

	<p>informacje, w tym uzasadnione oszacowania, na temat ilości i kategorii EEE wprowadzonego do obrotu, zebranego ze wszystkich źródeł przygotowanego do ponownego użycia, poddanego recyklingowi i odzyskanego na ich terytorium oraz na temat wywozu selektywnie zebranego WEEE, według jego masy.</p>	<p>art. 88 ust. 1 i 2</p>	<p>o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>Roczne sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi sporządzają wprowadzający sprzęt lub autoryzowany przedstawiciel;</p> <p>art. 75 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>Roczne sprawozdanie o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami sporządza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wytwórca obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów; 2) prowadzący działalność polegającą na gospodarowaniu odpadami, z wyłączeniem prowadzącego odbieranie odpadów komunalnych, w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) zbierania odpadów, b) przetwarzania odpadów <p>- obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem. 2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór rocznego raportu
--	---	--------------------------------------	--

			o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem, kierując się potrzebą oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem.
art. 16 ust. 5	Państwa członkowskie co trzy lata przesyłają Komisji sprawozdanie w sprawie wykonywania niniejszej dyrektywy oraz w sprawie informacji określonych w ust. 4. Sprawozdanie z wykonywania dyrektywy przygotowuje się na podstawie kwestionariusza określonego w decyzjach Komisji 2004/249/WE i 2005/369/WE. Sprawozdanie udostępnia się Komisji w terminie dziewięciu miesięcy od końca trzyletniego okresu, do którego to sprawozdanie się odnosi. Pierwsze sprawozdanie będzie obejmować okres od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy w terminie dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od państw członkowskich.	art. 89 ust. 1 i 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o wykonywaniu przepisów ustawy zawierające w szczególności informacje o: <ol style="list-style-type: none"> 1) masie sprzętu wprowadzonego do obrotu wraz z nazwą grupy sprzętu; 2) masie zebranego zużytego sprzętu; 3) masie zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia i poddanego recyklingowi oraz innym niż recykling procesom odzysku; 4) masie wywiezionych z terytorium kraju odpadów powstałych ze zużytego sprzętu. 2. Sprawozdanie jest przekazywane Komisji Europejskiej co 3 lata, w terminie 9 miesięcy od końca trzyletniego okresu, którego dotyczy.
Autoryzowany przedstawiciel art. 17 ust. 1	Każde państwo członkowskie zapewnia, aby producent w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (i) do (iii), który ma siedzibę w innym państwie członkowskim, otrzymał zgodę, w drodze wyjątku od art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (i) do (iii), na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę na jego terytorium,	art. 26 ust. 1, 2, 4, 5, 6, 7 i 8	<ol style="list-style-type: none"> 1. Producent, o którym mowa w art. 4 pkt 11 lit. a–c, ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt w odniesieniu do wprowadzonego do obrotu sprzętu pochodzącego od tego producenta.

	<p>jako autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wypełnienie na jego terytorium obowiązków tego producenta nałożonych na niego niniejszą dyrektywą.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 2. Producent, o którym mowa w art. 4 pkt 11 lit. d, jest obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt w odniesieniu do wprowadzonego do obrotu sprzętu pochodzącego od tego producenta. 4. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, mające siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. 5. Autoryzowany przedstawiciel wykonuje obowiązki, określone ustawą dla wprowadzającego sprzęt, za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12–14, art. 17, art. 22 ust. 1 i 3 i art. 84, oraz spraw, o których mowa w art. 16. 6. W przypadku gdy autoryzowanym przedstawicielem jest organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego i autoryzowany przedstawiciel wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem tej organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, nie zawiera się umowy, o której mowa w art. 11 ust. 2, między autoryzowanym przedstawicielem a tą organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.
--	---	--

			<p>7. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt.</p> <p>8. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela przez producenta, producent działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt.</p>
art. 17 ust. 2	<p>Każde państwo członkowskie zapewnia, aby producent w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iv) z siedzibą na jego terytorium, który sprzedaje EEE w innym państwie członkowskim, w którym nie ma on siedziby, wyznaczył w tym państwie członkowskim autoryzowanego przedstawiciela jako osobę odpowiedzialną za wypełnienie na terytorium tego państwa członkowskiego obowiązków tego producenta nałożonych na niego niniejszą dyrektywą.</p>	art. 10 ust. 1 i 2	<p>1. Każda osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, która ma siedzibę na terytorium kraju, która sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim jest obowiązana do wyznaczenia w tym państwie przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na jego terytorium obowiązków określonych w przepisach krajowych tego państwa dotyczących sprzętu oraz zużytego sprzętu.</p> <p>2. Przedstawiciel, o którym mowa w ust. 1, jest wyznaczany w drodze umowy zawartej pod rygorem nieważności w formie pisemnej.</p>
art. 17 ust. 3	<p>Wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela odbywa się za pomocą pisemnego mandatu.</p>	art. 26 ust. 3	<p>Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej pod rygorem nieważności w formie</p>

			pisemnej.
<p>Współpraca administracyjna i wymiana informacji</p> <p>art. 18</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby organy odpowiedzialne za wykonanie niniejszej dyrektywy współpracowały ze sobą, w szczególności w celu ustanowienia odpowiedniego przepływu informacji, gwarantującego przestrzeganie przez producentów przepisów niniejszej dyrektywy, oraz by, w odpowiednich przypadkach, udostępniały sobie nawzajem i Komisji informacje, tak aby ułatwić prawidłowe wykonanie niniejszej dyrektywy.</p> <p>Współpraca administracyjna i wymiana informacji – w szczególności pomiędzy krajowymi rejestrami – obejmuje środki komunikacji elektronicznej.</p> <p>Współpraca obejmuje między innymi dostęp do odpowiednich dokumentów i informacji, uwzględniających wyniki wszelkich inspekcji, z zastrzeżeniem przepisów prawa ochrony danych będącego w mocy organu w państwie członkowskim, który został poproszony o współpracę.</p>		<p>art. 49 ust. 7 oraz art. 83 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>art. 49 ust. 7 Rejestr jest publicznie dostępny, z wyłączeniem informacji o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym warunkach umowy, jaką wprowadzający sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz.), zwany dalej „wprowadzającym sprzęt”, albo autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26 tej ustawy, zwany dalej „autoryzowanym przedstawicielem”, zawarł z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego; 2) wysokości wnoszonych opłat rejestrowych i rocznych; 3) rodzaju i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. <p>Art. 83 ust. 1 Dostęp do BDO posiadają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minister właściwy do spraw środowiska, 2) administrator, jeżeli nim nie jest minister właściwy do spraw środowiska, 3) minister właściwy do spraw gospodarki,

		<ol style="list-style-type: none"> 4) minister właściwy do spraw rolnictwa, 5) minister właściwy do spraw transportu, 6) minister właściwy do spraw zdrowia, 7) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, 8) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego i dyrektorzy urzędów statystycznych, 9) Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej, 10) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, 11) Główny Geodeta Kraju, 12) marszałek województwa, 13) wojewoda, 14) starosta, 15) wójt, burmistrz lub prezydent miasta, 16) organy Inspekcji Ochrony Środowiska, 17) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, 18) zarząd związku międzygminnego utworzonego w celu realizacji zadań z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi - zwani dalej „użytkownikami”, z tym że dostęp rejestru odbywa się zgodnie z art. 49 ust. 7. <p>2. Użytkownicy posiadają uprawnienia do nieodpłatnego dostępu do BDO w zakresie związanym z ich kompetencjami</p>
--	--	---

		<p>art. 90 ust. 1 i 2</p>	<p>i zadaniami.</p> <p>3. Administrator BDO współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.</p> <p>1. Minister właściwy do spraw środowiska, organy inspekcji ochrony środowiska, organy inspekcji handlowej oraz marszałkowie województw współpracują z właściwymi organami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich w sprawach dotyczących sprzętu i zużytego sprzętu, w szczególności w celu ustanowienia odpowiedniego przepływu informacji, gwarantującego przestrzeganie przez producentów i wprowadzających sprzęt tych przepisów, oraz w odpowiednich przypadkach udostępniają sobie nawzajem i Komisji Europejskiej informacje, tak aby ułatwić prawidłowe wykonanie tych przepisów. Współpraca administracyjna i wymiana informacji, w szczególności pomiędzy krajowymi rejestrami zawierającymi informacje o producentach i wprowadzających sprzęt, obejmuje środki komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dostęp do odpowiednich dokumentów i informacji, uwzględniających wyniki kontroli, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących ochrony danych.</p>
Dostosowa-	Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie		Nie wymaga transpozycji.

<p>nie do postępu naukowo-technicznego</p> <p>art. 19</p>	<p>z art. 20, aktów delegowanych dotyczących zmian niezbędnych w celu dostosowania art. 16 ust. 5 oraz załączników IV, VII, VIII i IX do postępu naukowo-technicznego. Wprowadzając zmiany do załącznika VII, bierze się pod uwagę wyłączenia przyznane na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (3).</p> <p>Przed wprowadzeniem zmian w załącznikach Komisja zasięga między innymi opinii producentów EEE, podmiotów gospodarczych zajmujących się recyklingiem i przetwarzaniem oraz organizacji zajmujących się ochroną środowiska, a także związków pracowniczych i konsumenckich.</p>		
<p>Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>art. 20 ust. 1, 2, 3, 4 i 5</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 19, przekazuje się Komisji na okres pięciu lat od dnia 13 sierpnia 2012 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć 		<p>Nie wymaga transpozycji.</p>

	<p>miesiący przed końcem wspomnianego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż w terminie trzech miesięcy przed zakończeniem każdego z tych okresów.</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 19, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 19 wchodzi w życie tylko, jeśli ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi</p>		
--	---	--	--

	Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.		
Procedura Komitetowa art. 21 ust. 1	Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.		Nie wymaga transpozycji.
art. 21 ust. 1	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.		Nie wymaga transpozycji.
Sankcje art. 22	Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia	art. 91 – 99	Rozdział 14 – Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne

	14 lutego 2014 r. i bezzwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.		
Kontrola i nadzór art. 23 ust. 1	<p>Państwa członkowskie prowadzą stosowne kontrole i nadzór w celu weryfikacji właściwego wykonywania niniejszej dyrektywy.</p> <p>Kontrole te obejmują co najmniej:</p> <p>a) informacje przekazane w ramach rejestru producentów;</p> <p>b) przemieszczanie, a zwłaszcza wywóz WEEE poza Unię zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 i rozporządzeniem (WE) nr 1418/2007; oraz</p> <p>c) operacje prowadzone w zakładach przetwarzania zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i zgodnie z załącznikiem VII do niniejszej dyrektywy.</p>	art. 66 – 71	<p>Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.)</p> <p>art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)</p> <p>Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru na wniosek podmiotu, po stwierdzeniu, że wniosek o wpis do rejestru nie zawiera braków formalnych, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku w formie pisemnej.</p> <p>Rozdział 9 – Audyt zewnętrzny</p> <p>art. 86 ust. 1 i 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania. 2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym.

		art. 87	Kontrolę przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.).
art. 23 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają przemieszczanie używanego EEE, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE, zgodnie z zawartymi w załączniku VI minimalnymi wymogami, i odpowiednio nadzorują takie przemieszczanie.	art. 79 – 83	Rozdział 11 – Przemieszczanie używanego sprzętu oraz zużytego sprzętu
art. 23 ust. 3	Kosztami odpowiednich analiz i kontroli, w tym kosztami magazynowania, w odniesieniu do używanego EEE, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE, mogą zostać obciążeni producenci, osoby trzecie działające w ich imieniu lub inne osoby organizujące przemieszczanie używanego EEE, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE.	art. 80 ust. 1	W przypadku przemieszczania używanego sprzętu, co do którego zachodzi podejrzenie, w szczególności z uwagi na jego funkcjonalność, że jest on zużytym sprzętem, posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do wykazania, że używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem.
art. 23 ust. 4	Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu oraz załącznika VI, Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające dodatkowe przepisy dotyczące kontroli i nadzoru, a w szczególności jednolite warunki wykonywania załącznika VI pkt 2. Te akty wykonawcze przyjmuje		Nie wymaga transpozycji.

	się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.		
Transpozycja art. 24 ust. 1	<p>Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 14 lutego 2014 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odesłania do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odesłania i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.</p>		
art. 24 ust. 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.		Nie wymaga transpozycji.
art. 24 ust. 3	Pod warunkiem osiągnięcia celów wymienionych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie mogą transponować przepisy określone w art. 8 ust. 6, art. 14		Nie wymaga transpozycji.

	<p>ust. 2 oraz art. 15 w drodze umów zawieranych między właściwymi organami a zainteresowanymi sektorami gospodarczymi. Umowy takie muszą spełniać następujące wymogi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) umowy podlegają wykonaniu; b) w umowach określa się cele, wraz z podaniem ostatecznych terminów ich realizacji; c) umowy publikuje się w krajowych dziennikach urzędowych lub w dokumentach urzędowych, które są w równym stopniu dostępne dla opinii publicznej, i przekazuje się Komisji; d) wyniki osiągnęte w ramach tych umów są regularnie nadzorowane, a odpowiednie sprawozdania przesyłane do właściwych organów i do Komisji oraz podawane do publicznej wiadomości na warunkach określonych w umowie; e) właściwe organy zapewniają, aby zbadano postęp osiągnięty w ramach umowy; f) w przypadku niedopełnienia umowy państwa członkowskie muszą wykonać odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy, w drodze środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych. 		
<p>Uchylenie</p>	<p>Dyrektywa 2002/96/WE zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku XI część A traci moc</p>		<p>Nie wymaga transpozycji.</p>

art. 25	ze skutkiem od dnia 15 lutego 2014 r. bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku XI część B. Odesłania do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku XII.		
Wejście w życie art. 26	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.		Nie wymaga transpozycji.
Adresaci art. 27	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.		Nie wymaga transpozycji.
	Załącznik I, II		Załącznik nr 6 do ustawy z dnia (poz.) Załącznik nr 2 do tabeli zgodności
	Załączniki III, IV		Załącznik nr 1 do ustawy z dnia (poz.) Załącznik nr 1 do tabeli zgodności
	Załącznik V		art. 21 i 112
	Załącznik VI		Rozdział 11, art. 79 – 83
	Załącznik VII		Załącznik nr 5 do ustawy z dnia(poz.) Załącznik nr 3 do tabeli zgodności

	Załącznik VIII		art. 50 i 51 projektu ustawy
	Załącznik IX		Załącznik nr 2 do ustawy z dnia (poz.) Załącznik nr 4 do tabeli zgodności
	Załączniki X		art. 52 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 oraz art. 73 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21)
	Załącznik XI i XII		Nie wymaga transpozycji.

Załączniki do tabeli zgodności

Załącznik nr 1

Załączniki do ustawy z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU ORAZ PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU

I. NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury
2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²
3. Lampy
4. Sprzęt wielkogabarytowy, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, w szczególności: urządzenia gospodarstwa domowego, sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, sprzęt konsumencki, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, narzędzia elektryczne i elektroniczne, zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy, wyroby medyczne, przyrządy

stosowane do monitorowania i kontroli, automaty wydające, sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach sprzętu nr 1–3.

5. Sprzęt małogabarytowy, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, w szczególności: urządzenia gospodarstwa domowego, sprzęt konsumencki, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, narzędzia elektryczne i elektroniczne, zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy, wyroby medyczne, przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli, automaty wydające, sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach sprzętu nr 1–3 i 6.
6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm.

II. PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury

Chłodziarki, zamrażarki, sprzęt automatycznie wydający produkty chłodzone, sprzęt klimatyzacyjny, sprzęt do osuszania, pompy ciepła, grzejniki zawierające olej i inny sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury stosujący do celów wymiany temperatury płyny inne niż woda.

2. Ekran, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²

Ekran, odbiorniki telewizyjne, cyfrowe ramki LCD do zdjęć, monitory, laptopy, notebooki.

3. Lampy

Proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, lampy fluorescencyjne, wysokoprężne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe i lampy metalohalogenkowe, niskoprężne lampy sodowe, diody elektroluminescencyjne (LED).

4. Sprzęt wielkogabarytowy, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm

Pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, z wyjątkiem organów piszczałkowych zainstalowanych w kościołach, urządzenia używane do dziania i tkania, komputery wielkogabarytowe – mainframe, drukarki wielkogabarytowe, sprzęt kopiujący, wielkogabarytowe automaty uruchamiane monetą, wielkogabarytowe wyroby medyczne, wielkogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, wielkogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty i pieniądze, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt małogabarytowy, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, urządzenia do szycia, oprawy oświetleniowe, kuchenki mikrofalowe, sprzęt wentylujący, żelazka, tostery, noże elektryczne, czajniki elektryczne, zegary i zegarki, golarki elektryczne, wagi, urządzenia do pielęgnacji włosów i ciała, kalkulatory, odbiorniki radiowe, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt hi--fi, instrumenty muzyczne, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, elektryczne lub elektroniczne zabawki, sprzęt sportowy, komputery rowerowe, do nurkowania, biegania, wiosłowania itd., czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, małogabarytowe narzędzia elektryczne i elektroniczne, małogabarytowe wyroby medyczne, małogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, małogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty, mały sprzęt ze zintegrowanymi panelami fotowoltaicznymi.

6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm

Telefony komórkowe, GPS, kalkulatory kieszonkowe, routery, komputery osobiste, drukarki, telefony.

Załączniki do tabeli zgodności

Załącznik nr 2

Załączniki do ustawy z dnia ...
(poz. ...)

Załącznik nr 6

**NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU ORAZ PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO
DO GRUP SPRZĘTU, DO KTÓRYCH PRZEPISY USTAWY STOSUJE SIĘ DO DNIA 31 GRUDNIA 2017 R.**

I. NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne

5. Sprzęt oświetleniowy
6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych
7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych
9. Przyrządy do monitorowania i kontroli
10. Automaty wydające

II. PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Wielkogabarytowe urządzenia chłodzące, chłodziarki, zamrażarki, pozostałe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności, pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, kuchenki mikrofalowe, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności, elektryczne urządzenia grzejne, grzejniki elektryczne, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych, wentylatory elektryczne, urządzenia klimatyzacyjne, pozostały sprzęt wentylujący, wyciągi wentylacyjne i urządzenia kondycjonujące.

2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, pozostałe urządzenia czyszczące, urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych, żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, maglowania i innych rodzajów pielęgnacji odzieży, tostery, frytownice, młynki, ekspresy do kawy oraz urządzenia do otwierania lub zamykania pojemników lub opakowań, noże elektryczne, urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szcietkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała, zegary, zegarki oraz sprzęt do odmierzania, wskazywania lub rejestrowania czasu, wagi.

3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny

Scentralizowane przetwarzanie danych: komputery mainframe, minikomputery, jednostki drukujące.

Komputery osobiste: komputery osobiste, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, laptopy, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, notebooki, notepady, drukarki, sprzęt kopiujący, elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania, kalkulatory kieszonkowe i biurowe oraz inny sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną, terminale i systemy użytkownika, faksy, teleksy, telefony, automaty telefoniczne, telefony bezprzewodowe, telefony komórkowe, systemy zgłoszeniowe oraz inne produkty lub sprzęt przesyłające dźwięk, obrazy lub inne informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnych.

4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne

Odbiorniki radiowe, odbiorniki telewizyjne, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt nagrywający hi-fi, wzmacniacze dźwięku, instrumenty muzyczne oraz inne produkty lub sprzęt do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów lub innych technologii przesyłu dźwięku i obrazu niż za pomocą technologii telekomunikacyjnych, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt oświetleniowy

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych, proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, wysokowydajne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy metalohalogenkowe, lampy sodowe niskoprężne, diody elektroluminescencyjne (LED), lampy halogenowe, pozostały sprzęt oświetleniowy do celów rozprowadzania lub regulacji światła, z wyjątkiem żarówek żarnikowych.

6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych

Wiertarki, piły, maszyny do szycia, urządzenia do obróbki tokarskiej, frezowania, piaskowania, przemiału, piłowania, przecinania, cięcia, wiercenia, wykonywania otworów, sztancowania, falcowania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych tworzyw, narzędzia do nitowania, gwoździowania lub śrubowania, lub usuwania nitów, gwoździ, śrub, lub do podobnych zastosowań, narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań, urządzenia do rozpylania, rozprowadzania, dyspergowania lub innego typu rozprzestrzeniania cieczy lub substancji gazowych innymi metodami, narzędzia do koszenia lub innych prac ogrodniczych.

7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy

Kolejki elektryczne lub tory wyścigowe, ręczne konsole do gier wideo, gry wideo, komputerowo sterowane urządzenia, w szczególności do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania i wiosłowania, sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi, automaty wrzutowe.

8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych

Sprzęt do radioterapii, sprzęt kardiologiczny, sprzęt do dializy, sprzęt do wentylowania płuc, sprzęt medycyny nuklearnej, sprzęt laboratoryjny do diagnostyki in vitro, analizatory, zamrażarki, testy płodności, pozostałe urządzenia do wykrywania, nadzorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, urazów lub niepełnosprawności lub zapobiegania im.

9. Przyrządy do monitorowania i kontroli

Czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, urządzenia pomiarowe, wążące lub regulacyjne używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny, pozostałe przyrządy do monitorowania i sterowania używane w obiektach przemysłowych, w szczególności w panelach sterowniczych.

10. Automaty wydające

Automaty wydające napoje gorące, automaty wydające butelki lub puszki z zimnymi i gorącymi napojami, automaty wydające produkty stałe, automaty wydające pieniądze, wszystkie urządzenia automatycznie wydające wszelkiego typu produkty.

Załączniki do tabeli zgodności

Załącznik nr 3

Załączniki do ustawy z dnia ...
(poz. ...)

Załącznik nr 5

PRZETWARZANIE MATERIAŁÓW I CZĘŚCI SKŁADOWYCH ZUŻYTEGO SPRZĘTU

1. Ze zużytego sprzętu należy w pierwszej kolejności usunąć następujące niebezpieczne: substancje, mieszaniny oraz części składowe:
 - 1) kondensatory zawierające PCB;
 - 2) części składowe zawierające rtęć, takie jak wyłączniki lub podświetlacze;
 - 3) baterie;
 - 4) płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 cm²;
 - 5) wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące;
 - 6) tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność;
 - 7) odpady azbestu oraz części składowe zawierające azbest;
 - 8) lampy elektronopromieniowe;
 - 9) chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) lub wodorofluorowęglowodory (HFC), węglowodory (HC);
 - 10) gazowe lampy wyładowcze;

- 11) wyświetlacze ciekłokrystaliczne wraz z obudową, jeżeli ją zawierają, o powierzchni większej niż 100 cm² oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi;
 - 12) zewnętrzne okablowanie elektryczne;
 - 13) części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne określone w tabeli 3.2 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.);
 - 14) części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych, w przypadku których aktywność całkowita i stężenie promieniotwórcze izotopów promieniotwórczych nie przekraczają wartości określonych jako kryteria zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia albo zgłoszenia w przepisach wydanych na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512, z późn. zm.);
 - 15) kondensatory elektrolityczne (wysokość > 25 mm, średnica > 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości).
2. Z częściami składowymi zużytego sprzętu postępuje się w następujący sposób:
- 1) z lamp elektronopromieniowych – należy usunąć osłonę fluorescencyjną;
 - 2) z urządzeń zawierających gazy zubożające warstwę ozonową lub mające potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach oraz obwodach chłodzących – gazy należy właściwie odessać i odpowiednio oczyścić, zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436);
 - 3) z gazowych lamp wyładowczych – należy usunąć rtęć.

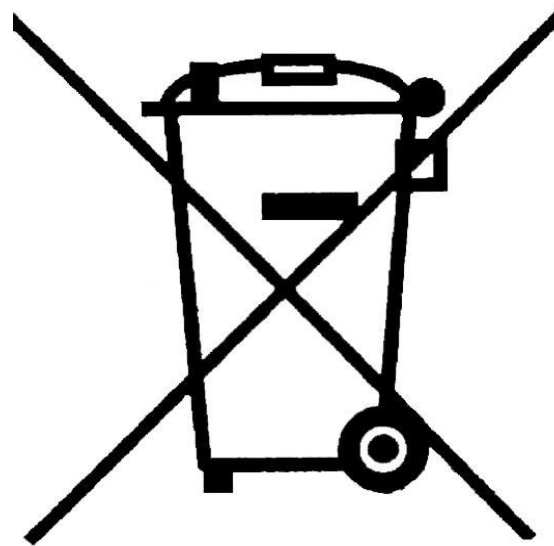
Załączniki do tabeli zgodności

Załącznik nr 4

Załączniki do ustawy z dnia ...
(poz. ...)

Załącznik nr 2

WZÓR OZNAKOWANIA SPRZĘTU SYMBOLEM SELEKTYWNEGO ZBIERANIA¹⁾

Objaśnienia:

¹⁾ Symbol składa się z przekreślonego kołowego kontenera na odpady.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	Dyrektywa 2012/19/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)

Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść przepisu projektu ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
art. 2 ust. 3	<p>3. Przepisów art. 18, art. 19, art. 20 ust. 1, art. 21 i art. 23 nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu małogabarytowy sprzęt, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg,2) wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu wielkogabarytowy sprzęt, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 1000 kg – który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 76 ust. 1.	Konieczność doprecyzowania przepisów dotyczących wprowadzania na rynek sprzętu elektrycznego i elektronicznego.
art. 4 pkt 1, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 12, 14,	<p>Ilekoć w ustawie jest mowa o:</p> <ol style="list-style-type: none">1) decyzjach w zakresie gospodarki odpadami – rozumie się przez to decyzje, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Konieczność zdefiniowania pojęć stosowanych w przepisach materialnych projektu ustawy.

<p>15, 16, 22, 23</p>	<p>oraz w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.));</p> <p>3) marszałku województwa – rozumie się przez to w przypadku:</p> <p>a) wprowadzającego sprzęt, autoryzowanego przedstawiciela oraz organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego – marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę,</p> <p>b) zbierającego zużyty sprzęt, prowadzącego zakład przetwarzania, prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku – marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności;</p> <p>4) numerze rejestrowym – rozumie się przez to numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;</p> <p>5) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską;</p> <p>7) prowadzącym zakład przetwarzania – rozumie się przez to podmiot prowadzący zakład przetwarzania, który posiada decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu;</p> <p>8) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.);</p> <p>9) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz wspomaganie osiągnięcia wysokiego poziomu zbierania zużytego sprzętu, obejmujące informowanie o możliwym</p>	
------------------------------	---	--

	<p>wpływie zużytego sprzętu na środowisko i zdrowie ludzi oraz o prawidłowym postępowaniu ze zużytym sprzętem w szczególności o metodach selektywnego zbierania, dostępnych systemach zwrotu oraz roli użytkowników sprzętu w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-educacyjnym;</p> <p>10) punkcie serwisowym – rozumie się przez to miejsce, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu;</p> <p>12) siedzibie – rozumienie się przez to odpowiednio siedzibę lub miejsce zamieszkania;</p> <p>14) sprzęcie przeznaczonym dla gospodarstw domowych – rozumie się przez to sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;</p> <p>15) średniorocznej masie sprzętu – rozumie się przez to średnioroczną masę sprzętu wprowadzonego do obrotu w 3 poprzednich latach przez danego wprowadzającego sprzęt; jeżeli wprowadzający sprzęt nie wprowadził do obrotu sprzętu przez 3 lata, średnioroczną masę sprzętu liczy się za cały okres, w którym nastąpiło wprowadzenie do obrotu sprzętu.</p> <p>16) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>22) zakładzie przetwarzania – rozumie się przez to instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, które posiadają decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie</p>	
--	---	--

	<p>zużytego sprzętu;</p> <p>23) zbierającym zużyty sprzęt – rozumie się przez to podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na zbieranie zużytego sprzętu.</p>	
<p>art. 6 ust. 1, 2 i 3</p>	<p>1. Wprowadzenie do obrotu następuje w dniu:</p> <p>1) wydania sprzętu z magazynu albo przekazania osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wytworzonego na terytorium kraju;</p> <p>2) wystawienia faktury potwierdzającej przywóz sprzętu na terytorium kraju z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo dokumentu celnego potwierdzającego przywóz sprzętu na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;</p> <p>3) przywozu sprzętu na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu.</p> <p>2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu nastąpiło w dwóch różnych dniach, o których mowa w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu uważa się dzień, w którym wprowadzenie do obrotu nastąpiło wcześniej.</p> <p>3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym sprzęt.</p>	<p>Konieczność doprecyzowania przepisów dotyczących wprowadzania na rynek sprzętu elektrycznego i elektronicznego.</p> <p>Przepisy funkcjonują w obecnej ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.</p>
<p>art. 8 ust. 1 i 2</p>	<p>1. Przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzanego do obrotu nie uwzględnia się masy sprzętu, który został wywieziony z terytorium kraju przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę, na podstawie dokumentów potwierdzających wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii</p>	

	<p>Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym samym roku kalendarzowym, w którym sprzęt został wprowadzony do obrotu.</p> <p>2. Przy ustalaniu masy sprzętu udostępnionych na rynku nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów stanowiących przynależność albo część składową tego sprzętu.</p>	
art. 13 ust. 1 i 2	<p>1. Wprowadzający sprzęt jest zobowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1; 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych. <p>2. Wprowadzający sprzęt jest zobowiązany do informowania o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) systemie zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu; 2) roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu. 	
art. 12 ust. 1 i 2	<p>1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczania numeru rejestrowego na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu sprzętu.</p> <p>2. Wprowadzający sprzęt, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu</p>	

	<p>sprzętu pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela numeru rejestrowego tego autoryzowanego przedstawiciela.</p>	
<p>art. 15</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeniesiony przez wprowadzającego sprzęt na organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, uznaje się za wykonywany w ramach art. 62. 3. Wprowadzający sprzęt samodzielnie wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1: <ol style="list-style-type: none"> 1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub 2) wnoszą na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego <p>– łącznie co najmniej 0,1% przychodów z tytułu wprowadzania do obrotu sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.</p> 4. Wprowadzający sprzęt, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym oblicza wysokość środków, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do przychodów z tytułu wprowadzania do obrotu sprzętu osiągniętych w tym roku kalendarzowym. 5. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym wprowadzający sprzęt był obowiązany do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. 6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wykonany, jeżeli wprowadzający sprzęt posiada dokumentację potwierdzającą 	<p>Konieczność uszczegółowienia przepisów dotyczących prowadzenia kampanii edukacyjnych.</p> <p>Przepisy funkcjonują w obecnej ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p>

	<p>przeznaczenie środków, o których mowa w ust. 3, na publiczne kampanie edukacyjne.</p> <p>7. Wprowadzający sprzęt jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wysokość środków obliczonych w sposób określony w ust. 3 nie przekracza 100 zł w danym roku kalendarzowym.</p> <p>8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 7, ma zastosowanie, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wprowadzający sprzęt złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku:<ol style="list-style-type: none">a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.),b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;2) są spełnione dla wprowadzającego sprzęt warunki dopuszczalności pomocy de minimis określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie. <p>9. Wartość pomocy de minimis odpowiada wysokości środków obliczonych zgodnie z ust. 3.</p> <p>10. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 1, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>11. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt, pomimo ciążącego obowiązku, nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne lub nie wniósł środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, albo przeznaczył lub wniósł je w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji,</p>	
--	---	--

	<p>wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2.</p> <p>12. Wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez wprowadzającego sprzęt na publiczne kampanie edukacyjne, potwierdzoną przez dokumentację, o której mowa w ust. 6.</p> <p>13. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, w wysokości 10% stanowią dochód budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych środków i obsługę administracyjną systemu tych środków.</p> <p>14. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 3 pkt 2, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów, o których mowa w ust. 13, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.</p> <p>15. Do środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.</p>	
<p>art. 22</p>	<p>1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji obejmującej informacje o masie wprowadzonego do obrotu sprzętu.</p> <p>2. Podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu stanowią dane zawarte w dodatkowej ewidencji oraz w zaświadczeniach o zużytych sprzęcie.</p>	<p>Konieczność uszczegółowienia przepisów dotyczących osiągnięcia poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.</p>

	3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytych sprzęcie, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.	
art. 24	Do podmiotu mającego siedzibę na terytorium kraju i udostępniającego na rynku sprzęt wprowadzony do obrotu przez dystrybutora, który nie jest wpisany do rejestru stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt.	Konieczność doprecyzowania przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu sprzętu elektrycznego i elektronicznego.
art. 25	<p>1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt pochodzący od producenta, nie musi wykonywać obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) autoryzowany przedstawiciel tego producenta jest wpisany do rejestru; 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi wszelkie niezbędne dane do wykonywania przez autoryzowanego przedstawiciela obowiązków w odniesieniu do sprzętu wprowadzonego do obrotu przez tego wprowadzającego sprzęt, w szczególności informacje o masie wprowadzonego do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym sprzętu, pochodzącego od producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela; 3) został wskazany w wykazie wprowadzających sprzęt, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. <p>2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi danych, o których mowa ust. 1 pkt 2, wprowadzający sprzęt jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy sprzętu jaką wprowadził do obrotu w danym roku</p>	

	<p>kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.</p>	
<p>art. 42 ust. 2</p>	<p>2. Zbierający zużyty sprzęt lub podmiot uprawniony do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach jest obowiązany do zachowania niezbędnych środków ostrożności, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.</p>	<p>Konieczność doprecyzowania przepisów dotyczących zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.</p>
<p>art. 45 ust. 1, 2 i 3</p>	<p>1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko lub nazwę zbierającego zużyty sprzęt oraz adres siedziby; 2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych. <p>2. W przypadku zmiany danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 1, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania o tym wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zmiany.</p> <p>3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, o zakończeniu działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia trwałego zaprzestania jej wykonywania.</p>	<p>Dostosowanie przepisów projektu ustawy do przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach</p>

<p>art. 48</p> <p>i art. 49</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wnioskodawca we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami dla zakładu przetwarzania jest obowiązany podać numer i nazwę grupy sprzętu określoną w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt. 2. Przed wydaniem decyzji w zakresie gospodarki odpadami właściwy organ występuje z wnioskiem do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w których ma być prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w art. 50 i art. 51, oraz określonych w innych przepisach ochrony środowiska. 3. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań, o których mowa w art. 50 i art. 51, oraz określonych w innych przepisach ochrony środowiska. Na postanowienie nie służy zażalenie. 4. Decyzja w zakresie gospodarki odpadami jest wydawana po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli, o której mowa w ust. 2. 5. W przypadku wydania postanowienia negatywnie opiniującego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 50 i art. 51, oraz określonych w innych przepisach ochrony środowiska, właściwy organ wydaje odmowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami. <p>49. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 23 ust. 1, jest obowiązany do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia</p>	<p>Konieczność doprecyzowania przepisów dotyczących kontroli podmiotów z branży zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.</p>
---	--	---

	zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt.	
art. 52 ust. 6	Zużyte baterie i zużyte akumulatory przekazuje się zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.).	Konieczność zapewnienia prawidłowego zagospodarowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Przepisy funkcjonują w obecnej ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.
art. 62	<ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. 2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19. 3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w tym roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19. 4. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązana była do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. 	Konieczność uszczegółowienia przepisów dotyczących prowadzenia kampanii edukacyjnych przez organizacje odzysku. Przepisy funkcjonują w obecnej ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

	<ol style="list-style-type: none">5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wykonany, jeżeli organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego posiada dokumentację potwierdzającą przeznaczenie środków, o których mowa w ust. 2 i 3, na publiczne kampanie edukacyjne.6. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, nie przeznaczyła w terminie, o którym ust. 4, na publiczne kampanie edukacyjne środków w wysokości co najmniej równej odpowiednio przychodom, o których mowa w ust. 2 albo 3, jest ona obowiązana do wpłaty bez wezwania w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązana była do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, na rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego środków w wysokości równej odpowiednio przychodom, o których mowa w ust. 2 albo 3.7. Wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa w ust. 6, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na publiczne kampanie edukacyjne, potwierdzoną przez dokumentację, o której mowa w ust. 5.8. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie wniosła środków, o których mowa w ust. 6, albo wniosła je w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu tych środków.9. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 6, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów, o których mowa w ust. 10, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony	
--	--	--

	<p>Środowiska i Gospodarki Wodnej.</p> <p>10. Wpływy z tytułu środków, o których mowa ust. 6, w wysokości 10% stanowią dochód budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych środków i obsługę administracyjną systemu tych środków.</p> <p>11. Do środków, o których mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa , z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.</p>	
<p>art. 64</p>	<p>Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:</p> <p>1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydanego przez gwaranta, o którym mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2;</p> <p>2) do przedstawienia, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydanego przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2.</p>	<p>Konieczność uszczegółowienia przepisów dotyczących funkcjonowania organizacji odzysku.</p>

art. 72 – 78	Rozdział 10 – Opłata produktowa	Konieczność uszczegółowienia przepisów dotyczących obowiązku osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.
---------------------	---------------------------------	--